ფესტივალი: ზეიმი, რომელიც მუდამ ჩვენთან არის გვ. 6. **კვალი ნათელი:** დედა თბილისის სიყვარულით გულანთებული გვ. 6.

GIOC
საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაცია
Georgian International Oil Corporation

საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. №268 (3309) ოთხშაბათი, 6 ოქტომბერი, 1999 წელი. ფასი შეთანხმებით.

გაერო

გაეროს 55-ე სესიას ათასწლეულის ასამბლეა ეწოდა

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციასთან საქართველოს მუდმივმა წარმომადგენლობამ საქინფორმს აცნობა, რომ გაეროს გენერალურმა მდივანმა კოფი ანანმა წერილით მიმართა საქართველოს პრეზიდენტს ედუარდ შევარდნაძეს.

გენერალური მდივანი აღნიშნავს, რომ გაეროს გენერალური ასამბლეის გადაწყვეტილების თანახმად, გაეროს 55-ე სესიას ეწოდა ათასწლეულის ასამბლეა. ასამბლეის შემადგენელი ნაწილი იქნება ათასწლეულის სამიტი.

გაეროში აქტიურად მიმდინარეობს მუშაობა მომავალი ასამბლეის და სამიტის ფორმატისა და განსახილველი საკითხების შესახებ. შექმნილია სპეციალური სამუშაო ჯგუფი. დელეგაციების უმრავლესობის აზრით, ათასწლეულის სამიტზე ძირითადი ყურადღება უნდა დაეთმოს გაეროს როლს 21-ე საუკუნეში და კაცობრიობის წინაშე მდგარი აქტუალური პრობლემების მოგვარების საკითხებს.

იხ. მე-3 გვ.

აფხაზეთში გამართული არჩევნები და რეფერენდუმი გაეროს უშიშროების საბჭოს წევრებმა შეაფასეს როგორც „მიუღებელი და უკანონო“

4 ოქტომბერს გაეროს უშიშროების საბჭოს წევრებმა საქართველოსაგან განდგომილ რეგიონში — აფხაზეთში გამართული ე.წ. არჩევნები და რეფერენდუმი შეაფასეს როგორც „მიუღებელი და უკანონო“.

საბჭოს თავმჯდომარის, რუსეთის წარმომადგენლის სერგეი ლავროვის მიერ გაკეთებულ განცხადებაში აღნიშნული იყო, რომ ასეთი არჩევნების გამართვა „შესაძლებელი იქნება მხოლოდ მას შემდეგ, რაც მოლაპარაკებათა გზით განსაზღვრული იქნება აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსი, საქართველოს სუვერენიტეტისა და საერთაშორისო დონეზე აღიარებულ საზღვრებში მისი ტერიტორიული მთლიანობის დაცვით“.

განცხადებაში, ასევე, აღნიშნულია, რომ ხმის მიცემის პროცესი შეიძლება მოხდეს მხოლოდ სრულმასშტაბიანი პოლიტიკური მოგვარების პირობებში და ყველა ლტოლვილისა და იძულებით ადგილნაცვალი პირის მიერ არჩევნებში სრულად მონაწილეობის გარანტიის არსებობისას. „საბჭოს წევრებმა კიდევ ერთხელ დაადასტურეს თავიანთი პოზიცია, რომ 1999 წლის 3 ოქტომბერს აფხაზეთში (საქართველო) გამართულ ე.წ. არჩევნებსა და რეფერენდუმს მიიჩნევენ მიუღებლად და უკანონოდ“, — აღნიშნულია განცხადებაში.

საგარეო საქმეთა სამინისტროს პრესსამსახური — საქინფორმი.

პოზიცია

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური წარმომადგენელი: „ჩვენ, ისევე როგორც მთელი მსოფლიო გაერთიანება, არ ვცნობთ აფხაზეთის დამოუკიდებლობას...“

რუსეთის ფედერაციის საელჩომ საქართველოში პრესისათვის გაავრცელა რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური წარმომადგენლის განცხადება, რომელშიც ნათქვამია: ამა წლის 3 ოქტომბერს აფხაზეთში გაიმართა რეფერენდუმი 1994 წლის ნოემბერში აფხაზეთის პარლამენტის მიერ მიღებული კონსტიტუციის მოწონების შესახებ და „პრეზიდენტის“ არჩევნები. ჩვენი პოზიცია ამის თაობაზე უკვე ჩამოაყალიბა რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა მინისტრმა

იხ. მე-3 გვ.

არჩევნების წინ
ზნეობა, ზნეობა, უპირველეს ყოვლისა!

შოთა ნიშნიანიძეს აქვს პაწია, სულ ერთსტროფიანი ლექსი „ქართველების გასაგონად“, რომელიც თავისი შეგონებითა და სიბრძნით მთელ ფილოსოფიურ ტრაქტატებს ჩაისვამს ჯიბეში:

ცოტნე გმირია,
დიდებული გმირი... ოღონდაც
თუ ბიჭები ვართ,
ნუ ვადიდებთ მარტოდენ ცოტნეს,
ვახსენოთ სახედალრეჯილი ლომი
მონღოლიც,
გმირობისა და ვაჟკაცობის უებრო მცოდნე...

იხ. მე-6 გვ.

უკანასკნელ საათს

__რუსეთის__ ფედერალურმა ძალებმა 2 საბრძოლო თვითმფრინავი სუ-25 და სუ-24 ჩამოაგდეს გუშინ ჩეჩნეთში საზენიტო რაკეტით „სტინგერი“. ჩეჩნეთის ვიცეპრეზიდენტმა ზელიმხან იანდარბიევმა გუშინვე განაცხადა, რომ „რუსეთთან არანაირი მოლაპარაკებები არ არის საჭირო, ხოლო ფედერალურ ძალებს საკადრისი პასუხი უნდა გაეცეთ“.

ფედერალური ძალები ჩეჩნეთის 300-მდე დასახლებულ პუნქტს აკონტროლებენ. გუშინდელი ცნობით, რუსეთის ჯარებმა დაკარგეს 4 და დაიჭრა 22 ჯარისკაცი.

__გუშინ__ უკრაინის პრეზიდენტობის კანდიდატზე — ნატალია ვეტრენკოზე თავდამსხმელები დააპატიმრეს. როგორც მათ განაცხადეს, ხელყუმბარები მიიღეს მეორე პრეტენდენტის ალექსანდრე მოროზის საარჩევნო შტაბის ხელმძღვანელისაგან.

__გუშინ__ ფინეთის ერთ-ერთ ატომურ სადგურზე მოხდა ავარია. სპეციალისტებს აფეთქების ემინიათ.

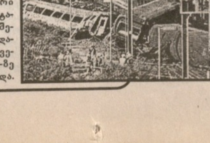

__გუშინ__ ლონდონის მახლობლად ორი ელექტრომატარებლების შეჯახებამ 8 ადამიანი იმსხვერპლა. 200-ზე მეტი დაშავდა.

პრეზიდენტი

საქართველოს რკინიგზა ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის ხერხემალია

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძისეულ ამ შეფასებას საქართველოს რკინიგზის დარგის მიღწევები და ბოლოდროინდელი სერიოზული წარმატებები უდევს საფუძვლად.

5 ოქტომბერს საქართველოს რკინიგზელთა კულტურის ცენტრმა უმასპინძლა რკინიგზელებს — ამ დარგის ხელმძღვანელებსა და რიგით თანამშრომლებს, რომლებმაც რკინიგზელის დღე აღნიშნეს. საზეიმო ცერემონიაში მონაწილეობდა საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე.

საქართველოს რკინიგზის გენერალურმა დირექტორმა აკაკი ჩხაიძემ ისაუბრა დარგში მიღწეულ წარმატებებზე, რომლის შესახებ ყველაზე უკეთ ციფრები მეტყველებენ. კერძოდ: წლეულს რკინიგზის წლილმა სახელმწიფო ბიუჯეტში 20 მილიონ ლარამდე შეადგინა, რაც 5,5 მილიონი ლარით მეტია შარშანდელი წლის მონაცემებთან შედარებით, მხოლოდ 9 თვის მანძილზე გადაიზიდა 6 მილიონ 800 ათასი ტონა ტვირთი, რაც 700 ათასი ტონით მეტია შარშანდელთან შედარებით.

აკაკი ჩხაიძის განცხადებით, იყო პერიოდი, როცა საქართველოს რკინიგზის ყოფნაარყოფნის საკითხიც კი დადგა. 90-იან წლებში გამეფებულმა განუკითხაობამ მთლიანად მოშალა და გააპარტახა ამ უზარმაზარი დარგის შემადგენელი ყველა რგოლი.

ბოლო რამდენიმე წელიწადში კოლექტივის დიდი მეცადინეობით შესრულდა გიგანტური სამუშაოები, რათა რკინიგზას დაკარგული ტრადიციები აღედგინა. გაჯანსაღდა სალიანდაგო მეურნეობა, გაძლიერდა ლოკომოტივებისა და ვაგონების სარემონტო ბაზა, განახლდა მათი პარკი, საგრძნობლად გაუმჯობესდა სამგზავრო მეურნეობის, როგორც ფინანსურ-ეკონომიკური, ასევე მგზავრთა მომსახურების დონე. რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, ბათუმსა და ფოთში საექსპლუატაციოდ გადაეცა ორი სარკინიგზო ბორანი, და ამ საქმეში რკინიგზელთა წვლილი მეტად დიდია. ფოთში აშენდა ბამბის ტერმინალი, ეს ყველაფერი ერთად კი უზრუნველყოფს უზბეკეთის ბამბის მიღებას და გადამუშავებას შემდგომი ტრანსპორტირებისათვის.

იხ. მე-2 გვ.

ვიზიტი

როგორც ვიუწყებოდით, 2 ოქტომბერს უკრაინის პრეზიდენტმა ლეონიდ კუჩმამ ოფიციალური სადილი გამართა საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის პატივსაცემად.

სადილზე ლეონიდ კუჩმამ და ედუარდ შევარდნაძემ სადღეგრძელოები წარმოთქვეს.

კიევი, 1999 წლის 3 ოქტომბერი. უცნობი ჯარისკაცის საფლავის გვირგვინებით შემკობის ცერემონიის დროს.

„ჩვენ დაკავშირებული ვართ ბალტიიდან შავ ზღვამდე ერთიანი სივრცით, რომელშიც ერთად გვინდა ვაშენოთ მომავალი“

უკრაინის პრეზიდენტის ლეონიდ კუჩმას სიტყვა

ძვირფასო პატივცემულო ბატონო პრეზიდენტო!

ქალბატონებო და ბატონებო!

გულწრფელად მიხარია, რომ შესაძლებლობა მაქვს მივესალმო დღეს უკრაინაში გამოჩენილ სახელმწიფო მოღვაწეს, ბრძენ პოლიტიკოსს, საიმედო პარტნიორს და, ბოლოს, ჩემს დიდ მეგობარს — საქართველოს პრეზიდენტს ედუარდ ამბროსის ძე შევარდნაძეს.

დარწმუნებული ვარ, რომ თქვენი ვიზიტი იქნება კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ფურცელი უკრაინელი და ქართველი ხალხების მეგობრობის მრავალსაუკუნოვან მატიანეში.

ამასთან დაკავშირებით აქტუალურად ჟღერს ძველი ქართული ანდაზა: „ერთი მეხვედრა ნაცნობობაა, ორი — ძმობაო“.

იხ. მე-2 გვ.

„საქართველო-უკრაინის ურთიერთობაში ჩვენს სახელმწიფოთა ეროვნულ ინტერესებს არაფერი ემუქრება“

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის სიტყვა

პატივცემულო ბატონო პრეზიდენტო, ძვირფასო მეგობარო ლეონიდ დანილის ძევ!

ქალბატონებო და ბატონებო!

უწინარეს ყოვლისა, ნება მიბოძეთ გულწრფელი მადლობა მოვახსენო თქვენი სახით უკრაინელ ხალხს ჭეშმარიტად ძმური გრძნობებისათვის, რომლებსაც ჩვენი დელეგაციის ყოველი წევრი გრძნობს ამ მაღლიან მიწაზე ყოფნის დროს.

მინდა ვისარგებლო შემთხვევით და ვთქვა: სწორედ აქ, იმ ადგილის გვერდით, სადაც ახლა ვიმყოფებით, გადმოცემით, ორი ათასი წლის წინათ, ქადაგებით რომ მოიარა ბევრი მხარე, მათ შორის ჩემი კოლხეთიც, წმინდა ანდრია მოციქულმა ჯვარი აღმართა. და იქნებ, სწორედ მისგან იღებს სათავეს ორი ჩვენი ხალხის სულიერი სიახლოვე.

იხ. მე-2 გვ.

ინფორმაცია

ჩვენი მეგობარი ქვეყანა

უკრაინა არ ცნობს 3 ოქტომბერს აფხაზეთის თვითგამოცხადებულ რესპუბლიკაში გამართულ საპრეზიდენტო არჩევნებს, — განუცხადა პრაიმ-ნიუსს უკრაინის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ბორის ტარასიუკმა სამშაბათს გამართულ პრესკონფერენციაზე.

ანალოგიური პოზიცია გამოთქვა გაეროს უშიშროების საბჭომ და ევროპის საბჭომ და ჩვენი პოზიცია მას მთლიანად ემთხვევა, — აღნიშნა მინისტრმა.

ტარასიუკის თქმით, საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ ამ დღეებში კიევში ვიზიტისას დადებითად შეაფასა უკრაინის შესაძლო ჩართვა „კონფლიქტის მოგვარების გაეროს გენერალურ მდივანთან არსებული საქართველოს მეგობარი ქვეყნების ჯგუფში“.

ამ საკითხის გადასაწყვეტად საჭიროა გაეროს გენერალური მდივნის კოფი ანანის და მეგობრების ჯგუფის წევრი ქვეყნების თანხმობა. უკრაინა ამჟამად ამ საკითხზე მუშაობს, — აღნიშნა მინისტრმა.

ტანკერები მიდიან, დოლარები რჩება

სუფსის ტერმინალის ამოქმედებიდან 30 სექტემბერამდე 24 ტანკერით გადაზიდულია 2 მილიონი 261 ათასი ტონა კასპიის ადრეული ნავთობი. მისი თქმით, ნავთობის ტრანზიტიდან შემოსავალმა სამ მილიონ დოლარს გადააჭარბა, წლის ბოლომდე იგეგმება 4,8 მილიონი დოლარის მიღება.

გუშინ სუფსაში დაიწყო 25-ე ტანკერის დატვირთვა, ოქტომბერში იგეგმება კიდევ სამი ტანკერის დატვირთვა.

მარტიდან ტერმინალზე შემოვიდა 2 მილიონ 284 ტონა, დაახლოებით 17 მილიონი ბარელი ადრეული ნავთობი.

150 სამუშაო ადგილი

დიზელის საწვავით დატვირთულმა ორმა ავტოცისტერნამ სამშაბათს გეზი აიღო ახალციხიდან თურქეთის არდაგანის გუბერნიის მიმართულებით. როგორც პრაიმ-ნიუსს აცნობეს სამცხე-ჯავახეთის სამხარეო ადმინისტრაციაში, ახალციხის რაიონისა და არდაგანის გუბერნიის ხელმძღვანელობას შორის მიღწეული შეთანხმების თანახმად, სამცხე-ჯავახეთის მხარის 18 ავტოცისტერნა რეგულარულ რეისებს განახორციელებს თურქეთის მიმართულებით. მანამდე საწვავი მხოლოდ თურქეთის მანქანებს გადაჰქონდათ. სამხარეო ადმინისტრაციაში აღნიშნეს, რომ ამ შეთანხმების ამოქმედებით 150 ადამიანი დასაქმდება.

ლენინივით კონსპირატორი

საქართველოს ერთიანი კომუნისტური პარტიის ლიდერმა პანტელეიმონ გიორგაძემ პრაიმ-ნიუსს აცნობა, რომ სამშაბათს ტელეფონით ესაუბრა მის შვილს იგორ გიორგაძეს, რომელიც ამჟამად ინტერპოლის მიერ იძებნება, როგორც საერთაშორისო ტერორისტი.

პანტელეიმონ გიორგაძემ უარი განაცხადა საუბრის შინაარსის გამჟღავნებაზე, მაგრამ აღნიშნა, რომ „შვილთან მუდმივი კონტაქტი აქვს, რაც კარგად არის ცნობილი ქართული სპეცსამსახურებისათვის“.

მან არც დაადასტურა და არც უარყო საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის კახა თარგამაძის მტკიცება იმის შესახებ, რომ იგორ გიორგაძე სირიაშია.

„იგორ გიორგაძე შეიძლება იყოს კოსოვოში ან ალბანეთში“, — უთხრა პრაიმ-ნიუსს სეკპ ლიდერმა.

დევნილებს უსასყიდლოდ ფქვილი დაურიგდება

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით, სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს დაევალა აშშ ჰუმანიტარული დახმარების პროგრამის ფარგლებში გრანტის სახით მიღებული 35,4 ათასი ტონა ხორბლიდან 5 ათასი ტონა გამოიყენოს 2710 ტონა ფქვილის მარაგის შესაქმნელად დევნილთა უსასყიდლოდ მომარაგების მიზნით.

გასაცემი ფქვილის რაოდენობა თითოეულ დევნილზე შეადგენს 23,14 კილოგრამს. დახმარება გაეწევა სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში განსახლებულ დევნილებს.

ინფორმაციები მოგვაწოდა პრაიმ-ნიუსმა.

თარიღი

უშანგი ჩხეიძის 100 წლის იუბილესთან დაკავშირებით

ხუთ ოქტომბერს მთაწმინდის პანთეონი კიდევ ერთი დიდი ქართველის, უშანგი ჩხეიძის ნეშტს მიიბარებს, იმ დიდი მსახიობის ნეშტს, რომლის სახელი ლეგენდად დარჩა ქართული თეატრის ისტორიაში.

მრავალი წელი გავიდა უშანგი ჩხეიძის გარდაცვალებიდან. წლები, როგორც წესი, თავის სახელს არქმევენ ხოლმე ადამიანთა ნალვაწს. დროის ეს შეფასება უტყუარია და უკამათო. სწორედ დროის მოთხოვნით, უშანგი ჩხეიძის დაბადების ასი წლისთავზე გაკეთდა ის, რაც წლების წინ უნდა გაკეთებულიყო.

თუმცა, იქნებ ასე სჯობდეს, ერის უპირველეს პანთეონში დაბანება დროის გარკვეული პერიოდის შემდეგ უფრო მიზანშეწონილი იყოს, როდესაც განელდება ადამიანის იმქვეყნად წასვლის ტკივილი და ცივი გონება შეაფასებს უკვე ისტორიად ქცეული კაცის ნალვაწს. ყველაფრისა და ყველას ფასი სწორედ მაშინ უფრო ხდება თვალსაჩინო.

უშანგი ჩხეიძე მარტო შეუდარებელი მსახიობი კი არ იყო, არამედ ახალი ქართული თეატრის ერთ-ერთი შემქმნელიც. ამას ამბობს ყველა, ვისაც კი უნახავს იგი სცენაზე და მოუსმენია მისი რადიოჩანაწერები. მან თითქოს მკვეთრი ზღვარი გაავლო ძველსა და ახალ თეატრს შორის და ქართველი მსახიობისთვის მუდმივ მაგალითად იქცა.

უშანგი ჩხეიძის ასი წლის იუბილეს ასე მასშტაბური აღნიშვნა და მისი მთაწმინდის პანთეონში გადასვენება, ხაზს უსვამს იმასაც, რომ ქართული თეატრი ჩვენს ცხოვრებაში წამყვან როლს თამაშობს, რომ მის გამორჩეულ წარმომადგენლებს ერის ცხოვრებაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭებათ, ისინი, სიმბოლოდ იქცევიან — ერის საუკეთესო თვისებათა გამოხატვისა და ქვეყნის უანგარო მსახურების სიმბოლოდ. სწორედ ასეთი შემოქმედი გახლდათ უშანგი ჩხეიძე, რომლის ნეშტსაც ახლა მთაწმინდის კალთა მიიბარებს.

მსუბუქი ყოფილიყოს მისთვის ეს მიწა.

ედუარდ შევარდნაძე.

„უშანგი ჩხეიძე ამიერიდან მთაწმინდაზეა და ამით ყველაფერია ნათქვამი“

ქართველი ერის ღირსეულ მამულიშვილთა წმინდა სავანეს — მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონს კიდევ ერთი დიდი ქართველი მოღვაწის საფლავი შეემატა. 4 ოქტომბერს დიდუბის პანთეონიდან მთაწმინდაზე გადმოასვენეს ქართული თეატრის კლასიკოსის, ლეგენდად ქცეული უშანგი ჩხეიძის ნეშტი. სიმბოლურია, რომ ამიერიდან ეს უდიდესი ხელოვანი სწორედ მისი უსაყვარლესი მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის კორიფეების, სცენაზე მისი განუყრელი ივედითის — ვერიკო ანჯაფარიძისა და სერგო ზაქარიაძის საფლავებს შორის განისვენებს.

იხ. მე-3 გვ.

გუშინ მთაწმინდის პანთეონში.

НОВЫЕ ИЗВЕСТИЯ

აბაშიძის პროვინციული დიქტატურა,
ანუ რატომ არ უყვართ აჭარაში თავისუფალი პრესა

... ქუჩის კუთხეში პატრული დგას. კამუფლაჟიანი ადამიანები ისეთი თვალით ამტერდებიან სახეში გამვლელებს, რომ უნებლიეთ უჩინმაჩინის ქუდს ინატრებს კაცი. ასეთივე დაჟინებულ მზერას აყოლებენ გამვლელებს სამოქალაქოტანსაცმლიანი ადამიანებიც. გირჩევთ ფოტოაპარატი შინ დატოვოთ, რადგან მისი დანახვა „კამუფლირებულთა“ საგრძნობ ნერვიულობას იწვევს. და თუ გადაწყვიტე რაიმე გადაიღო, მაშინვე მოგვარდებიან და

იხ. მე-3 გვ.

გვირეკავენ, გვეკითხებიან

მაქვს 35 წლის მუშაობის უწყვეტი სტაჟი. აქედან, 7 წელიწადი პედაგოგად ვიმუშავე, 28 წელი — ექიმად. 1996 წლის 15 თებერვლის კანონამდე თოთხმეტი დღით ადრე გამანთავისუფლეს. კანონი ითვალისწინებდა, რომ 53 და 55 წლის მოქალაქეებს პენსიაზე გასვლის ვადა 5 წლით გადაეწეოდათ.

ვინაიდან საპენსიო საბუთები აღნიშნული კანონის გამოსვლიდან რამდენიმე დღის შემდეგ წარვადგინე, — მაშინ 53 წლისა გახლდით — უარით გამომისტუმრეს და მითხრეს, რომ 58 წლის ასაკს დაველოდებოდი.

გთხოვთ მიპასუხოთ: როგორც ამ კანონის გამოსვლამდე შემცირებულს, მაქვს თუ არა უფლება მოვითხოვო პენსიის დანიშვნაც და აქედან გამომდინარე დაკარგული თანხის ანაზღაურებაც? თ. ინწკირველი.

საქართველოს სოციალური უზრუნველყოფის, შრომისა და დასაქმების მინისტრის მოადგილემ ვიქტორ იაშვილმა გვაცნობა:

— 1996 წლის საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის კანონის (მუხლი 22) თანახმად, ყველა კატეგორიის პენსიონერთა ასაკი 5 წლით გაიზარდა. ეს კანონი ძალმოსილი გახდა 1996 წლის 20 თებერვლიდან, ანუ გამოქვეყნების დღიდან, რომელსაც, გამონაკლისის სახით, ვადა 10 დღით კიდევ გაუგრძელდა.

ვინაიდან დროულად არ მიმართეთ სოციალური უზრუნველყოფის ორგანოებს, კანონი ძალაში შევიდა და თქვენი თხოვნა ვერ დააკმაყოფილეს. აქვე განვმარტავ — 20 თებერვლამდე შემოტანილი და აღრიცხული განცხადებების მიხედვით, პენსია ყველას დაენიშნა.

დაგვირეკეთ, შეგვეკითხეთ: 93-16-90, 93-28-54.

ფინანსები

ლარის კურსი

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა 5 ოქტომბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსები:

გერმანული მარკა	1	1.0179 ლარი
აშშ დოლარი	1	1.8550 ლარი
ევრო	1	1.9910 ლარი
რუსული რუბლი	1	0.0720 ლარი.

დღეს

ამინდი

დასავლეთ საქართველოში
ცვალებადი მოღრუბლულობა, უნალექოდ.
დაბლობში: ღამით +15+20;
დღისით +25+30.
მთაში: ღამით +9+14;
დღისით +23+28.
მაღალ მთაში: ღამით +7+12;
დღისით +18+23.

აღმოსავლეთ საქართველოში
ცვალებადი მოღრუბლულობა, უნალექოდ, სუსტი ქარი.
ბარში: ღამით +14+19;
დღისით +24+29.
მთაში: ღამით +9+14;
დღისით +24+29.
მაღალ მთაში:
ღამით +5+10;
დღისით +20+25.

თბილისში
ცვალებადი მოღრუბლულობა.
ღამით +16+18; დღისით +27+29.

საქართველოს ჰიდრომეტცენტრი.

პრეზიდენტი

საქართველოს რკინიგზა ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის ხერხემალია

(პირველი გვერდიდან)

როგორც აკაკი ჩხაიძემ აღნიშნა, 1999 წლიდან სარკინიგზო ტრანსპორტის განვითარებაში ახალი ეტაპი დაიწყო. ტრასეკას პროგრამის შესაბამისად, შედგენილია სიგნალიზაციისა და სატელეკომუნიკაციო სისტემების რეაბილიტაციის პროექტი, რომლის თანახმადაც საქართველოს რკინიგზა აღიჭურვება მსოფლიოს მოწინავე ქვეყნების უახლესი სიგნალიზაციისა და სატელეკომუნიკაციო სისტემებით. ფოთიდან აზერბაიჯანისა და სომხეთის მიმართულებით რკინიგზის გასწვრივ ჩაიდება ბოჭკოვანოპტიკური კაბელი, რკინიგზის კავშირგაბმულობის კვანძებში ძველი სატელეფონო სადგურები შეიცვლება ახალი ციფრული სადგურებით.

საქართველოს რკინიგზის ხელმძღვანელობა ნაყოფიერ თანამშრომლობას აგრძელებს საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, ევროპის რეკონსტრუქციისა და განვითარების ბანკმა საქართველოს რკინიგზას შეღავათიანი კრედიტი გამოუყო 20 მილიონი დოლარის ოდენობით, ევროკავშირმა კი — 6 მილიონი დოლარი გრანტის სახით.

დარგის გაზრდილმა შემოსავლებმა მის მესვეურთ შესაძლებლობა მისცა, მოეგვარებინათ რკინიგზელთა მთელი რიგი სოციალური საკითხები. ამჟამად ყოველთვიურმა საშუალო ხელფასმა 130 ლარს მიაღწია. უფასო გახდა რკინიგზელთა სამედიცინო მომსახურება. რკინიგზის გენერალური დირექტორის თქმით, უყურადღებოდ არც რკინიგზელთა შვილები და ლტოლვილი ბავშვები დაუტოვებიათ.

აკაკი ჩხაიძის განცხადებით, მართალია, სარკინიგზო ტრანსპორტი დეპოლიტიზებულია, მაგრამ რკინიგზელები განსაკუთრებული ყურადღებით ადევნებენ თვალს ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენებს. ყველა მათგანს კარგად აქვს გააზრებული, რომ საქართველოს მიერ მოკლე ვადაში მიღწეულ მსოფლიო მასშტაბის წარმატებების მთავარი შემოქმედი საქართველოს პრეზიდენტია მის გუნდთან ერთად.

„რკინიგზელებს გვწამს, რომ საქართველო თავის პრეზიდენტთან ერთად ღირსეულად შეაღებს კარს მესამე ათასწლეულში", — განაცხადა აკაკი ჩხაიძემ. საქართველოს ტრანსპორტის მინისტრმა მერაბ ადეიშვილმა რკინიგზელის დღე მიულოცა დარგის 25 ათასიან კოლექტივს და აღნიშნა, რომ ის, რაც რამდენიმე წლის წინათ ფანტაზიად მოიაზრებოდა, დღეს რეალობად იქცა — ედუარდ შევარდნაძის იდეას აბრეშუმის გზის აღორძინების, ევრაზიის სატრანსპორტო დერეფნის შექმნის თაობაზე დღეს მსოფლიოში ერთ-ერთ უდიდეს ისტორიულ მოვლენას უწოდებენ.

საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ გაიხსენა საქართველოს რკინიგზელებთან რამდენიმე წლის წინანდელი შეხვედრები, როცა ქვეყანა უმძიმეს მდგომარეობაში იყო, რაც, ბუნებრივია, საქართველოს რკინიგზაზეც აისახა. მან მადლობა გადაუხადა საქართველოს რკინიგზის ხელმძღვანელობას, დარგის თითოეულ მუშაკს — ყველას, ვინც თითქმის შეუძლებელი შეძლო და სულ მოკლე ხანში აღადგინა დაკარგული ტრადიციები. „რაც თქვენ გააკეთეთ, გმირობაა. რკინიგზელთა მრავალათასიანი კოლექტივის თავგანწირული შრომა დარგის სტაბილური მუშაობის მყარი გარანტიაა, ყველა ჩვენგანს უნდა ახსოვდეს, რომ, რაც უფრო ეფექტიანად მუშაობს სარკინიგზო ტრანსპორტი, მით უფრო სწრაფად აღორძინდება საქართველოს ეკონომიკა, მით უფრო გაუმჯობესდება საქართველოს მოქალაქეთა სოციალური და ეკონომიკური კეთილდღეობა", — განაცხადა ედუარდ შევარდნაძემ. პრეზიდენტმა ხაზი გაუსვა, რომ საქართველოს ხელისუფლებას ყველაფრის გაკეთება შეუძლია, შეუძლია კრიზისიდან საბოლოო გამოსვლა, და ამის ერთ-ერთ ყველაზე საინტერესო მაგალითად დაასახელა რკინიგზა, რომელიც დარბეული, განადგურებული მეურნეობიდან დღეს გამოცოცხლდა და სახელმწიფოს ერთ-ერთი მთავარი ღერძია.

ახალდანიშნული მოსამართლეები ვაკანსიებს შეავსებენ

5 ოქტომბრის საქართველოს კონსტიტუციისა და საერთო სასამართლოების შესახებ კანონის თანახმად, იუსტიციის საბჭოს წარდგინებით საქართველოს პრეზიდენტმა მოსამართლეები დანიშნა.

თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლეებად დაინიშნენ ზოია კვარაცხელია, ამბროს ჭეიშვილი, ვაჟა ქაცანაშვილი, ლალი ჯანუყაშვილი. ოთარ შენგელია ქუთაისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლედ დაინიშნა, ნათელა კვაჭანტირაძე და თეიმურაზ ტაბატაძე, შესაბამისად, თბილისის კრწანისი-მთაწმინდისა და ვაკე-საბურთალოს რაიონულ სასამართლოებში მოსამართლის თანამდებობას დაიკავებენ. გენადი მილაძე კასპის რაიონულ სასამართლოში, ხოლო მანანა ჩოხელი კი ლაგოდეხის რაიონულ სასამართლოში შეუდგებიან მოსამართლის უფლებამოსილების განხორციელებას.

ედუარდ შევარდნაძეს იმ მოსამართლეთა კანდიდატურებიც წარედგინა, რომლებიც ახალი სასამართლო კორპუსის ჩამოყალიბების შემდეგ უკვე მოსამართლის უფლებამოსილებას ასრულებდნენ. დღეიდან კი უკვე რაიონული სასამართლოებისა და საოლქო სასამართლოს პალატების თავმჯდომარის ვაკანტურ თანამდებობებს დაიკავებენ. გოდერძი გიორგაშვილი თელავის რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარედ დაინიშნა, მზია თოდუა — თბილისის საოლქო სასამართლოს სამოქალაქო, სამეწარმეო და გაკოტრების საქმეთა პალატის თავმჯდომარედ, ინგა თოდრია — თბილისის საოლქო სასამართლოს ადმინისტრაციული სამართლისა და საგადასახადო საქმეთა კოლეგიის თავმჯდომარედ, ზაზა რამიშვილი — ქარელის რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარედ, ნიკოლოზ ფურცელაძე — საგარეჯოს რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარედ, ხოლო მურმან წიქვაძე კი — ქუთაისის საოლქო საგამოძიებო კოლეგიის თავმჯდომარედ.

ახალდანიშნულმა ცხრა მოსამართლემ სახელმწიფოსა და პრეზიდენტის წინაშე მოსამართლის ფიცი დადო. საქართველოს პრეზიდენტმა კი თავის მხრივ, მოსამართლეებს ამ ურთულეს და პასუხსაგებ საქმიანობაში წარმატება უსურვა: „თქვენ უნდა შეათავსოთ სიმართლე, სიმკაცრე და გულმოწყალება ისე, რომ კონსტიტუცია არ დაირღვეს, კანონი განხორციელდეს, თქვენ ურთულესი მოვალეობა გაკისრიათ — უნდა გადაწყვიტოთ ადამიანის ბედი, თქვენ ხომ ამგვარი ნდობა თქვენი ცხოვრებით, ცოდნითა და მაღალი მაჩვენებლით მოიპოვეთ. ღმერთმა ნუ ქნას, ფიცის შეხსენებამ ოდესმე მოგიწიოს".

„საქართველოსა და ირანის თანამშრომლობაში არსებული რეზერვები ჯერ სრულად არ ამოქმედებულა"

— განაცხადა 5 ოქტომბერს საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ საქართველოში ირანის ისლამური რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩთან აქბარ ამინიანთან შეხვედრისას. ელჩმა ჩვენს ქვეყანაში ოთხწლიანი მუშაობა დაასრულა და გამოსამშვიდობებლად საქართველოს პრეზიდენტს ეწვია. შეაჯამა რა განვლილ პერიოდში მუშაობის შედეგები, ელჩმა კმაყოფილებით აღნიშნა, რომ სერიოზული წინსვლაა ჩვენს ქვეყნებს შორის ურთიერთობაში. მან განსაკუთრებით გაუსვა ხაზი კულტურის სფეროში თანამშრომლობის განვითარებას. თუმცა, მისივე თქმით, მომავალში, შესაძლებელია, გაცილებით მეტი გაკეთდეს ეკონომიკის დარგშიც.

ედუარდ შევარდნაძის განცხადებით, მეზობელ ქვეყანასთან — ირანთან ურთიერთობა საქართველოს საგარეო პოლიტიკის ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულებაა, თუმცა კავშირები კიდევ უფრო მრავალფეროვანი უნდა გახდეს. საქართველოს პრეზიდენტმა აღნიშნა, რომ ირანს აქვს დიდი შესაძლებლობა, ხელი შეუწყოს კავკასიაში კონფლიქტების მოწესრიგებას. მან კმაყოფილებით აღნიშნა ირანის დღევანდელი ხელისუფლების მისწრაფება ნორმალური ურთიერთობები დაამყაროს ამიერკავკასიის ყველა ქვეყანასთან, რაც მნიშვნელოვნად გაზრდის რეგიონის სატრანზიტო შესაძლებლობებს. ედუარდ შევარდნაძემ მადლობა გადაუხადა ირანის საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩს მრავალწლიანი ნაყოფიერი მუშაობისთვის და იმედი გამოთქვა, რომ ირანის ისლამურ რესპუბლიკასთან ჩვენი ქვეყნის ურთიერთობა სულ უფრო გაღრმავდება.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური — საქინფორმი.

ვიზიტი

„ჩვენ დაკავშირებული ვართ ბალტიიდან შავ ზღვამდე ერთიანი სივრცით, რომელშიც ერთად გვინდა ვაშენოთ მომავალი"

(პირველი გვერდიდან)

ჩვენს მეგობრობას ფესვები საუკუნეთა სიღრმეში აქვს გადგმული. მათი ცხოველმყოფელი ძალა იყო ხანგრძლივი ბრძოლა დამოუკიდებლობისათვის, სურვილი ყოფილიყვნენ ბატონ-პატრონები საკუთარ მიწა-წყალზე.

ჩვენ დაკავშირებული ვართ ბალტიიდან შავ ზღვამდე ერთიანი სივრცით, რომელშიც ერთად გვინდა ვაშენოთ მომავალი. ჩვენი ქვეყნები თავიანთ საქმიანობაში ხელმძღვანელობენ ერთნაირი ღირებულებებით და იდეალებით, ევროპაში ინტეგრირების მისწრაფებით.

არადა, რაღა უნდა ითქვას უკრაინელთა და ქართველთა ისეთ საუკეთესო ეროვნულ ნიშნებზე, როგორიცაა პატრიოტიზმი, შრომისმოყვარეობა და სტუმართმოყვარეობა, ღირსების გრძნობა ნაზ ლირიზმთან და რომანტიზმთან ერთად, რაც ეხმიანება უკრაინისა და საქართველოს პოეტურ ბუნებას. ორი მოძმე ხალხის ერთიანობისა და მეგობრობის თავისებური სიმბოლოა გამოჩენილი ქართველი პოეტის დავით გურამიშვილის — იმ კაცის სახელი, რომელმაც „ქართულად აამღერა გულმიჩამწყდომი სიმღერა უკრაინაზე". ბევრს მოწმობს თუნდაც ის ფაქტი, რომ თავის ლირიკულ შედევრში „ზუბოვკა" დავით გურამიშვილმა, როგორც მკვლევარები მოწმობენ, ერთ-ერთმა პირველმა საზღვარგარეთელ პოეტთა შორის ხოტბა შეასხა უკრაინელი ქალის სილამაზეს.

დიდად პატივცემულო ედუარდ ამბროსის ძევ!

ქალბატონებო და ბატონებო!

მიმაჩნია, რომ დღეს უკრაინა-საქართველოს ურთიერთობის დღის წესრიგში დასმული მთავარი ამოცანაა მივიღოთ არსებითი ეკონომიკური ეფექტი ჩვენი თანამშრომლობისაგან. რადგან, ჩემი ღრმა რწმენით, ჭეშმარიტი პარტნიორობა იშვება და იწრთობა კონკრეტული პროექტების თანამედროვე პრაქტიკული განხორციელების საფუძველზე. მათ შორის მინდა აღვნიშნო მუშაობა ევროპა-კავკასია-აზიის სატრანსპორტო დერეფნის განვითარებისათვის, აგრეთვე კასპიის ნავთობის ტრანსპორტირების უკრაინული ვარიანტის რეალიზაცია.

როცა გამოვიარეთ დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის ქურა, ვაჟკაცურად, მხარდამხარ ვიბრძოდით დიდი სამამულო ომის ფრონტებზე, ჩვენ, სხვებზე უკეთესად ვიცით მშვიდობისა და სიმშვიდის ყადრი. სწორედ ამიტომ, გვსურს რა ვიხილოთ მთლიანი და განუყოფელი, მშვიდობიანი და სტაბილური საქართველო, უკრაინას უკავია აქტიური პოზიცია აფხაზეთის კონფლიქტის მოწესრიგების საქმეში. სასიამოვნოა აღინიშნოს, რომ უკრაინის სამშვიდობო ინიციატივები ამ მიმართულებით უპასუხოდ არ რჩება და საქართველოს ხელმძღვანელობის სათანადო მხარდაჭერით სარგებლობს.

სასიხარულოა ისიც, რომ შედარებით ხანმოკლე პერიოდში მოვახერხეთ ჩაგვეყარა სოლიდური სახელშეკრულებო-სამართლებრივი საფუძველი უკრაინა-საქართველოს მეგობრობისა და თანამშრომლობის შენობისათვის. იმედი მაქვს, რომ მისი შემადუღაბებელი იქნება პოლიტიკური დეკლარაცია, რომელსაც დღეს მოვაწერეთ ხელი.

როცა არ ვივიწყებთ ჩვენს წარსულს, ვაშენებთ აწმყოს, არ გვავიწყდება უკრაინა-საქართველოს ურთიერთობის მომავალიც. ამ სიტყვების კონკრეტული დადასტურებაა მიმდინარე სასწავლო წლიდან კიევის ტარას შევჩენკოს სახელობის ეროვნულ უნივერსიტეტში ქართველოლოგიის განყოფილების გახსნა.

დიდად პატივცემულო ედუარდ ამბროსის ძევ!

უკრაინაში ვიზიტის დროს ერთხელ კიდევ მოგეცემათ შესაძლებლობა დარწმუნდეთ, თუ რა ღრმა და გულწრფელი გრძნობებით არიან გამსჭვალული თქვენი და თქვენი ქვეყნისადმი ჩემი თანამემამულენი. მიმაჩნია, რომ ორ ხალხს შორის ნდობისა და სიმპათიის ეს უზარმაზარი პოტენციალი კიდევ უფრო უნდა გავაღრმაოთ.

გულწრფელ მადლობას მოვახსენებ საქართველოს ხელმძღვანელობას იმისათვის, რომ მიიღო გადაწყვეტილება უკრაინის პრეზიდენტის საქართველოს უმაღლესი სახელმწიფო ჯილდოს — ღირსების ორდენის მინიჭების შესახებ. დაე, ეს ჯილდო იყოს უკრაინელი და ქართველი ხალხების მეგობრობის ურღვეობის მარადიული სიმბოლო.

აქ მართლაც უპრიანია გავიხსენოთ უბადლო შოთა რუსთაველის სიტყვები უკვდავი პოემიდან „ვეფხისტყაოსანი":

„ხამს მოყვარე მოყვრისათვის,
თავი ჭირსა არ დამრიდად,
გული მისცეს გულისათვის,
სიყვარული — გზად და ხიდად"

სწორედ ჩვენი სანიმუშო ურთიერთობის, მისი წარმატებული განვითარების რწმენითა და იმის იმედით, რომ უკრაინა-საქართველოს პარტნიორობა ყოველმხრივ განმტკიცდება, მსურს შევსვა სადღეგრძელო: ჯანმრთელობას ვუსურვებ საქართველოს პრეზიდენტს ედუარდ ამბროსის ძე შევარდნაძეს!

ვადღეგრძელებ ყველა დამსწრეს! დაე, სულ უფრო მტკიცდებოდეს და ურღვევი იყოს უკრაინა-საქართველოს მეგობრობა და თანამშრომლობა.

მშვიდობიანი და ბედნიერი ყოფილიყოს ჩვენი ხალხების მომავალი!

ბუდმო!

გაგიმარჯოთ!

„საქართველო-უკრაინის ურთიერთობაში ჩვენს სახელმწიფოთა ეროვნულ ინტერესებს არაფერი ემუქრება"

(პირველი გვერდიდან)

ეს სიახლოვე არ შეწყვეტილა ათასწლეულების მანძილზე და მტკიცე მეგობრობაში გადაიზარდა. მის სათავეებთან იდგნენ ქართველი ხატმწერები, რომლებიც მონაწილეობდნენ უკრაინის ერთ-ერთი წმინდა ადგილის — კიევის პეჩორის ლავრის მოხატვაში. დავით გურამიშვილისა და ლესია უკრაინკას მიერ ჩვენი ხალხების კულტურათა ურთიერთგამდიდრების მატიანეში ჩაწერილი საქვეყნოდ ცნობილი ფურცლები, მხოლოდ ნაწილია იმ დიად საგანძურში, რომელსაც საუკუნეთა მანძილზე თვალისჩინივით ვუფრთხილდებით.

ასეთი ნიადაგი კეთილ ნაყოფს იძლევა. სწორედ ამიტომ, დამოუკიდებლობის აღდგენისთანავე, ჩვენს სახელმწიფოებს შორის საუკეთესო ურთიერთობა თავისთავად ნაგულისხმები ფაქტია. რაკი სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობის გამოცდილება არ გვქონდა, ერთმანეთისაკენ მიმავალ გზაზე არ გვჭირდებოდა მიგვემართა სხვადასხვაგვარი დიპლომატიური ხერხებისათვის, რათა დაგვეცვა საკუთარი ინტერესები. საქართველო-უკრაინის ურთიერთობაში ჩვენს სახელმწიფოთა ეროვნულ ინტერესებს არაფერი ემუქრება. ასე იყო და ასეც იქნება, იმიტომ, რომ ეს ურთიერთობა ეფუძნება არა ხანმოკლე ვიწრო კონიუნქტურულ მიზნებს, არამედ სტრატეგიულ პარტნიორობას, რომელიც ემყარება ევრო-ატლანტიკურ და ევრო-აზიურ სივრცეში უკრაინისა და საქართველოს ადგილისა და როლის ერთნაირ ხედვას. ეს იმით გამოიხატება, რომ საუსებით ემთხვევა ჩვენი მიდგომა ყველა საერთაშორისო ორგანიზაციაში, მათ შორის დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობაში. ერთნაირად ვხედავთ შავი ზღვის ეკონომიკური თანამშრომლობის ორგანიზაციის მომავალსაც. ევრო-ატლანტიკურ და ევროაზიურ სივრცეში დღეს მიმდინარეობს პროცესები, რომლებიც დიდი ხნით განსაზღვრავენ იმას, თუ როგორი იქნება მსოფლიო მომავალ საუკუნეში. აღმოჩნდება თუ არა იგი კვლავ დაპირისპირების მორევში მსოფლმოწყობის თავისებური ხედვის საფუძველზე, თუ „ცივი ომის" დამთავრების მთავარი მიღწევა — ერთიანი მსოფლმხედველური სივრცე ვანკუვერიდან ვლადივოსტოკამდე-საბოლოოდ დამკვიდრდება.

და თუ მაინც ცუდი რამ მოხდება, ესეც ვერ შეარყევს ხალხების ნებას თავისუფალი არჩევანისა და დემოკრატიისადმი, ოღონდ დიდხანს დაგვაშორებს ამ კეთილშობილური მიზნების მიღწევას. ჩვენს ამოცანად ის მიგვაჩნია, რომ არ დაეუშვათ ეს. მიმაჩნდა და კვლავაც მიმაჩნია, რომ პოსტტოტალიტარულ სივრცეში ნეოიმპერიალისტური ზრახვების განხორციელების გზაზე მთავარი დაბრკოლებაა თავისუფალი, ძლიერი, დემოკრატიული უკრაინის სახელმწიფო.

ახალი დამოუკიდებელი სახელმწიფოებისათვის საუკეთესო სცენარის საწინდრად მიგვაჩნია მაქსიმალური ინტეგრაცია ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში და გლობალური პროექტების განხორციელება, რომლებიც აჩქარებენ ასეთ ინტეგრაციას. ჩვენს ორ სახელმწიფოს ამ ურთიერთობაში სათქმელი აქვს: უკრაინას დამყარებული აქვს განსაკუთრებული ურთიერთობა ნატოსთან, წარმატებით ვითარდება მისი ურთიერთობა ევროკავშირთან. საქართველოსათვის ეს წელი იყო განსაკუთრებით წარმატებული — ევროკავშირმა მოახდინა პარტნიორობისა და თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმების რატიფიკაცია და ჩემი ქვეყანა ევროპის საბჭოს წევრი გახდა. პრეზიდენტმა ლეონიდ კუჩმამ, პრეზიდენტმა ჰეიდარ ალიევმა და მე ერთად გავუშვით ადრეული ნავთობი ბაქო-სუფსის საექსპორტო მილსადენით. ამერიკის შეერთებული შტატების კონგრესმა, სენატორ ბრაუნბეკის ინიციატივით, მიიღო კანონი „აბრეშუმის გზის სტრატეგიის შესახებ". წლეულს, უზბეკეთის შემოერთების შედეგად გაფართოვდა სუამი.

საქართველო მიესალმება იმას, რომ სულ უფრო იზრდება „დიდი აბრეშუმის გზის" სივრცეზე პროცესებში ამერიკის შეერთებული შტატების, ევროკავშირის ქვეყნების, ჩინეთის, იაპონიის მონაწილეობის დონე. ჩვენ მზად ვართ გავითვალისწინოთ ყველა სახელმწიფოს, დიდი თუ პატარა, ახლო თუ მორეული სახელმწიფოების ინტერესები, რადგან ვაცნობიერებთ, რომ ამ საარსებო მნიშვნელობის ევრაზიულ არეალში არის ბევრი ქვეყნის კანონიერი ინტერესები. იგი უნდა გახდეს და გახდება კიდეც იდეების, კაპიტალების, ინვესტიციების, უდიდესი პროექტების, ყოველივე იმის თავისუფალი კონკურენციის ასპარეზი, რაც ხელს შეუწყობს ამ სახელმწიფოთა აყვავებასა და მოქალაქეთა გამდიდრებას. მაგრამ, არასოდეს არ დავეთანხმებით იმას, რომ ეს არეალი მიიჩნიონ ვისიმე გავლენის სფეროდ. გავლენის სფეროების დრო წარსულს ჩაბარდა და არ ვაპირებთ ხელი შევუწყოთ ამ ანაქრონიზმის აღორძინებას.

მინდა ერთხელ კიდევ მადლობა მოვახსენო პრეზიდენტ კუჩმას ბალტია-შავი ზღვის ფორუმის მოწყობის ინიციატივისათვის. სიმბოლურია, რომ ფორუმი, რომლის მიზანი იყო ხელი შეეწყო გამყოფი ხაზების გარეშე ახალი ევროპის შექმნისათვის, მიმდინარეობდა უკრაინაში. დღეს, უკრაინის პრეზიდენტთან საუბრის დროს მე გავიმეორე ის, რაც არაერთხელ მითქვამს ბევრ საერთაშორისო ფორუმზე, შეხვედრებზე მსოფლიოს უდიდესი ქვეყნების ყველა ლიდერთან: ყველა პროექტში, ყველა წამოწყებაში, რომლებმაც უკეთესი მომავალი უნდა მოუახლოონ „დიდი აბრეშუმის გზის" სახელმწიფოებს, უკრაინას, ევროპის უდიდეს სახელმწიფოს, საკვანძო როლი ეკუთვნის. უკრაინის გარეშე, რომელიც ერთგულობს ზოგადსაკაცობრიო ღირებულებებს, სახელდობრ კი არჩევანის თავისუფლებას, ადამიანის უფლებებისა და პიროვნების თავისუფლების პატივისცემას, ჩვენი გეგმები სერიოზულად შეიძლება შეილახოს.

თუ გავითვალისწინებთ უკრაინის ეკონომიკურ, სამხედრო და ინტელექტუალურ პოტენციალს, მის როლს ევროპულ სივრცეში, აგრეთვე მის მნიშვნელობას ევროპის უშიშროების არქიტექტურაში, ვფიქრობ, უკრაინას უნდა მივუჩინოთ ადგილი დიდი სახელმწიფოების გვერდით. ეს ახალი როლი, ევროპის საკვანძო სახელმწიფოს ეს პოტენციალი ხორციელდებოდა პრეზიდენტ კუჩმას ხელმძღვანელობით. მას დამყარებული აქვს უნიკალური კონტაქტები მსოფლიო ლიდერებთან, მისი პრეზიდენტობის დროს განუზომლად გაიზარდა ქვეყნის ავტორიტეტი, უკრაინის ინიციატივით მოწვეული სამიტები ჩვეულებრივი მოვლენა გახდა, ხოლო პრეზიდენტ კუჩმას გამოსვლები საერთაშორისო ფორუმებზე მუდამ გამოირჩევა სიღრმით. ვამაყობ, რომ მაკავშირებს მეგობრობა ესოდენ შორსმჭვრეტელ და ორიგინალურად მოაზროვნე ადამიანთან.

ქალბატონებო და ბატონებო, ეს წელი საქართველოში პარლამენტის არჩევნებისა და უკრაინაში პრეზიდენტის არჩევნების წელია. დარწმუნებული ვარ, რომ უკრაინის ხალხი, რომელმაც საკუთარ თავზე გამოსცადა ტოტალიტარიზმის ყველა საშინელება, ევროპული და მსოფლიო პროცესებისაგან ხანგრძლივი მოწყვეტის ყველა შედეგი და, ბოლოს, გაუტკო გემო თავისუფლებასა და დემოკრატიას, გააკეთებს სწორ არჩევანს, რომელიც უკრაინას დაუმკვიდრებს მისი ღირსებისათვის კუთვნილ ადგილს განვითარებულ ევროპულ სახელმწიფოთა შორის. ნება მიბოძეთ შევსვა ბრძენი და შორსმჭვრეტელი მოძმე უკრაინელი ხალხის, ჩემი მეგობრის ლეონიდ დანილის ძე კუჩმას, თქვენი სახელმწიფოს თავისუფალი დემოკრატიული მომავლის სადღეგრძელო.

სურათებზე: საქართველოს პრეზიდენტმა ყვავილები მიიტანა ქართველი მეომრის ნიკოლოზ გოგიჩაიშვილის საფლავზე; საქართველოსა და უკრაინის პრეზიდენტების მიერ ერთობლივი დეკლარაციის ხელმოწერის დროს; ედუარდ შევარდნაძის შეხვედრა ქართველ კურსანტებთან უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს აკადემიაში.

ვლადიმერ ვალიშვილის ფოტო. (საქინფორმის ფოტოქრონიკა).

პერსპექტივა: სტაბილურობა და უშიშროება

საქართველოს პრეზიდენტის კიევში ყოფნის მეორე დღე დაიწყო სამუშაო საუზმით ედუარდ შევარდნაძისათვის გამოყოფილ რეზიდენციაში. უკრაინის მხრიდან საუზმეს ესწრებოდნენ უკრაინის საგარეო საქმეთა მინისტრი ბორის ტარასიუკი, უკრაინის ეროვნული მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი ბორის პატონი, უკრაინის მეცნიერების თვალსაჩინო წარმომადგენლები.

შემდეგ ედუარდ შევარდნაძემ მისცა ინტერვიუ უკრაინის ტელევიზიის პირველ ეროვნულ არხს.

ამაღელვებელი იყო დიდ სამამულო ომში დაღუპული მეომრების ხსოვნისადმი მიძღვნილი ცერემონია. საქართველოს პრეზიდენტმა საქართველოსა და უკრაინის დელეგაციის წევრთა თანხლებით გვირგვინით შეამკო გამარჯვების ობელისკი და პატივი მიაგო მეორე მსოფლიო ომის მხედრპლთა ხსოვნას მარადიულ ცეცხლთან. აქ, კიევის ერთ-ერთი თვალწარმტაცი პარკის ხეივანში, ამოკვეთილია საქართველოდან ფრონტზე გაწვეული მეომრის ნიკოლოზ გოგიჩაიშვილის სახელი, რომელიც უკრაინის განთავისუფლებისათვის ბრძოლებში დაიღუპა.

საქართველოსა და უკრაინის მჭიდრო თანამშრომლობა არის არამარტო ეკონომიკური თანამშრომლობის პრობლემების გადაჭრა, ევრაზიის დერეფნის შესაძლებლობათა ამოქმედებაში აქტიური მონაწილეობა, რისი თვალსაჩინო მაგალითიცაა საქართველოს ფოთის და უკრაინის ილიჩოვსკის ნავსადგურებს შორის მოქმედი საბორნე გადასასვლელი და თანამშრომლობის მზარდი ტემპის სხვა დადასტურებანი. ედუარდ შევარდნაძემ ამჯერად დაათვალიერა უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს საწვრთნელი ცენტრის პოლიგონი, გაეცნო შინაგან საქმეთა სამინისტროს ეროვნული აკადემიის კურსანტების სწავლების პროცესს, რის შემდეგაც მას ელოდა ასეთივე გულთბილი და საზეიმო შეხვედრა აკადემიის სააქტო დარბაზში.

საქმე ის არის, რომ ამ ცნობილ სასწავლებელში სწავლობს საქართველოდან, ჩვენი ქვეყნის ძალისმიერ უწყებათა, კერძოდ, შინაგან საქმეთა და თავდაცვის სამინისტროების შუამდგომლობით წარგზავნილი ასზე მეტი კურსანტი. ედუარდ შევარდნაძეს ახლდნენ უკრაინის შინაგან საქმეთა მინისტრი იური კრავჩენკო და შინაგან საქმეთა სამინისტროს აკადემიის რექტორი იაროსლავ კონდრატიევი. ამ აკადემიის ხელმძღვანელობამ მადლობა გადაუხადა საქართველოს პრეზიდენტს პატივისათვის, რაც გამოიხატა იმით, რომ იგი ეწვია სასწავლებელს, რის შემდეგაც აკადემიის მასწავლებლებსა და ლამაზ ფორმაში გამოწყობილ კურსანტებს ტაშის გრიალში შეხვდა ედუარდ შევარდნაძე. მან, კერძოდ, აღნიშნა, რომ ეს საინტერესო ნაამბობი, რომელიც მან მოისმინა და, რომელიც დიდ შთაბეჭდილებას ახდენს მასზე და ახარებს, „ახალ დამოუკიდებელ სახელმწიფოებს უჩვენებს იმის კარგ მაგალითს, თუ როგორ უნდა წარემართოთ მუშაობა, ბრძოლა დამნაშავეობის წინააღმდეგ და უფრო ფართო გაგებით — როგორ დაეცვათ სამშობლო და საკუთარი ხალხი". პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ საპატიო სტუმართა წიგნში მან დატოვა ჩანაწერი, რომლის თანახმადაც ბრძოლა დამნაშავეობის წინააღმდეგ, განსაკუთრებით კი ორგანიზებული დამნაშავეობის წინააღმდეგ, არის კაცობრიობის წინაშე მდგომი ერთ-ერთი ყველაზე რთული ამოცანა. სასიხარულოა, თქვა მან, რომ უკრაინის დამოუკიდებელი, თავისუფალი, დემოკრატიული სახელმწიფო ჭრის ამ ურთულეს პრობლემას ისე, როგორც ეს შეესაბამება მისი შემდგომი განვითარებისა და აყვავების ინტერესებს. ედუარდ შევარდნაძემ მადლობა გადაუხადა უკრაინის მთავრობას, აკადემიის ხელმძღვანელობასა და მასწავლებლებს იმისთვის, რომ საქართველოს ახალგაზრდა თაობის წარმომადგენლები სწავლობენ კიევის პრესტიჟულ სასწავლებელში, ისევე როგორც სხვა სასწავლო დაწესებულებებში — თავდაცვის სამინისტროს, უშიშროების სამინისტროს, სასაზღვრო ჯარების აკადემიებში და სხვა. ამ აკადემიათა აღზრდილები საქართველოში დაბრუნების შემდეგ, ღირსეულად ასრულებენ თავიანთ პასუხსაგებ მოვალეობას. საქართველო და უკრაინა, აღნიშნა ედუარდ შევარდნაძემ, ამყარებენ განსაკუთრებულ ურთიერთობას, რაც იმ დოკუმენტებშიცაა ხაზგასმული, რომლებსაც ამ ბოლო ხანებში მოაწერეს ხელი. ამას მოწმობს თვით დიდი ხელშეკრულების სახელწოდებაც — „მეგობრობის, თანამშრომლობისა და ურთიერთდახმარების შესახებ". შესაბამისად, უკრაინა გვიჩვენებს იმის მაგალითს, თუ როგორ უნდა დაეხმარო შედარებით მცირერიცხოვან ხალხს ისეთი ადამიანების მომზადებაში, რომლებსაც ძალუძთ დაიცვან თავიანთი ხალხისა და მოსახლეობის ღირსება და თავისუფლება. აღნიშნა რა, რომ მოლაპარაკება უკრაინის პრეზიდენტთან გაიმართა სრული ურთიერთგაგების ატმოსფეროში, საქართველოს პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ ლეონიდ კუჩმას სახით უკრაინას ჰყავს გამოჩენილი ხელმძღვანელი, რომელსაც დიდი დამსახურება მიუძღვის ხალხის, ქვეყნის, ევროპისა და ევრაზიის სივრცის წინაშე.

უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს აკადემიის რექტორმა ამ სასწავლო დაწესებულებაში ედუარდ შევარდნაძის ყოფნის სამახსოვროდ გადასცა მას აკადემიის ოქროს სამკერდე ნიშანი და საპატიო სიგელი. უკრაინელ ვოკალისტთა ანსამბლმა ამ მოვლენის აღსანიშნავად შეასრულა პოპულარული „სულიკო".

ოფიციალური ვიზიტის ფარგლებში გაიმართა სასარგებლო შეხვედრები დელეგაციების წევრთა დონეზეც, რომელთა დროსაც მხარეებმა დაადასტურეს, რომ მზად არიან განაგრძონ თანამშრომლობა სრულიად განსხვავებულ სფეროებში.

ნოდარ ბროლაძე,
საქინფორმი.
კიევი — თბილისი.

დასასრული. დასაწყისი იხ. „სრ" № 267.

თარიღი

„უშანგი ჩხეიძე ამიერიდან მთაწმინდაზეა და ამით ყველაფერია ნათქვამი“

(პირველი გვერდიდან)

5 ოქტომბერს მთაწმინდის პანთეონში ხელოვნების მრავალი მოღვაწე შეიკრიბა, რათა კიდევ ერთხელ პატივი მიეგოთ უშანგი ჩხეიძის უკვდავი სახელისათვის, რომლის დაბადების 100 წლისთავს დიდი ზეიმით აღნიშნავს სრულიად საქართველო.

საფლავი აკურთხა და პანაშვიდი გადაიხადა წმინდა დავითის ეკლესიის მოძღვარმა მამა ვახტანგმა. ზესტაფონის გამგებელმა ჯემალ გორგოძემ მსახიობის მშობლიური კუთხის — ზესტაფონის მიწა მოაბნია უშანგი ჩხეიძის საფლავს. როგორც მწერალმა თამაზ წივწივაძემ, რეჟისორებმა გიგა ლორთქიფანიძემ და რეზო ჩხეიძემ, მსახიობებმა სოფიკო ჭიაურელმა, ოთარ მეღვინეთუხუცესმა, გოგი გეგეჭკორმა აღნიშნეს, უშანგი ჩხეიძე თავისი ელვარე ნიჭით სამუდამოდ აღიბეჭდება ეროვნულ მეხსიერებაში. იგი ხომ არა მარტო თეატრალური მოღვაწე იყო, არამედ მან მომავალ თაობებს შესანიშნავი მემკვიდრეობა დაუტოვა — მოთხრობები, ლექსები, ესეები, ფილოსოფიური ეტიუდები. „და აი, ამიერიდან უშანგი ჩხეიძე მთაწმინდაზეა და ამით ყველაფერი ნათქვამია“ — განაცხადა საქართველოს კულტურის მინისტრმა ვალერი ასათიანმა.

უშანგი ჩხეიძის დამ ნინო ჩხეიძემ გულითადი მადლობა გადაუხადა საქართველოს პრეზიდენტს ედუარდ შევარდნაძეს, რომელმაც ძალისხმევა არ დაიშურა უშანგი ჩხეიძის ნეშტის მთაწმინდის პანთეონში გადასვენებისათვის, რითაც უკვდავყო ამ დიდი მამულიშვილის სახელი.

უშანგი ჩხეიძის საფლავთან სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ.:

„მადლობას ვწირავ ყველას, ჩემს მეგობრებს, თეატრის, ხელოვნების მოღვაწეებს, რომლებმაც ეს საქმე ითავეს.

მე მრავალი წერილი მივიღე. მათი ავტორები აქ არიან, ზოგიერთი უკვე გამოვიდა და თავისი სათქმელი თქვა. ძალიან ბევრი წერილი მივიღე თბილისელებისაგან, თეატრის თაყვანისმცემელთაგან, განსაკუთრებით ზესტაფონიდან, იმერეთის ყველა კუთხიდან და, რა თქმა უნდა, ქუთაისიდან. ეს იყო კარგად არგუმენტირებული წერილები, თუ რატომ უნდა იყოს უშანგი ჩხეიძის საფლავი აქ — საქართველოს ამ უწმინდეს მიწაზე, როგორც ლეგენდა, უკვდავი ადამიანების გვერდით. აქ ითქვა, რომ უსამართლობა დამთავრდა. ღმერთმა შემინდოს, თუ მე სწორად არ ვიტყვი — იქნებ, ასე სჯობდეს. დრო თითოეული პიროვნების ღვაწლის ყველაზე მკაცრი და სამართლიანი შემფასებელია. ადამიანის მეხსიერება უნიკალური მოვლენაა და დღეს, განსაკუთრებული პატივი მინდა მივაგო ჩემს ხალხს, თითოეულ თქვენგანს, რომელთაც აქვთ მეხსიერების უნიკალური ნიჭი. ბევრ ჩვენგანს არც კი მოუსმენია მისი ხმა, იქნებ, ფირფიტაც არ დაუტრიალებია და მხოლოდ გადმოცემით იცის. მჯერა, თაობიდან თაობას გადაეცემა ეს ლეგენდა-ადამიანი, ხალხის წარმოდგენა მის პიროვნებაზე. ეს იმითაც არის განპირობებული, რომ თვით ჩვენი ხალხია თეატრზე უზომოდ შეყვარებული. არ მეგულება ნორმალური ქართველი, რომლის გულში, გონებასა და, გნებავთ, ქცევაშიც თეატრს განსაკუთრებული ადგილი არ ეკავოს. ის, რაც აქ ხდება, ქედის მოხრაა ჩვენი დიდი მოღვაწეების, კორიფეების წინაშე. ეს ქართული ხელოვნების, ქართული თეატრის წინაშე ჩვენი ერთგულების დემონსტრაციაა. როგორც უნდა უჭირდეს საქართველოს, თეატრი ყოველთვის იარსებებს და თეატრში ყოველთვის იქნება ზეიმი. ჩვენ საშინელი წლები გამოვიარეთ — სამოქალაქო ომი, სისხლიანი კონფლიქტები, ერთმანეთის ხოცვა-ჟლეტა, ოჯახების წევრებიც კი ერთმანეთს წავკიდნენ, მაგრამ საქართველოში თეატრი არ მომკვდარა. პირიქით, დღეს, როდესაც ქვეყანა ფეხზე დგება, ჩვენ სიამაყით ვამბობთ: საქართველო ერთადერთი ქვეყანაა, ყოველ შემთხვევაში, პოსტტოტალიტარულ სივრცეში, სადაც 20-ზე მეტი ახალი თეატრი გაიხსნა. ადამიანები უხელფასოდ, ხშირად მშიერები, ხშირად სიცივეში, მაგრამ მაინც თეატრს, მაინც ხელოვნებას ემსახურებიან.

აი, ამიტომაც ამობრძანდა დღეს აქ, მთაწმინდაზე დიდი და უკვდავი ლეგენდარული უშანგი ჩხეიძე იმისათვის, რომ ყოველთვის შეგვახსენოს, ყველა თაობას შეახსენოს თეატრის სიყვარული, ქედის მოხრა თეატრის წინაშე.“

საქინფორმი.

მან სიცოცხლეშივე დაიდგა ძეგლი

ამ დღეებში ბევრი რამ ითქვა და დაიწერა უდიდეს მსახიობზე უშანგი ჩხეიძეზე. თეატრალურმა მოღვაწეებმა, კრიტიკოსებმა, უბრალოდ მაყურებლებმა არ დაიშურეს საუკეთესო სიტყვები ლეგენდად ქცეული მსახიობის ერთხელ კიდევ გასახსენებლად და სადიდებლად. უშანგი ჩხეიძის დაბადების 100 წლისთავი იქცა ქართული თეატრალური ხელოვნების ჭეშმარიტ, დაუვიწყარ დღესასწაულად. იუბილესადმი მიძღვნილი ღონისძიებანი დააგვირგვინა 5 ოქტომბერს კოტე მარჯანიშვილის სახელობის აკადემიურ თეატრში გამართულმა სადღესასწაულო წარმოდგენამ, რომელიც დადგა რეჟისორმა დათო დოიაშვილმა. სპექტაკლში მონაწილე მარჯანიშვილელებმა პატივი მიაგეს სცენის უბადლო დიდოსტატს, გააცოცხლეს მისი ცხოვრებისა და შემოქმედების უმნიშვნელოვანესი ეტაპები— ალმაღლობიდან ტრაგიკულ დასასრულამდე. პოლიეკრანმა მაყურებელს საშუალება მისცა კიდევ ერთხელ დამტკბარიყო, გაოცებულიყო უშანგი ჩხეიძის განუმეორებელი ნიჭით. ამ საღამოს მშვენება იყო — ურიელი, ჰამლეტი, ყვარყვარე, იაგო და სხვა თეატრალური სახეები, რომლებიც უდიდესი მსახიობის შესრულებით თეატრალური ხელოვნების ოქროს ფონდში შევიდა. ეკრანზე გაცოცხლდა უშანგი ჩხეიძისა და დიდი ქალბატონის ვერიკო ანჯაფარიძის ურიელი და იუდითი. მის მშობლიურ დარბაზს ისევ ავსებდა უშანგი ჩხეიძის გულშიჩამწვდომი ხმა, როგორც მისივე სიცოცხლეში და ახსენებდა საღამოს მონაწილეებს, რომ სწორედ დიდი ხელოვნებაა თვით უკვდავება, რომ უშანგი ჩხეიძემ სიცოცხლეშივე საკუთარ თავს თვითონ დაუდგა ძეგლი. და, თუმცა, მსახიობს მისი სიკვდილის შემდეგ უბის წიგნაკში უპოვეს საკუთარი ლექსი „ რამდენი სიტყვა დამრჩა უთქმელი“, დღეს ქართულმა საზოგადოებრიობამ სიამაყით აღიარა, რომ ის, რაც უშანგი ჩხეიძემ თქვა, მარადიულია, რომ თაობიდან თაობას გადაეცემა მისი ლეგენდარული შემოქმედება, რომელიც გვჭირდება ჩვენ — მის მემკვიდრეებს და მათაც, ვინც ჩვენს შემდეგ მოვა.

საიუბილეო საღამოს დაესწრნენ საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე მეუღლითურთ, სხვა ოფიციალური პირები.

საქინფორმი.

პოზიცია

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური წარმომადგენელი: „ჩვენ, ისევე როგორც მთელი მსოფლიო გაერთიანება, არ ვცნობთ აფხაზეთის დამოუკიდებლობას...“

(პირველი გვერდიდან)

ი. ს. ივანოვმა მოსკოვში ამა წლის 1 სექტემბერს გამართულ პრესკონფერენციაზე. ჩვენ ვაცხადებდით, რომ აფხაზ ხელისუფალთა გადაწყვეტილებას რეფერენდუმის მოწყობის შესახებ შეიძლება უაღრესად ნეგატიური გავლენა მოეხდინა ქართველ-აფხაზთა კონფლიქტის მოწესრიგების პროცესზე. სამწუხაროდ, სოხუმში ყურად არ იღეს ჩვენი აზრი.

გვინდა ერთხელ კიდევ დავადასტუროთ, რომ რუსეთს, მტკიცედ აღიარებს რა საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას, აფხაზეთი საქართველოს სახელმწიფოს შემადგენელ ნაწილად მიაჩნია. ჩვენ, ისევე როგორც მთელი მსოფლიო გაერთიანება, არ ვცნობთ აფხაზეთის დამოუკიდებლობას, რომელიც აღნიშნული კონსტიტუციით არის გამოცხადებული. აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსი უნდა განისაზღვროს კონფლიქტის მონაწილე მხარეთა მორიგების შედეგად მათი მოლაპარაკების დროს, რომელიც წარმოებს რუსეთის ხელშეწყობითა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ეგიდით. რაც შეეხება „პრეზიდენტის“ არჩევნებს, ჩვენი დამოკიდებულება მისდამი გამოთქმულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს ამა წლის 30 ივლისის რეზოლუციაში, რომელშიც „აფხაზეთის (საქართველო) ეგრეთ წოდებული არჩევნების მოწყობა მიუღებლად და უკანონოდ“ არის მიჩნეული.

საქინფორმი.

გაერო

გაეროს 55-ე სესიას ათასწლეულის ასამბლეა ეწოდა

(პირველი გვერდიდან)

საერთო აზრია, რომ მომავალი სამიტი უნდა განსხვავდებოდეს გაეროს ტრადიციული „საიუბილეო“ ღონისძიებებისაგან.

გაეროს გენერალური მდივანი ღრმად არის დარწმუნებული, რომ წევრი ქვეყნების ხელმძღვანელები სამიტზე წარსდგებიან მნიშვნელოვანი წინადადებებით. გენერალური მდივანი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებს მომავალი სამიტის მუშაობაში მსოფლიოს წამყვანი პოლიტიკური მოღვაწეების მონაწილეობას.

ბატონი კოფი ანანი ინფორმირებულია იმის თაობაზე, რომ საქართველოში პრეზიდენტის არჩევნები მომავალი წლის აპრილში გაიმართება. იგი გამოთქვამს იმედს, რომ გენერალური ასამბლეის ათასწლეულის სამიტზე 2000 წლის 6 სექტემბერს საქართველოს დელეგაციას უხელმძღვანელებს ბატონი ედუარდ შევარდნაძე.

საქინფორმი.

ინვესტორი

„გლენკორი“ მადნეულის კომბინატს საინტერესო წინადადებას სთავაზობს

მადნეული დღეს, იქაურთა თქმით, საოპერაციო მაგიდაზე მწოლიარე სულთმობრძავი ავადმყოფივითაა, თავზე ხელებაკანკალებული ქირურგი რომ ადგას და ოპერაციის დაწყებას ვერ ახერხებს.

დღეს მადნეულში შექმნილი საგანგაშო მდგომარეობა მარტო ერთი კომბინატის თავსატეხი არ გახლავთ. ეკონომიკური ზარალის გარდა, კარიერის მოუწესრიგებლობის გამო გარემოს აუნაზღაურებელი ეკოლოგიური ზარალი ადგება.

მადნეულის საკითხი უახლოეს ხანს თუ არ გადაწყდა, შედეგი გაუთვალისწინებელი იქნება. საქართველოს მრეწველობის და სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროები უკვე მეორე წელიწადია ცდილობენ მადნეულის პრობლემის მოგვარებას, მაგრამ ჯერჯერობით რეალური შედეგი არ ჩანს.

თუმცა, ინვესტორი, შვეიცარიული კომპანია „გლენკორი“, რომელსაც მადნეულთან 1992 წლიდან თანამშრომლობს, კომბინატის აქციათა 75-პროცენტიანი პაკეტის შეძენის შემთხვევაში საწარმოს ვალების დაფარვას, რომელიც 6 მილიონ ამერიკულ დოლარს აჭარბებს, 17,1 მილიონი დოლარის ინვესტირებას ჰპირდება. ამ პროგრამით სოლიდური სახსრებია გათვალისწინებული გამამდიდრებელი ფაბრიკის რეაბილიტაციისა და ტექნოლოგიური აღჭურვის, მადნის გადამუშავებისა და სასაქონლო პროდუქციის მოცულობის გაზრდისათვის. გათვალისწინებულია, აგრეთვე, საბადოს ექსპლოატაციის ვადის გახანგრძლივება, ჩატარდება ეკოაუდიტი და საკარიერო ჩამდინარე წყლების გაწმენდის შემდეგ მოიხსნება ეკოლოგიური პრობლემა, რომელიც დღეს ესოდენ მნიშვნელოვანია. მოკლედ, „გლენკორი“ კომბინატს საკმაოდ საქმიან და მისაღებ წინადადებებს სთავაზობს. მაგრამ ამ საკითხის გადაწყვეტა რატომღაც ჭიანურდება და რაც დრო გადის მით უფრო იძაბება ვითარება. საწარმო ღრმა კრიზისშია. ზარალს ზარალი ემატება. მადნეულის კომბინატის გამამდიდრებელი ფაბრიკის მთავარი ინჟინრის კახა კეკელიძის განმარტებით, წარმოება კატასტროფის პირას არის მისული, ცოტაც და ყველაფერი დაიშლება. მართალია, „გლენკორს“ რეალურად სურს ინვესტიციის შემოტანა, მაგრამ მას გარკვეული ძალები ეწინააღმდეგებიან და თავიდან სურთ ყველაფრის დაწყება.

ტენდერის გამართვას 6-8 თვე მაინც სჭირდება, ამასობაში კი კომბინატი დაიქცევა და გაკოტრდება, სერიოზული მყიდველი აღარ გამოუჩნდება და მას ჩალის ფასად ჩაიგდებენ ხელში. ამდენი ხანია აქ ვმუშაობ, — მეუბნება ლარისა ბერიძე, — ასეთ დღეში არასოდეს ვყოფილვართ, 7-8 თვეში ერთხელ ძლივს ვიღებთ ხელფასს. კვირაში ორი დღე გვამუშავებენ, ორი კვირა კი გაჩერებული ვართ. ამ დროს ჩემი ოჯახი მთლიანად ამ საწარმოზეა დამოკიდებული. ვფიქრობ, ამ ჭიდილს გადაჰყვება მადნეულის კომბინატისა და ჩვენი ინტერესები.

ქონების მართვის სამინისტროში მადნეულის კომბინატის თანამშრომლები, მუშები, ინჟინერ-ტექნიკური პერსონალი პირველად არ არიან მოსულნი. მათ ჯერ კიდევ ორი თვის წინათ ინვესტორის ირგვლივ შექმნილი პრობლემის მოსაგვარებლად წერილი გაუგზავნეს საქართველოს პრეზიდენტს, სახელმწიფო ქონების მართვის, მრეწველობის სამინისტროებს. სასწრაფოდ უნდა მივხედოთ წარმოებას, — აცხადებენ მადნეულელები, — ჩვენი მოთხოვნა სრულად ემთხვევა პრეზიდენტისა და ქვეყნის სტრატეგიულ კურსს. ქვეყანა რომ აღორძინდეს, საჭიროა ინვესტიცია, ინვესტორისთვის კარგი პირობების შექმნა. თავად განსაჯეთ, ვინ, რა ძალები უნდა იყვნენ დაინტერესებულნი, რომ უცხოური კაპიტალი არ შემოვიდეს, ინვესტორი კი გაიქცეს. „გლენკორს“, მადნეულის საბადოს გეოლოგის გუმარ მამედოვის, სხვათა აზრითაც, მადლობა უნდა გამოეცხადოს, ნახევრად დაქცეულ საწარმოს რომ ყიდულობს. თუ ცოტა კიდევ გაიჭიმება დრო, ამ კომბინატს ვეღარავითარი ტენდერი და ინვესტორი ვეღარ უშველის. მადნები ღია კარიერზე წყლის თუ ჰაერის ზემოქმედებით უვარგისი ხდება და აჭუჭყიანებს გარემოს. „გლენკორი“ 1992 წლიდან მუშაობს კომბინატში, მაგრამ ჯერ არ ყოფილა შემთხვევა შეთანხმება დაერღვიოს, ყოველთვის დროულად ასრულებდა პირობას, მაგრამ ბოლოს, როცა დაინახა, რომ მისი ფული არამიზნობრივად იხარჯებოდა, მოიკითხა და, ბუნებრივია, საკუთარი თანხების გაკონტროლება მოინდომა. ბოლოს კი ისიც ვეღარ გაარკვია ვისთან დაეჭირა საქმე, ერთი წლის გამანძილობაში სამი დირექტორი შეიცვალა.

მრეწველობის მინისტრის ბადრი შოშიტაიშვილის განმარტებით, მასთან ერთად სახელმწიფო ქონების მართვის მინისტრიც მხარს უჭერს „გლენკორის“ დარჩენას. ინვესტორთან შესათანხმებელია რამდენიმე საკითხი. აქამდე კი პრობლემა ვერ გადაწყდა იმიტომ, რომ წლების განმავლობაში ბევრი შეცდომაა დაშვებული, ის ხელშეკრულება, რომლითაც ინვესტორმა დაიწყო მუშაობა, დღეს სრულიად მიუღებელია, მაგრამ ერთი რამ უნდა გავითვალისწინოთ. კიდევ 8 თვე, რაც ახალი ტენდერის გამოცხადებასა და ორგანიზაციას დასჭირდება, რომ გავაჩეროთ მადნეული, მას ვერანაირი ძალა ვეღარ აამუშავებს. ამიტომ დავსვით საკითხი, ინვესტორთან ურთიერთობა საბოლოოდ გადაწყდეს.

„გლენკორის“ გარდა, მადნეულში ინვესტიციის დაბანდების მსურველი ჯერჯერობით არ ჩანს. ყოველ შემთხვევაში მრეწველობის სამინისტროში ამის თაობაზე ოფიციალური მოთხოვნა არავის შემოუტანია. თუ „გლენკორი“ გაითვალისწინებს იმ ცვლილებებს, რასაც ჩვენ ვუყენებთ (ეს ძირითადად მადნის დამუშავების ტექნოლოგიას, საწარმოს ვალების უახლოეს დღეებში გადახდას ეხება), ამ საკითხებზე ინვესტორისაგან ოფიციალურად დადებითი პასუხის მიღების შემდეგ თუ პრობლემა კიდევ შეიქმნება, პირადად შევალ პრეზიდენტთან, რათა მადნეულის საკითხი საბოლოოდ გადაწყდეს.

მართლაც, როგორც სპეციალისტები განმარტავენ, ყოველი დღე „მადნეულის“ წინააღმდეგ მოქმედებს, დაგვიანება შეიძლება ქვეყნის სტრატეგიული საწარმოსთვის საბედისწერო გამოდგეს.

შოთა მაჭარაშვილი.

ვთანამშრომლობთ ინგლისელებთან

საქართველოსა და დიდ ბრიტანეთს შორის სამხედრო სფეროში თანამშრომლობის გაღრმავების მიზნით, საქართველოს თავდაცვის მინისტრი, გენერალ-ლეიტენანტი დავით თევზაძე გუშინ სამდღიანი ვიზიტით ლონდონში გაემგზავრა.

როგორც პრაიმ-ნიუსს აცნობეს საქართველოს თავდაცვის სამინისტროდან, ვიზიტის ფარგლებში თევზაძე შეხვდება დიდი ბრიტანეთის თავდაცვის სამინისტროს ხელმძღვანელებს. მხარეები განიხილავენ ორ ქვეყანას შორის სამხედრო თანამშრომლობის საკითხთა ფართო სპექტრს. სავარაუდოდ ხელი მოეწერება თანამშრომლობის 2000 წლის გეგმას.

პოც და არაცო

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური წარმომადგენლის, ვლადიმერ რახმანინის განცხადებით, მოსკოვი საქართველოს ტერიტორიიდან ჩეჩენი ბოევიკებისთვის დახმარების აღმოჩენას ოფიციალური თბილისის პოლიტიკის გამოვლინებად არ მიიჩნევს.

როგორც მან სამშაბათს გამართულ ბრიფინგზე აღნიშნა, ათი დღის წინათ რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ „საქართველოს ელჩს რუსეთში წარუდგინა კონკრეტული მონაცემები იმის შესახებ, თუ რა არასასურველი მოქმედებები ხორციელდება საქართველოს ტერიტორიიდან ჩეჩენი სეპარატისტებისთვის დახმარების აღმოჩენის თვალსაზრისით.“

„ყოველივე ეს არ ნიშნავს, რომ ჩვენი აზრით, ეს ღონისძიებები საქართველოს ხელმძღვანელობის სპონსორობით ხორციელდება — ის ხორციელდება იგივე ტერორისტების მიერ, ვის წინააღმდეგაც ჩვენ ვიბრძვით“, — თქვა რახმანინმა.

მისი თქმით, რუსეთში იციან საქართველოს პრეზიდენტის, ედუარდ შევარდნაძის განცხადების შესახებ საერთაშორისო ტერორიზმთან ბრძოლის თაობაზე და იმედოვნებენ, რომ „საქართველოს ხელმძღვანელობა სწორედ ასე იმოქმედებს“.

ინფორმაციები მოგვაწოდა პრაიმ-ნიუსმა.

ინფორმაცია

რუსმა სამხედროებმა ცნეს საბაჟო დეპარტამენტის მოთხოვნები

საქართველოს საბაჟო სამსახურმა გაამკაცრა ამიერკავკასიაში რუსეთის ჯარების დაჯგუფების წარმომადგენელთა მიერ იმპორტირებული თუ ტრანზიტული ტვირთების გაფორმება და კატეგორიულად დააყენა ყველა გადასახადის გადახდის საკითხი. ბოლო ხანებში საბაჟო „ყაზბეგის“ თანამშრომლებმა სრულად დაბეგრეს რუს სამხედროთა რამდენიმე კოლონა. ამ ტვირთების ნაწილი ტრანზიტული იყო. ნაწილი კი საქართველოში შემოდიოდა. აღსანიშნავია ისიც, რომ სამხედროებმა ტვირთის ერთი ნაწილის განბაჟებას მისი რუსეთში დაბრუნება არჩიეს.

4 ოქტომბერს საქართველოს საბაჟო სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარის თამაზ მაღლაკელიძის სახელზე შემოვიდა ამიერკავკასიაში რუსეთის ჯარების დაჯგუფების ზურგის განყოფილების საწვავის სამსახურის უფროსის ა. ჩერნენკოს წერილი, რომელშიც ნათქვამია: „საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულების შესაბამისად, ამიერკავკასიაში რუსეთის ჯარების დაჯგუფების უზრუნველყოფის მიზნით შემოსული ტვირთების, მათ შორის, საწვავის გაფორმებისა და დეკლარირების ახალი წესების შემოღებასთან დაკავშირებით დაბეჯითებით გთხოვთ, დოკუმენტურად დაგვიზუსტოთ რუსეთიდან საქართველოსა და სომხეთში შემოსული ტვირთის გაფორმების წესები და პროცედურა, აგრეთვე, საბაჟო გადასახადის, მოსაკრებლების, საგზაო და ეკოლოგიური გადასახადების, ტრანზიტის საფასურის ღირებულებითი მონაცემები“.

მიღებული წერილიდან ცხადი ხდება, რომ რუსეთის ჯარების წარმომადგენლები უკვე ემორჩილებიან ქართველ მებაჟეთა მოთხოვნას და დაიცავენ საქართველოს კანონებს, რომლებიც ნებისმიერი იმპორტირებული თუ ტრანზიტული ტვირთის დაბეგვრას ითვალისწინებს.

პრესსამსახური.

ИЗВЕСТИЯ

აბაშიძის პროვინციული დიქტატურა, ანუ რატომ არ უყვართ აჭარაში თავისუფალი პრესა

(პირველი გვერდიდან)

დაიწყებენ საბუთების შემოწმებას, გამორკვევას, ვინ ხარ და რატომ იღებ ფოტოსურათს; შეუძლიათ ჩამოგართვან ან გაგიფუჭონ ფირი. საღამოს მაღლივი შენობის სახურავზე პროჟექტორები აინთება და მათი დამაბრმავებელი სინათლე ეფინება ქუჩებსა და შენობების სახურავებს.

ასეთი სურათი, რომელიც რაღაცით ოცდაათიანი წლების გერმანიას ან ოთხმოციანი წლების კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკას მოაგონებს კაცს, ახლა, ოთხმოცდაათიანი წლების დამლევს, სახტად ტოვებს ტურისტს, რომელიც ჩადის ბათუმში — აჭარის ყოფილ ასს რესპუბლიკის, ამჟამად საქართველოს შემადგენლობაში შემავალი ავტონომიური რესპუბლიკის დედაქალაქში. მაგრამ საქართველოს „ცენტრისაგან“ — იმავე თბილისისაგან აჭარა დაახლოებით ისევე განსხვავდება, როგორც დაძაბულობაში მცხოვრები ყარაჩაი-ჩერქეზეთი წყნარი ორლოვშჩინისაგან. არც ისე დიდი ხანია, რაც საქართველო ევროპის საბჭოში მიიღეს, მაგრამ ისეთი შეგრძნება გაქვს, რომ აჭარას ცვლილებები არ შეხებია. ბათუმში ევროპის საბჭოს წარმომადგენლები ამჯობინებენ ზედმეტად არავის შეეჩხირონ თვალში.

აჭარის პოლიტიკური ცხოვრების ცენტრშია ერთი ადამიანი, რომელიც ატარებს მოსკოვში უკვე დავიწყებულ უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის ტიტულს. აჭარის უმაღლესი საბჭოს 60 წლის თავმჯდომარე ასლან აბაშიძე პოლიტიკურ ასპარეზზე გამოჩნდა გამსახურდიას მმართველობის დროს, როცა 1991 წელს მისი რეკომენდაციით პარლამენტის სპიკერად დაინიშნა. მანამდე აბაშიძეს საქართველოს სსრ საყოფაცხოვრებო მომსახურების მინისტრის მოადგილის „მოკრძალებული“, მაგრამ არცთუ ურიგო თანამდებობა ეკავა. სხვათა შორის, აბაშიძეების გვარი კავკასიაში დიდი ხანია ცნობილია: ასლან იბრაგიმის ძის წინაპრები აჭარის მმართველები იყვნენ 1463 წლიდან. უმაღლესი საბჭოს ახლანდელი თავმჯდომარის „პაპა“ მემედ აბაშიძე მეთაურობდა აჭარის პირველ პარლამენტს 1919-21 წლებში. იგი 1937 წელს დახვრიტეს.

1996 წელს ასლან აბაშიძე ხელახლა აირჩიეს და ამ მომენტისათვის „ბაბუმ“ (ასე უწოდებენ აბაშიძეს ხალხში) შეძლო თავის ხელში მოექცია აჭარის ხელისუფლების სტრუქტურებისა და ფინანსური ნაკადის დიდი ნაწილი. მრეწველობისა და ბიზნესის ძირითადი და ყველაზე შემოსავლიანი სფეროები ან ასლან იბრაგიმის ძის ნათესავებს ეკუთვნით, ან მის დაახლოებულ პირებს. საგულისხმოა, რომ ამ საწარმოების უმრავლესობას, ისევე ეწოდება, როგორც აბაშიძის პარტიას, — „აღორძინება“. მაგალითად, სწორედ ასე ჰქვია აჭარის საინფორმაციო სააგენტოს. საშენი მასალების წარმოებისა და გაყიდვის საწარმოს კი, რომლის თანამფლობელია აბაშიძის ვაჟი გიორგი, ეწოდება „აღორძინება“— მ“. სახელდობრ „აღორძინების კავშირის“ („აღორძინება“) პარტიას ადგილების ნაწილი აქვს საქართველოს პარლამენტში და 90 პროცენტი — აჭარისაში. თანდათანობით აჭარა გადაიქცა სამთავროდ, რომელიც თავისი კანონებით ცხოვრობს, რომელსაც ერთპიროვნულად მართავს საყოფაცხოვრებო მომსახურების ყოფილი მინისტრის მოადგილე. როგორც ჟურნალისტები ამბობენ თბილისში, „აბაშიძე არაბთა შეიხივით ცხოვრობს: მთელი აჭარა მის ფერხთით არის გაფენილი“. საქართველოს მთავრობას ჯერ არ განელებია მოგონებები აფხაზეთის კონფლიქტზე და ახლა ერიდება „აჭარის მეფესთან“ ურთიერთობის დაძაბვას. სანამ არ გადაჭრილა ყველაზე საჭირბოროტო პრობლემები და არ გარკვეულა სხვა კონფლიქტების შედეგები, ახლანდელი „სტატუს კვო“ შენარჩუნებულია. აჭარის „მეფე“ კი შემთხვევას არ უშვებს ხელიდან, რომ თითო-ოროლა ხმამაღალი განცხადება გააკეთოს ცენტრის ჯიბრით. საქმე ის არის, რომ ბათუმში აბაშიძის ჩასვლიდან რვა დღის შემდეგ მასზე თავდასხმა მოეწყო. პირდაპირ ერთ დღე-ღამეში განაიარაღეს ბაბუს მომხრეებმა ყველა შეიარაღებული ფორმირება ავტონომიაში. თუ როგორ ხდებოდა ეს სინამდვილეში, დღემდე გამოცანაა: არ უყვართ ბათუმში ამის გახსენება. თავად აბაშიძე კი უამრავ პრესკონფერენციაზე ამბობდა, რომ თავდასხმებში თბილისის ხელი ურევია. გასული წლის ოქტომბერში აჭარის ლიდერმა „პრაიმ-ნიუსის“ საინფორმაციო სააგენტოსათვის გაკეთებულ განცხადებაში, აჭარის ხელისუფლების წინააღმდეგ შეთქმულების ორგანიზაცია საქართველოს პარლამენტის სპიკერს ზურაბ ჟვანიასაც კი დასდო ბრალად. ჰიპოთეზური „თავდასხმებისა“ და „შეთქმულებების“ შიში აიძულებს აბაშიძეს იყოლიოს დაცვის უზარმაზარი სამსახური. უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის სახლს — მას ხუთსართულიანი სახლის ბოლო სართული უკავია — განუწყვეტლივ გარს უვლიან პოლიციელები, სპეცრაზმელები და ბანალური „ხარები“. ისინი პატრულობენ არა მარტო მიმდებარე ეზოებში, არამედ ახლო-მახლო კვარტალებში, ამიტომ საღამოს გიჯობთ იქ არ გამოჩნდეთ, რათა არ გადაეყაროთ მცველებს, რომლებიც ძალზე დიდხანს უნდებიან დოკუმენტებისა და პიროვნების შემოწმებას. რაც შეეხება ფოტოაპარატებსა და ვიდეოკამერებს, მათზე უკვე ზემოთ ვქონდა ლაპარაკი; სჯობს იგი დატოვოთ შინ ან საერთოდ აჭარის ფარგლებს გარეთ. ამაში ახლახან დარწმუნდა რუსეთის ტელევიზიის გადამღები ჯგუფი: აბაშიძის მცველებმა ჟურნალისტებს ჩამოართვეს კამერა და ჩაწერილი კასეტები. სკანდალიც მხოლოდ იმიტომ მიაფუჩეჩეს, რომ ჟურნალისტები რუსეთის მოქალაქეები არიან. თბილისელ ჟურნალისტებს ეშინიათ აჭარაში ჩასვლის. ბუნებრივია, ბათუმის ქუჩები წარმოადგენს გადაღებისათვის აკრძალულ სტრატეგიულ ობიექტს. საქმე ის არის, რომ აჭარის ელიტა თავგამოდებით ავრცელებს საქართველოს დანარჩენ ნაწილთან შედარებით ავტონომიის აყვავებისა და კეთილდღეობის მითს. სინამდვილეში, ვერ იტყვი, რომ აჭარაში ხალხი დალხენილად ცხოვრობდეს. სწორედ ეს უდევს საფუძვლად პრესისადმი ტოტალურ სიძულვილს: უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარეს არ სურს, რომ ვიღაცამ ნაგავი გაიტანოს ქოხიდან.

აჭარაში მოქმედებს საკუთარი დაუწერელი კანონები, ან უფრო სწორად წარმოდგენები. „აჭარაში არ არის კანონი, არ არის დემოკრატია, არ არის სიტყვის თავისუფლება, — თქვა ცენტრალური პრესისათვის მიცემულ ერთ-ერთ ინტერვიუში მმართველი პარტიის — საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის რეგიონული განყოფილების თავმჯდომარემ აზიზ ახვლედიანმა. — ჩვენ მუდამ ხელს გვიშლიან. საშუალებას არ გვაძლევენ მოვაწყოთ ყრილობები, კრებების გამართვა ღია ცის ქვეშ გვიწევს ხოლმე“. ეს სიტყვები სრულად ასახავს შექმნილ სიტუაციას. სულ ახლახან, ქობულეთში, „სპეცებმა“ ერთ ღამეში ჩამოგლიჯეს საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის ახლადგაკრული წინასაარჩევნო პლაკატები: აბაშიძის სამშობლოში დაშვებულია მხოლოდ თვით აბაშიძის კანდიდატურის აგიტაცია და მისთვის კენჭისყრა. რაც შეეხება პრესას, ... საბჭოთა ხანაში ინტელიგენციის წრეებში ასე ოხუნჯობდნენ: რით განსხვავდება „პრავდა“ „იზვესტიისაგან“? პასუხი: იმით, რომ „იზვესტიაში“ არ არის სიმართლე, „პრავდაში“ კი არ არის ცნობები. ან პირიქით. აჭარის ავტონომიაში სიმართლისა და ცნობების საკითხი მარტივად არის გადაჭრილი: გამოდის მხოლოდ აბაშიძის მხარდამჭერი ოფიციალური გაზეთები „აჭარა“ და „აჭარა პოსტ სკრიპტუმ“. სხვას ვერ ნახავთ. თბილისის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები ასლან აბაშიძეს არ უყვარს. მაგრამ კეთილგანწყობილია რუსეთის გამოცემებისადმი—სჭირდება საკუთარი პოზიტიური იმიჯის შექმნა. „კომსომოლსკაია პრავდა“ საქართველოში“ რეგიონული ჩანართის ყოველი ნომერი იხსნება ბაბუს ან აჭარის რომელიმე ჩინოვნიკის გამონათქვამით. ყველაზე თვალში საცემი იყო აბაშიძისეული ციტატა „ჩვენ აუცილებლად მოვალთ ხელისუფლების სათავეში“: აჭარის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე დიდ იმედებს ამყარებს პარლამენტის არჩევნებზე, რომელიც ოქტომბრის დამლევს გაიმართება და რომელშიც მონაწილეობას მიიღებს მისი მოძრაობა „აღორძინება“. ამას წინათ კი ახალ ჟურნალში „ლიუდი ი ვიბორი“ დაიბეჭდა მასალა „დაპირისპირება საქართველოში“, რომელშიც ვიღაც ქართველ-ამერიკელი პოლიტოლოგი ამტკიცებდა, რომ სწორედ ასლან იბრაგიმის ძე არის ქვეყნის იმედი, და რომ „აღორძინება“ უპრობლემოდ მოიპოვებს ხმათა უმრავლესობას. დაწერილია დამაჯერებლად. მხოლოდ ეგ არის, რომ მანამდე ცოტა ხნით ადრე, იმავე ჟურნალის სარეკლამო აგენტები ატალახებდნენ მოსკოვის ყველა სააგენტოს კარს და სთავაზობდნენ მათ ნებისმიერი საინფორმაციო მასალის იაფად გამოქვეყნებას. საგულისხმო დამთხვევაა.

ალექსი დემიანოვი.

საქართველოს რესპუბლიკა
№268. ოთხშაბათი, 6 ოქტომბერი, 1999 წელი.

კოლეგა

როგორ გავხდი ჟურნალისტი

ჟურნალისტიკაში თვით ჩემთვისაც კი სრულიად მოულოდნელად მოვედი. 1985 წელს უმუშევარი დავრჩი. წარმოიდგინეთ ოჯახის მდგომარეობა — ნაქირავები ბინა, ცოლი, ორი შვილი და... არავითარი შემოსავალი.

ღვთისა და ახლობლების წყალობით საქართველოში კაცი ამას გაუძლებდა, მაგრამ ჩემს მდგომარეობას ართულებდა მილიციის უბნის რწმუნებული — მუახნის სიმპათიური მაიორი, ლიტერატურისა და ფილოსოფიის მოყვარული ინტელექტუალი. იგი ყოველ ორ-სამ დღეში ერთხელ მოდიოდა ჩემთან, ვსაუბრობდით ლიტერატურაზე, ისტორიაზე, ზოგადად, ცხოვრების ამაოებაზე. მერე ადგენდა ოქმს ჩემი უსაქმურობის თაობაზე და აკრავდა „საქმეში". ერთი წლის განმავლობაში „საქმე" უფრო და უფრო იზრდებოდა და თანდათან იკვეთებოდა ჩემი, საზოგადოების აშკარა ხორცმეტის, პარაზიტის სახე.

არადა, მეც, ჩემი მხრივ, ვწერდი განცხადებებს რაიკომში, ალმასკომში, ქალაქკომში, ცეკაშიც კი და ვითხოვდი რომელიმე ქარხანაში მუშად მიღებას. მუშად ვერსად მიმიღეს. სამაგიეროდ, ჩამწერეს უმუშევარი ისტორიის მასწავლებლების სიაში 325 ნომრად, რაც ნიშნავდა, რომ რიგის მიხედვით სკოლის მასწავლებლის ადგილს მივიღებდი 103 წლის ასაკში.

მაშინ ალმასკომში მოქმედებდა მუქთახორობისა და პარაზიტიზმის წინააღმდეგ მებრძოლი კომისია. ყოველ ორ კვირაში ერთხელ მიბარებდნენ ამ კომისიის სხდომაზე და უხნელ ქურდბაცაცებთან ერთად მკიცხავდნენ უსაქმურობისა და უსაქციელობის გამო.

ვითარება მეტისმეტად დაიძაბა 1986 წლის მაისისათვის — შეიქმნა ჩემი ე. წ. „შრომითი იძულების", ანუ, უფრო პროზაულად რომ ვთქვათ, შრომა-გასწორების კოლონიაში (ციხეში) გადაგზავნის რეალური საშიშროება. სწორედ მაშინ ჩვენი ოჯახის დიდი მეგობრის, მახიობ ზეინაბ ბოცვაძის შუამდგომლობით გაზეთ „თბილისის" რედაქტორთან არჩილ გოგელიასთან აღმოვჩნდი.

ზეიკომ ბატონ არჩილთან ისე დამახასიათა, ჩემი თავი თვითონვე მომეწონა. თანაც, ჩემი ოჯახური მდგომარეობაც აუხსნა.

— როგორ, მთელ თბილისს ვიცნობ და ამ ბიჭს რაიმე სამსახურს ვერ გამოვუძებნით?! — დაჰპირდა ჩემს პროტექტორს ბატონი არჩილი, მე კი მთხოვა, მის სახელზე დამეწერა განცხადება, რაც შეიძლება დაწერილებით.

გრძელი, ხუთგვერდიანი განცხადება მეორე დღესვე მივიტანე და მისაღებში მდივანს დავუტოვე. სხვათა შორის, იმ უამრავი თანამდებობის პირიდან, ვისაც მაშინ დახმარებას ვთხოვდი, უარით არავის გამოუსტუმრებივარ. ბუნებრივია, არც არჩილ გოგელიას დიდი იმედი გამჩენია.

მესამე დღეს, ზუსტად მახსოვს — 1986 წლის 18 მაისს დამირეკეს, რედაქტორი გიბარებსო.

მივედი.

— კაცო, შენი წერილი წავიკითხე და სამი ღამეა არ მიძინია, — მითხრა ბატონმა არჩილმა, — ნუთუ ყველაფერი მართლაც ასეა?

— ასეა-მეთქი, — დავუდასტურე მე.

— იცი, რას გეტყვი, მე უამრავ ხალხს ვიცნობ, დღეს-ხვალ ზოგ-ზოგებს დავუკავშირდები და რაღაცას გამოვიძებნი. შენ ნუ შეგეშინდება, კაცო, ხან ასეა, ხან ისე, მილიციაში და ალმასკომში უკვე დავრეკე, ხელს არავინ გახლებს. მაგის გარდა, აქ ურთიერთდახმარების სალარო გვაქვს. რო გახვალ, ბუღალტერთან შეიარე და რაღაცას გადმოგცემს. არ მჯერა, ნუთუ მართლა ასეთი ამბები ხდება!

რედაქტორს დავემშვიდობე, კარებამდეც მივედი, რომ არჩილმა ისევ დამიძახა:

— მოიცა, ერთი თუ ძმა ხარ, არ გეწყინოს და, შენ რომ განცხადება მომიტანე, ვისი დაწერილი იყო?

— ჩემი, ვისი უნდა ყოფილიყო-მეთქი, — გამიკვირდა და, ცოტა არ იყოს, მეწყინა კიდეც.

— მაშინ, იცი რა, მოდი, ჩემთან მიგიღებ, რედაქციაში. ხელფასი ჯერჯერობით მაინცდამაინც დიდი არ გექნება, მაგრამ თანდათან ყველაფერი გამოსწორდება.

თან წამოდგა, მხარზე ხელი დამკრა და გამიღიმა:

— ჰა, რას იტყვი?

რა მეთქმოდა.

მესამე დღეს კომუნისტური გაზეთის რედაქტორმა, რომელიც ჩემს ერთადერთ „ნაწარმოებს" — განცხადებას იცნობდა, დაწერა ბრძანება „თბილისში" კორესპონდენტად ჩემი დანიშვნის თაობაზე.

იმ დროს ეს იყო ყოვლად წარმოუდგენელი, უპრეცედენტო შემთხვევა. თბილისის კორესპონდენტად დანიშვნას ცეკას მდივნის დონე სჭირდებოდა. არჩილ გოგელია არ ცნობდა ნომენკლატურულ საზღვრებს. იგი გამოდიოდა საქმის პოზიციებიდან და თავის სარედაქტორო სამზარეულოში ზემოდან ჩარევის უფლებას არავის აძლევდა, თვით ცეკას ყოვლისშემძლე მდივანსაც კი, ამაში მერე და მერე უფრო დავრწმუნდი.

„თბილისი" არჩილ გოგელიას ხელში უმშვენიერეს გაზეთად იქცა. მისი ტირაჟი ყოველდღიურად იზრდებოდა. არჩილმა შექმნა პრეცედენტი, რომ თურმე შესაძლებელი ყოფილა მმართველობის კომუნისტური რეჟიმის ფინალზე სერიოზული კრიტიკა თვით კომუნისტურ გაზეთშიც კი.

თავად ის ფაქტი, რომ მე, „ვიღაც ქუჩიდან მოსული" არაჟურნალისტი, რამდენიმე თვეში უკვე პოპულარული ჟურნალისტი ვიყავი, თავისთავად მეტყველებს არჩილ გოგელიას, როგორც რედაქტორის არაორდინარულ აზროვნებაზეც, პატრიოტობაზეც, მამულიშვილობაზეც, საქმის ცოდნასა და სიყვარულზეც და სიმამაცეზეც. მაშინდელ „თბილისში" ისეთი რამეები იბეჭდებოდა, რასაც ოფიციოზი დღესაც კი ვერ ბედავს.

არჩილ გოგელიას უფროსები ხშირად ურეკავდნენ, ბიუროებზე და სხდომებზე იძახებდნენ, საყვედურობდნენ, ემუქრებოდნენ კიდეც, მაგრამ ყველაფერი ეს ჩვენამდე, უშუალო შემსრულებლამდე არასოდეს მოდიოდა — არავითარი ე. წ. „სოციალური დაკვეთა", არავითარი შეზღუდვა, არავითარი საყვედური! არჩილი იყო არა მხოლოდ ბრწყინვალე რედაქტორი, არამედ ჩვენი, რედაქციის ყველა თანამშრომლის უახლოესი მეგობარი, მასწავლებელი და შემწე.

91-ის 1 ივნისს არჩილის ინიციატივით გამოვიდა დამოუკიდებელი ყოველკვირეული გაზეთი „დრონი".

სამწუხაროდ, ამ გაზეთის დამსახურება მაშინდელი საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბებაში ჯერაც არ არის შეფასებული.

„დრონი" იყო უპოპულარესი, ანგარიშგასაწევი გამოცემა, როგორც ხელისუფლების მხარდამჭერი, ისე ოპოზიციური ძალებისათვის. „დრონს" ებრძოდნენ, მაგრამ, ამავე დროს, მაშინდელი უმაღლესი ხელისუფლება აღიარებდა მის ავტორიტეტს, ღირსებებს, პროფესიონალიზმსა და ობიექტურობას. ამას ხმამაღლაც კი ამბობდნენ. უდავოდ არჩილ გოგელიას და მისი „დრონის" ძალიან დიდი ავტორიტეტის გამო, გაზეთის მიმართ რეპრესიები არ გაუტარებიათ.

არჩილ გოგელიას, ჩემს უფროს მეგობარს, ჩემი ოჯახის დიდ მოამაგეს უთქვამს, რომ მან „შექმნა ჟურნალისტი თეიმურაზ ქორიძე".

დიახ, არჩილ გოგელიამ შექმნა ჟურნალისტი ქორიძე და არა მხოლოდ ის. არჩილ გოგელიამ, ამ ნიჭიერმა, უანგარო და უბოროტო კაცმა, მეოცე საუკუნის ქართულ ჟურნალისტიკას აჩუქა ყოველგვარი კონიუნქტურისაგან თავისუფალი, პატიოსანი, თავდადებული, მაღალპროფესიონალი ჟურნალისტების მთელი თაობა.

მე ვამაყობ, რომ ვარ ამ თაობის ერთი წარმომადგენელი, მე ვამაყობ აჩიკო გოგელიას მეგობრობით.

თეიმურაზ ქორიძე.

სურათზე: ასეთი იყო „თბილისის" ახალგაზრდა რედაქტორი არჩილ გოგელია.

საზოგადოება და მისი რჩეული

საპარლამენტო არჩევნები 31 ოქტომბერს არის დანიშნული, მაგრამ პარლამენტის დღევანდელმა თავმჯდომარემ ზურაბ ჟვანიამ ახლავე ჩათვალა არჩილ გოგელიას დიდი გამარჯვება, როცა ჭადრაკის სასახლეში მოსულმა მის მხარდამჭერთა შთამბეჭდავი საზოგადოება იხილა.

მთაწმინდის რაიონში დეპუტატობის კანდიდატ არჩილ გოგელიას, როგორც არაერთხელ აღნიშნეს — კარგი ვერელი ბიჭის მხარდასაჭერად მართლაც დიდი და პატივსაცემი საზოგადოება შეიკრიბა, რომელსაც აშკარად არ ეყო ჭადრაკის სასახლის სივრცე. მაგრამ მთავარი, რაზეც ამ საზოგადოების წევრებმა გულუხვად ილაპარაკეს, იყო თვითონ პიროვნება არჩილ გოგელია და მის მიერ გავლილი ცხოვრებისეული გზა. მთაწმინდის რაიონის ამჟამინდელი მაჟორიტარი დეპუტატის მამუკა არეშიძის თქმით, ეს არჩევნები მორიგი საჭიდაო ქვაა არჩილ გოგელიასათვის და თვითონ სიამოვნებით იკისრა მისი საარჩევნო შტაბის უფროსობა, მით უმეტეს, რომ მტკიცედ არის დარწმუნებული: ახალი კანდიდატი შესძლებს იმ საქმეთა გაკეთებას მთაწმინდის რაიონისათვის, რომელიც დღევანდელმა დეპუტატმა სხვადასხვა მიზეზების გამო ვერ მოახერხა.

ხოლო ჟურნალისტ არჩილ გოგელიას ცხოვრებისეული გზა მთელი საზოგადოების თვალწინ იყო და ახალი არაფერი თქმულა: „მართვე", „სკოლა და ცხოვრება", „ლელო", „თბილისი", „დრონი"... — ყველა გამოცემა, რომელსაც არჩილ გოგელია ხელმძღვანელობდა, იყო ახალი ნათელი სიტყვა არა მარტო ქართულ ჟურნალისტიკაში, არამედ საზოგადოების ცხოვრებაში. ეს გამოცემები არ ემორჩილებოდა კომუნისტურ სტერეოტიპებს და „დროიდან ამოვარდნილი", ანუ წინ გასწრებული გახლდა. დაბეჯითებით შეიძლება ითქვას, რომ პროგრესული ჟურნალისტიკა ბოლო წლების საქართველოში პირველ რიგში ამ გამოცემებში დამკვიდრდა.

არჩილ გოგელიას, როგორც პოლიტიკოსის, სასარგებლოდ მეტყველებს ის ფაქტი, რომ შფოთიან დროს მშვიდობიანად გამოატარა საქართველოს ტელევიზია, მაშინ, როცა დაპირისპირებული მხარეები ერთმანეთს კი არ უსმენდნენ, ერთმანეთს ესროდნენ და ამ მეთოდის ძალით მეტანა არაერთხელ სცადეს ტელევიზიაში. მათი გამკლავება მაშინ მართლა დიდ ვაჟკაცობას მოითხოვდა და გამომსვლელებმა საგანგებოდ აღნიშნეს ახალი კანდიდატის ეს თვისება: „საქართველოს დღეს ნამდვილი კაცების დეფიციტი აქვს და არჩილ გოგელიას პარლამენტარობა ცალკე ამიტომაც არის საჭირო".

გამომსვლელთა: დავით მაღრაძის, იზა ორჯონიკიძის, ჯანსუღ ჩარკვიანის, რეზო თვარაძის, ზურაბ ჟვანიას და სხვათა სიტყვა ერთგვარად დააგვირგვინა მართლაც გვირგვინოსანი გვარის წარმომადგენელმა: „თუ ბაგრატიონის სიტყვას კიდევ აქვს ძალა საქართველოში, არჩილ გოგელიას დაუჭირეთ მხარი", — განაცხადა საქართველოს ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტმა ჯანო ბაგრატიონმა. ამაში იქ შეკრებილი საზოგადოება, რომელშიც რამდენიმე ოპოზიციური პარტიის წარმომადგენელი ესწრებოდა, ერთსულოვანი იყო.

გიორგი ივანიძე.

სურათებზე: არჩილ გოგელია ამომრჩევლებთან შეხვედრისას.

ახალი სახეები სმკ სიაში

მეცნიერი პოლიტიკაში მოდის

ოცნებობდა კინორეჟისორობაზე, მეზღვაურობაზე, ექიმობაზე, ასტრონომობაზე, მაგრამ კოსმოსისადმი მაინც განსაკუთრებულად ინტერესდებოდა. ბოლოს თითქოს ყველა ოცნებას ხაზი გადაუსვა — საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტი დაამთავრა (წარჩინებით) სამრეწველო და სამოქალაქო მშენებლობის სპეციალობით. მერე — ასპირანტურა. საკანდიდატო დისერტაცია დაიცვა და როგორც პროფესიონალი სამეცნიერო მოღვაწეობას შეუდგა. მუშაობდა სივრცით კონსტრუქციებზე, დიდმალიან გადახურვებზე. ამ პერიოდში მიიქცია სამხედროთა ყურადღება. 1975 წლიდან 1980 წლამდე სსრ კავშირის თავდაცვის სამინისტროს სისტემაში სამხედრო-საინჟინრო გასაშლელი ხიდების შექმნის თემატიკაზე მუშაობდა.

1979 წელს სსრ კავშირში დაიწყო ბალისტიკური რაკეტების სტარტის აღმოჩენის კოსმოსური სისტემების პრობლემის დამუშავება, რამაც ახალი ტიპის გასაშლელი ტექნიკის კოსმოსში გატანა მოითხოვა. საზოგადოებისთვის ეს ნაკლებად ცნობილი ფაქტია.

საბჭოთა კავშირს ამერიკელებთან ერთად მაშინ დიდი პრობლემები შეექმნა. დაიწყო ახალი სამეცნიერო მიმართულებების ძებნა. ასეთი შრომებისა და გამოგონების კვალი საქართველოში მოდიოდა. არჩევანი ელგუჯა მეძმარიაშვილის პროექტებზე შეჩერდა.

ასეთი დონის საიდუმლო თემატიკაზე მუშაობისთვის უშუალოდ რესპუბლიკის პირველი პირის თანხმობა იყო საჭირო. მაშინ ბატონმა ედუარდ შევარდნაძემ მეტად პასუხსაგები გადაწყვეტილება მიიღო. ენდო ახალგაზრდებს, მაგრამ საკითხი ცოტა სხვაგვარად დასვა: მეცნიერკონსტრუქტორებს სამეცნიერო პროდუქციასთან ერთად საქართველოში ამ მიმართულების განსავითარებლად საჭირო სამეცნიერო-ტექნიკური ბაზა უნდა ჩამოეყალიბებინათ.

80-იან წლებში საქართველოში კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტისთვის მართლაც უნიკალური ბაზა აშენდა. მაშინ განსაზღვრულმა სწორმა სახელმწიფო პოლიტიკამ და 1995 წელს პრეზიდენტ შევარდნაძის მიერ შემუშავებულმა პროგრამამ ქვეყანაში კოსმოსური სისტემების დარგისა და ბაზის რეკონსერვაციამ, 1999 წელს მსოფლიოში გახმაურებული უნიკალური კოსმოსური ექსპერიმენტის წარმატებას ჩაუყარა საფუძველი. მეტიც, „საქართველოს პოლიტექნიკური ინტელექტი" მთლიანად საქართველოს საწარმოო-ტექნოლოგიურ პოტენციალს დაეყრდნო. ეს, უპირველესად, სახელმწიფო საავიაციო გაერთიანებას ეხება. ყველა კოსმოსური კონსტრუქცია, რომელიც ბატონმა ელგუჯამ შექმნა და მსოფლიოში ანალოგი არ აქვს, სწორედ ამ საწარმოში დამზადდა.

ამასთან ერთად 1996 წელს ქვეყნის მეთაურის ბრძანებულებით შეიქმნა საქართველოს შეიარაღებული ძალების საინჟინრო-სახელმწიფო ცენტრი, სადაც უშუალოდ ელგუჯა მეძმარიაშვილის ხელმძღვანელობით მნიშვნელოვანი სამხედრო საინჟინრო ტექნიკის პროექტები ხორციელდება, რაც ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობას მნიშვნელოვნად უმაგრებს საყრდენს.

სამხედრო თემატიკაზე ის საბჭოთა საინჟინრო ჯარების სისტემაშიც მუშაობდა. გარანტირებული ჰქონდა სამხედრო კარიერაც, მაგრამ იმ პერიოდში კოსმოსური პროგრამების განხორციელება დაიწყო და მთლიანად ამ თემაზე გადაერთო. დღეს კი კვლავ აქვს საშუალება, ძველ საქმეს დაუბრუნდეს და სამშობლოს სამხედრო თავდაცვისუნარიანობის გაზრდისთვის იზრუნოს.

„საქართველოს პოლიტექნიკური ინტელექტი" დღეს აქტიურად მოღვაწეობს საერთაშორისო არენაზე, პრეზიდენტ შევარდნაძის ახალი ინიციატივის — აბრეშუმის გზის კოსმოსური ტელესაკომუნიკაციო სისტემების შექმნაზე.

იგი ასევე ნაყოფიერად თანამშრომლობს ტრადიციულ პარტნიორთან „დაიმლერ კრაისლერთან", რუსეთის კოსმოსურ სარაკეტო კორპორაცია „ენერგიასთან".

კოსმოსში წარმატებული ექსპერიმენტის შემდეგ რეფლექტორისადმი ინტერესმა ყველა მოლოდინს გადააჭარბა, იაპონიის, ამერიკის, ევროპის, თუ რუსეთის კომპანიების დავალებებით ერთდროულად ფორსირებულად მიმდინარეობს მუშაობა. უნიკალური მოდელი არ არსებობს, რადგან ყველას თავის რაკეტამატარებელი, თანამგზავრი, ზუსტად განსაზღვრული ზომა-წონა თუ სხვა პარამეტრები აქვთ. რეფლექტორი მათ პროექტებსა და კოსმოსურ სარაკეტო კომპლექსებს უნდა მოერგოს. სწორედ ამ საკითხებს წყვეტს დღეს გენერალური კონსტრუქტორი ელგუჯა მეძმარიაშვილი.

კოსმოსურ ტექნოლოგიებში ქართული სამეცნიერო სკოლის მიღწევებმა ქვეყანას უმოკლეს ვადაში უნდა მოუტანოს მოგება, თუმცა ეს ურთულესი საქმეა, რომლის მართვასაც გამოცდილება და დიპლომატია სჭირდება.

რამდენადაც დიდია ინტერესი, იმდენად სიფრთხილეა საჭირო... მას ეკონომიკურ პერსპექტივასთან ერთად დიდი პოლიტიკური დატვირთვაც აქვს, რომელიც სხვადასხვა ქვეყნის ინტერესებს უკავშირდება.

ცნება „გენერალური კონსტრუქტორი," თავისი კლასიკური გაგებით მაღალი კლასის მეცნიერი, წარმოების ტექნოლოგიური ციკლის მცოდნე, საქმის ორგანიზატორი, სახელმწიფო პოლიტიკის მკაფიო გამტარებელია. ელგუჯა მეძმარიაშვილი, რომელსაც გავლილი აქვს სხვადასხვა ქვეყნის ცნობილი კოსმოსური დარგის სკოლები, სწორედ ასეთ გენერალურ კონსტრუქტორად ჩამოყალიბდა.

მან, როგორც მეცნიერმა, საფუძველი ჩაუყარა სამეცნიერო მიმართულებას — ექსტრემალურ პირობებში კონსტრუქციის ფორმათწარმოქმნის თეორიის შექმნას. ამ მიმართულებით მისი მონოგრაფიები გამოიცა, როგორც საბჭოთა კავშირში, ასევე გერმანიაში. ამასთან, იგი 100-ზე მეტი სამეცნიერო შრომისა და ათეულობით გამოგონების ავტორია.

მისი სამეცნიერო სკოლა რამდენიმე მეცნიერებათა კანდიდატსა და დოქტორს მოითვლის, რომელთა რიცხვი თანდათან იზრდება.

როგორც თანამებრძოლები აღნიშნავენ, **ელგუჯა მეძმარიაშვილი განსაკუთრებით დემოკრატიულია გადაწყვეტილების მიღების დროს. ხოლო შემდეგ, მისი განხორციელებისას სამხედრო წესებით მომუშავე უმკაცრესი ხელმძღვანელია.**

სწორედ ასეთი თვისებებით მოხერხდა შვიდ თვეში კოსმოსში გამოსაცდელი კონსტრუქციის შექმნა. ეს მაშინ, როდესაც ბევრ ცნობილ ქვეყანაში გაცილებით სუსტი ექსპერიმენტები 2-3 წლით ადრე მზადდება.

არ ვიცი, რამდენად მიესადაგება ერთმანეთს კოსმოსი და მეღვინეობა, მაგრამ ბატონი ელგუჯა ღვინის რეცეპტებისა და ახალი ტექნოლოგიების შექმნაზეც მუშაობს. ამას თავად გატაცებას ეძახის. ვისაც მისი ტექნოლოგიით დამზადებული ეს სასმელი გაუსინჯავს, სხვაგვარად ფიქრობს.

ღვინის ტექნოლოგიაში ექსპერიმენტს, როგორც თავად ამბობს, მცხეთაში საკარმიდამო ნაკვეთში აწარმოებს და რაღაც გამოდის, თუმცა არც იმას მალავს, რომ მეგობართა ახლო წრეში ეს სასმელი საკმაოდ აღიარებული და პოპულარულია. მეღვინეობა ურთულესი დარგიაო, ამბობს კაცი, რომელსაც უნიკალური კოსმოსური კონსტრუქციები აქვს შექმნილი, კარგად აქვს შესწავლილი ღვინის დაყენების ძველი ქართული, ბიზანტიური, ფრანგული ტექნოლოგიები, ბევრ ცნობილ სპეციალისტისგან მიუღია კონსულტაცია.

„მეღვინეობაში იმ შედეგებს არ ვეძებ, რასაც კოსმოსურ ტექნოლოგიებში, მაგრამ ნელ-ნელა წინ მივიწევო," — ხუმრობს. ხუმრობა იქით იყოს და ბატონ ელგუჯას ხმამაღლა არც ის განუცხადებია, კოსმოსურ ტექნოლოგიებში გადატრიალებას ვაპირებო, თუმცა...

ფაქტია: უპირატესობას კახურს ანიჭებს. საშამპანურედ, კი, მსუბუქი ღვინოებისთვის ქართლისა და იმერეთის ჯიშებს ამჯობინებს. ხაზს უსვამს, სხვაგვარი ბუკეტი აქვსო. ყველაზე მეტად კი თავის საკარმიდამოში მოწეული ადესა უყვარს.

— მართალია, დეგუსტატორობაზე არ ვაცხადებ პრეტენზიას, მაგრამ ღვინო თუ მთლად წყალწაღებული არ არის, შეიძლება გავიგო რომელი კუთხისაა და როგორი ტექნოლოგიითაა დამზადებულიო. ვისაც ღვინო უყვარს, ერთ-ორ ჭიქას მეტს არ დალევს, რადგან შემდეგ გემო ეკარგებაო... მარწმუნებს ბატონი ელგუჯა...

მას სხვა გატაცებებიც აქვს, კინორეჟისორობა სურდა. ერთი პერიოდი სამოყვარულო ფილმებსაც იღებდა. ჟურნალისტებსა და რეჟისორებს დღესაც ბევრ „პრობლემას" უქმნის. ხანდახან კინოსა და თეატრის კრიტიკოსობასაც მოუსინჯავს ხოლმე კბილს. ყმაწვილობაში კარგად თამაშობდა ჩოგბურთს, ტურნირებშიც იღებდა მონაწილეობას, განსაკუთრებული ემოციით იხსენებს სკოლის პერიოდს, როცა ენეერ ხაბაზთან აჭარული ცეკვის პლასტიკას ეუფლებოდა.

კოსმოსი და დიდი პოლიტიკა ერთმანეთისგან შორს არასდროს მდგარან, საბჭოთა პერიოდში კოსმოსური თემებზე მუშაობის დროს ჰქონდა საიდუმლოების უმაღლესი გრიფი, რადგან ზესაიდუმლო მასალებსა და ინფორმაციაზე მიუწვდებოდა ხელი. ეს იყო, ეგრეთწოდებული, ნულოვანი ფორმა, რომელიც მეცნიერს უცხოეთში გასვლას კი არა, სამეცნიერო კონფერენციებში მონაწილეობის ნებასაც კი არ რთავდა.

1999 წელს, როდესაც ორ ქვეყანას შორის ვითარება დაძაბული იყო, რუსეთ-საქართველოს ერთობლივი პროგრამით, რუსულ კოსმოსურ სადგურ „მირზე" გაიტანეს ქართული პროდუქცია. ეს ურთულესი პოლიტიკური გზა გახლდათ, სადაც გენერალური კონსტრუქტორის უნარი, არ გასცდეს დიდი სახელმწიფოებრივი პოლიტიკის ზღვარს, ნათლად წარმოჩინდა.

— საქართველო რამდენიმე წლის წინათ, — ადარებს ბატონი ელგუჯა, — სახლკარდანგრეულ, გაძარცვულ კაცს ჰგავდა, რომელიც თავიდან იწყებს ოჯახის შექმნას. ამ დროს უპირველესი ამოცანა ახალი სახლის აშენება, ეზოს შემოკავება და მეზობლებთან ურთიერთობის [illegible]-დარეგულირებაა. საჭმელზეც ნაკლებად იფიქრებს და ჩასაცმელზეც. აქედან გამომდინარე ქვეყნის პრეზიდენტმა და მისმა გუნდმა, ვფიქრობ, ერთადერთი სწორი გადაწყვეტილება მიიღო. პირველ რიგში გამოკვეთა სამი სტრატეგიული ეკონომიკური პრობლემატიკა, რომელიც ქვეყანას არა მარტო შემდგომში ეკონომიკური განვითარების პერსპექტივას უქმნის, არამედ მისი სტაბილურობის გარანტიებსაც განსაზღვრავს და აბრეშუმის გზის დიდ გეოპოლიტიკურ სივრცეში ლიდერის პოზიციას ანიჭებს.

ამ პრობლემის გადაწყვეტა, სატრანსპორტო დერეფნის, ნავთობ და გაზსადენების ამუშავება სტრატეგიულად ძალიან ძნელი მისაღწევი იყო. საერთაშორისო არენაზე საქართველოსთვის დემოკრატიის გზაზე დამდგარი ქვეყნის იმიჯის ჩამოყალიბება იოლი არ იყო, მან განაპირობა კიდეც საქართველოს ევროსაბჭოსა და სხვა სტრუქტურებში გაწევრიანება.

ქვეყანაში შეიქმნა საბაზრო ეკონომიკის განვითარების პირობა, რაც ძირითადში სახელმწიფო ქონების პრივატიზაციით, მიწის ნაკვეთების კერძო საკუთრებაში გადაცემით გამოიხატა. ეს მომენტები რეალურად განაპირობებს ქვეყნის აღმშენებლობის დაწყების ძირითად ეტაპს, რასაც ქვეყნის პრეზიდენტი და მისი გუნდი გეგმავს.

— როცა ევროპა გიღებს კარს, როგორც დემოკრატიულ ქვეყანას, — ამბობს ბატონი ელგუჯა და აგრძელებს, — ხოლო შენს პრეზიდენტს დემოკრატიის სასახლეში, — ამერიკაში დემოკრატიის პრიზით აჯილდოებენ და მას აპლოდისმენტით ხვდება ამ ზესახელმწიფოს პირველი პირი, მთავარი მიზანი მიღწეულია. სხვა დანარჩენი ტაქტიკის საქმეა.

მოქალაქეთა კავშირმა ხმამაღლა თქვა, რომ არ ცვლის იდეოლოგიას, კურსს, არამედ ცვლის მოქმედების ტაქტიკას და მართლაც გუნდში 60 პროცენტი ახალი კადრი, ახალი სახეებია. შეიძლება ზოგიერთისთვის, რომელსაც წიგნთან ძალიან დიდხანს არ უწვალია, ცოდნასთან არ უჭიდავია, ბევრს არაფერს ნიშნავს დიდი ინტელექტი და ცოდნა, მაგრამ ვინც იცის, მისთვის განსაკუთრებით შთამბეჭდავია იმ ახალგაზრდების მოსმენა, რომლებსაც მსოფლიოს სხვადასხვა ცნობილ უმაღლეს სასწავლებელში აქვთ მიღებული განათლება. ეს ქვეყნისთვის დიდი მონაპოვარია. სამწუხაროდ, საქართველოში ბევრი დარგი ძალზე დაბალ დონეზეა. ჩვენ თუ გვსურს გავერთიანდეთ ერთიან ევროპულ სახლში, ამის ეკონომიკური საფუძველიც უნდა შევქმნათ, რათა საქართველომ თავად გაზარდოს უკეთესი კადრი. ეს პასუხისმგებლობა სწორედ ამ ახალგაზრდებმა უნდა იკისრონ. ადამიანი, რომელიც პატიოსნად, შრომითა და წვალებით გაიელის ასეთ დიდ მეცნიერულ-პედაგოგიურ სკოლას, მასთან კორუფციასა თუ სხვა რამ ნაკლოვანებებზე საუბარი აღარ დაგვჭირდება.

ელგუჯა მეძმარიაშვილი ბათუმში ინჟინრების ოჯახში დაიბადა. თავად ოთხი შვილის მამაა. უფროსები ინჟინრები არიან. ორიც ჯერ კიდევ სკოლაში სწავლობს, დიდი მიზნები აქვთ. მეუღლე მანანა ტყეშელაშვილი ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი — საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტია.

ელგუჯა მეძმარიაშვილი დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის პირველი ხარისხისა და ღირსების ორდენებით, გაგარინისა და კოროლიოვის სახელობის მედლებით. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტის გენერალური კონსტრუქტორი და გენერალური დირექტორი, საქართველოს სამხედრო საინჟინრო ცენტრის ხელმძღვანელი, ტექნიკური უნივერსიტეტის კათედრის გამგე, რამდენიმე საერთაშორისო კომპანიის მეცნიერი კონსულტანტი და მეცნიერ-ხელმძღვანელია.

ელგუჯა მეძმარიაშვილს მსოფლიოში კოსმოსურ ნაგებობათა და მიწისზედა დიდგაბარიტიანი კონსტრუქციების სფეროში საკუთარი ადგილი და ავტორიტეტი აქვს. აქამდე მისასვლელი გზა ია-ვარდით არ ყოფილა მოფენილი. თუმცა იოლი არც შემდგომი სავალი ექნება. როგორც მომავალ პარლამენტარს, საზრუნავი და საკეთებელი კიდევ უფრო მეტი ექნება, მაგრამ პროფესიონალიზმი, მუშაობის სტილი, პასუხისმგებლობის გრძნობა მის წინაშე დასმული რთული საკითხების წარმატებით გადაწყვეტის საწინდარი იქნება.

შოთა მაჭარაშვილი.

ცერულით საზღვარგარეთ

9 აგვისტოს დაწყებული ილიკო სუხიშვილის სახელობის ქართული ნაციონალური ბალეტის გასტროლები ტაილანდში, ავსტრალიასა და ახალ ზელანდიაში 7 ოქტომბერს დასრულდება.

ქართველი მოცეკვავეები ბანგკოკის, სიდნეის, მელბურნის, კამბერის, ბრისბენის, ადელაიდის და ველინგტონის მაყურებლის წინაშე წარსდგნენ.

ნაციონალური ბალეტი ოქტომბრის ბოლოს ისრაელში მიემგზავრება, სადაც საქართველოში ებრაელთა დამკვიდრების 26-საუკუნოვანი იუბილისადმი მიძღვნილ კონცერტს გამართავს.

კონცერტში ასევე მონაწილეობას მიიღებენ მევიოლინე ლიანა ისაკაძე, პრიმა ბალერინა ნინო ანანიაშვილი და ცნობილი ბანი პაატა ბურჭულაძე.

სიურპრიზი თბილისელებს

გლდანი-მუხიანისა და დიდი დიღმის დამაკავშირებელი ორდონიანი ხიდის მშენებლობა „თბილისობის" დღესასწაულისათვის დასრულდება.

როგორც პრაიმ-ნიუსს აცნობა თბილისის საქალაქო მეურნეობის სამსახურის უფროსმა ალეკო კურცხალიამ, ახალი ხიდის მშენებლობა გასულ წელს დაიწყო. ზედა სართული დედაქალაქიდან გასასვლელი იქნება, ქვედა ხიდი კი გლდანის რაიონს დიდ დიღომთან დააკავშირებს.

კურცხალიას ინფორმაციით, ახალი ხიდის მშენებლობისათვის საჭირო თანხებს, დაახლოებით 2 მილიონ ლარს, მთლიანად ქალაქის მერია გაიღებს. „თბილისობას" ახალი ხიდით მოძრაობას დაიწყებს აგრეთვე ქალაქის ამ ორი უდიდესი რაიონის დამაკავშირებელი ტროლეიბუსი.

ინფორმაციები მოგვაწოდა პრაიმ-ნიუსმა.

სააკაშვილის პრესკონფერენცია

გუშინ გაიმართა მოქალაქეთა კავშირის საპარლამენტო ფრაქციის თავმჯდომარის მიხეილ სააკაშვილის პრესკონფერენცია.

ჩვენი კორესპონდენტის ბექა ჭედიას წერილს ამ ღონისძიებიდან ხვალ შემოგთავაზებთ.

«მოსადი» - ცხოვრების მთავარი საქმე

დოსიედან: —

ისერ ჰარელი დაბადა 1912 წელს ვიტებსკში. 1922 წელს მშობლებთან ერთად ლატვიაში გადავიდა, 1930 წელს პალესტინაში წავიდა. სოფლის მეურნეობას მისდევდა, ცხოვრობდა და მუშაობდა კიბუცში. მეორე მსოფლიო ომის დაწყების შემდეგ ითხოვა მოხალისედ ჩაერიცხათ ინგლისის არმიაში გერმანიის ვერმახტთან ბრძოლებში მონაწილეობისათვის, მაგრამ უარი უთხრეს. შემდეგ შევიდა გასამხედროებული ორგანიზაციის „ხაგანის“ რიგებში, რომელიც იცავდა პალესტინაში მცხოვრებ ებრაელებს. 1948 წელს, ისრაელის დამოუკიდებლობის გამოცხადების შემდეგ, დაინიშნა შინაგანი უშიშროების სამსახურის „შინ-ბეტის“ ხელმძღვანელად. 1952 წელს სათავეში ჩაუდგა „მოსადს“ და ამ პოსტზე იმყოფებოდა 1967 წლამდე. მთელი რიგი წლების განმავლობაში იყო ისრაელის პრემიერ-მინისტრის მრჩეველი, ქნესეთის დეპუტატი. ეწეოდა ლიტერატურულ საქმიანობას, არის 12 წიგნის ავტორი. ამჟამად — პენსიონერი.

როგორც ისრაელის დაზვერვის დამაარსებელმა ისერ ჰარელმა თქვა, ტერორისტების ლიკვიდაცია აღიქმებოდა როგორც მძიმე, მაგრამ აუცილებელი სამუშაო.

— ბატონო ჰარელ, რა ადგილი უკავია „მოსადს“ ისრაელის სახელმწიფო ინსტიტუტების სისტემაში?

— „მოსადი“ სადაზვერვო სამსახურია, რომელსაც წამყვანი ადგილი უკავია ისრაელის სპეციალურ უწყებათა იერარქიაში და ემორჩილება ქვეყნის პრემიერ-მინისტრს. მისი მთავარი ამოცანაა დაზვერილი მასალის მოპოვება, მისი განზოგადება და ანალიზი. პოლიტიკური ხასიათის დამოუკიდებელ საქმიანობას „მოსადი“ არ ეწევა. მთელი მოგროვილი ინფორმაცია დამუშავების შემდეგ გადაეცემა ისრაელის პოლიტიკურ ხელმძღვანელობას, რომელიც მიღებული მონაცემების საფუძველზე იღებს შესაბამის გადაწყვეტილებებს.

— „მოსადის“ თანამშრომლებს ოფიცრის ჩინი აქვთ?

— მათ არ აქვთ სამხედრო წოდებები.

— თუ არის კონკურენცია „მოსადსა“ და სამხედრო დაზვერვა ამანს შორის?

— რა თქმა უნდა, ოპერატიულ მუშაკებს შორის არის კონკურენცია. მაგრამ მკაცრად არის გაყოფილი „მოსადისა“ და ამანის უფლებამოსილებანი. ვინც „მოსადში“ მუშაობს, შეუძლია იმოქმედოს მსოფლიოს ნებისმიერ მონაკვეთში. რაც შეეხება ამანის თანამშრომლებს, ისინი გარკვეულწილად შეზღუდულები არიან. იმ ქვეყნების რიცხვში, რომელთა ტერიტორიებზეც შეუძლიათ მათ სადაზვერვო საქმიანობას ეწეოდნენ, შედის თვით ისრაელი, აგრეთვე, ახლომდებარე არაბული სახელმწიფოები. ზოგიერთი მიმართულებით „მოსადი“ და ამანი პარალელურად მუშაობენ. მაგრამ „მოსადის“ უფლებამოსილებანი გაცილებით უფრო ფართოა, რადგან ეს სამსახური, როგორც უკვე მოგახსენეთ, გლობალური მასშტაბით მოქმედებს.

— როგორ ხორციელდება მოქმედების კოორდინაცია სამხედრო და პოლიტიკურ დაზვერვებს შორის?

— არის ისრაელის საიდუმლო სამსახურების მეთაურთა საბჭო, რომლის ფარგლებშიც ისრაელის სპეცსამსახურების მაღალჩინოსნები წყვეტენ ყველა წამოჭრილ პრობლემას. მასში, „მოსადის“ და ამანის გარდა, შედის, აგრეთვე, შინაგანი უშიშროების სამსახური „შინ-ბეტი“.

— როგორ ხდება ისრაელის დაზვერვაში სამუშაოდ კადრების შერჩევა?

— ცდილობენ კანდიდატები შეარჩიონ იმ ადამიანებს შორის, რომლებსაც აქვთ არმიაში სამსახურის გამოცდილება. გარდა ამისა, შერჩევა ხდება უმაღლესი სასწავლებლების კურსდამთავრებულებს შორის. დიდი მნიშვნელობა ენიჭება პოტენციურ თანამშრომელთა პირადი თვისებების შესწავლას. წინასწარი შერჩევის შემდეგ მიმღები კომისია განიხილავს თითოეული კანდიდატის საქმეს. მოწმდება ბიოგრაფიული მონაცემები, წარსული. კანდიდატებს არ უნდა ჰქონდეთ სკანდალური ურთიერთობა და შავი ლაქები ბიოგრაფიაში, ისინი იდეალურად უნდა აკმაყოფილებდნენ „მოსადის“ მოთხოვნებს. შემდეგ შერჩეული ადამიანები გადიან გამოსაცდელ ვადას.

— რუსეთში სულ რამდენიმე წიგნაა გამოცემული „მოსადის“ მუშაობის შესახებ. ერთი მათგანი, ყველაზე ცნობილი, დაწერა მისმა ყოფილმა თანამშრომელმა ოსტროვსკიმ. თავის წიგნში იგი დეტალურად აღწერს შერჩევის პროცედურას. კანდიდატს აძლევენ ამოცანას, რომელიც მოითხოვს მისგან არასტანდარტულ აზროვნებას და სწრაფ რეაქციას. შემდეგ კი აკვირდებიან, როგორ გაართმევს იგი ამას თავს. ოსტროვსკის წიგნში მთელი რიგი სხვა ძალზე საინტერესო მომენტებიც არის. რაც მან დაწერა, მართალია?

— მართალია, „მოსადის“ თანამშრომლებს მოეთხოვებათ არასტანდარტული აზროვნება. მაგრამ ორგანიზაციის შესახებ ოსტროვსკის წიგნის მიხედვით მსჯელობა არ შეიძლება, არასწორი შთაბეჭდილება იქმნება. ოსტროვსკი პათოლოგიური ცრუპენტელაა. რაც მან დაწერა, არ შეესაბამება სინამდვილეს. ჭორების გავრცელებით ცდილობს სამაგიერო გადაუხადოს სპეცსამსახურებს იმისათვის, რომ არ ჩარიცხეს მის რიგებში. და ამას ყველაზე უკადრისი ხერხით აკეთებს.

— რამდენი კადრის თანამშრომელი ჰყავს ისრაელის დაზვერვას?

— ზუსტ ციფრს ვერ დაგისახელებთ. მაგრამ არ არიან ბევრნი. ამიტომაც „მოსადის“ მოქმედება წერტილოვანი, ლოკალური ხასიათისაა.

— „მოსადი“, უწინარეს ყოვლისა, ცნობილია ტერორისტების, იმათი განადგურების ეფექტიანი აქციებით, ვინც რეალურ საფრთხეს უქმნიდა ისრაელის ეროვნულ უშიშროებას. 1960-1970 წლებში სპეცსამსახურის საბრძოლო ჯგუფების მუშაობის სტილი მეტისმეტად ჰგავს შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის მეოთხე სამმართველოს ხელწერას, რომელსაც სათავეში ედგა გენერალი პაველ სუდოპლატოვი. გვითხარით, სწავლობდით თქვენ სახელმწიფოს მტრების ლიკვიდაციის საბჭოურ გამოცდილებას?

— ვფიქრობ, ასეთი შედარება მთლად კორექტული არ უნდა იყოს. რასაც აკეთებდნენ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი და „მოსადი“, სრულიად სხვადასხვა რამ არის. ჩვენი მთავარი მიზანია ინფორმაციის შეგროვება მთელ მსოფლიოში, რათა იგი ემსახურებოდეს ისრაელის უშიშროების ინტერესებს, და არა მტრების განადგურება, რომლებიც სხვა ქვეყნებს აფარებენ თავს. ერთადერთ გამონაკლისს ვუშვებდით მაშინ, როცა საქმე ეხებოდა განსაკუთრებით სამიშ ტერორისტებს ან იმ პირებს, რომლებიც მათ ხელმძღვანელობდნენ და რომელთა შეჩერების არანაირი სხვა საშუალება არ არსებობდა. მხოლოდ ამ შემთხვევაში გვიხდებოდა მათი მოცილება. რაც შეეხება შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის მეოთხე სამმართველოს, მის გამოცდილებას არ ვსწავლობდით.

— ვინ იძლეოდა ტერორისტთა ლიკვიდაციის სანქციას?

— ვერ გიპასუხებთ ამ კითხვაზე, რადგან ეს დახურული ინფორმაციაა. მხოლოდ ის შემიძლია გითხრათ, რომ თითოეულ ოპერაციას სჭირდებოდა დიდი მოსამზადებელი სამუშაო და დიდი დროც მიჰქონდა. ეს არ იყო ერთი ადამიანის აკვიატება, რომელსაც ვიღაცის მოშორება უნდა. ყველაფერზე დეტალურად და საგულდაგულოდ ვმსჯელობდით. „მოსადის“ მეთაური ლიკვიდაციის შესახებ გადაწყვეტილებას დამოუკიდებლად არ იღებს.

— იმ თანამშრომლებს, რომლებიც ტერორისტების განადგურებაში მონაწილეობდნენ, რამენაირი წახალისება თუ ჰქონდათ დავალების წარმატებული შესრულებისათვის? მაგალითად, სახელმწიფო ჯილდოები, ან ფულადი პრემია?

— არანაირი ჯილდო და თანამდებობრივი დაწინაურება არ ყოფილა. ისინი ამას აღიქვამდნენ როგორც, მძიმე იძულებითი სამუშაოს ნაწილს. მეტწილ შემთხვევაში დაზვერვის თანამშრომლები ამრეზით უყურებენ იმას, რისი გაკეთებაც უწევთ, მაგალითად, ლიკვიდაციის აქტს.

თელ-ავივი-მოსკოვი.

(დასასრული იქნება).

რუსეთი აკონტროლებს ჩეჩნეთის მესამედს

რუსეთმა განაცხადა, რომ ფედერალური ძალები აკონტროლებენ ჩეჩნეთის ტერიტორიის დაახლოებით 30 პროცენტს. მიუხედავად ამისა, თქვა პრემიერ-მინისტრმა ვლადიმერ პუტინმა, კიდევ გარკვეული სამუშაოებია განსახორციელებელი, რათა დასრულდეს უსაფრთხოების ზონის შექმნა, რომელიც როგორც ფიქრობენ, რუსეთს შეიარაღებული ისლამისტების შეჭრისაგან დაიცავს. პუტინმა თქვა, რომ რუსეთის ხელისუფლების საბოლოო მიზანია ტერორისტებისა და მათი ბაზების განადგურება. მან, აგრეთვე, განაცხადა, რომ დღეისათვის ოპერაციების დროს დაიღუპა ოთხი რუსი ჯარისკაცი. უფრო ადრე რუსეთმა აღიარა, რომ არ დაბრუნდა ჩეჩნეთის ტერიტორიაზე დავალების შესასრულებლად გაგზავნილი ორი თვითმფრინავი. როგორც ბი-ბი-სის მოსკოველმა კორესპონდენტმა აღნიშნა, როგორც ჩანს, ორივე თვითმფრინავი ჩამოაგდეს.

სამშვიდობო ძალებმა აიღეს ბარიკადი

საერთაშორისო სამშვიდობო ძალებმა კოსოვოში გაწმინდეს პროვინციის ძირითადი საავტომობილო გზა, რომელიც დაახლოებით ერთი კვირის წინათ ჩახერგეს ადგილობრივმა სერბებმა. როგორც კონტინგენტის შემადგენლობაში შემავალი ბრიტანეთის ძალების წარმომადგენელმა თქვა, როცა წინა ღამეს იმ ადგილს მოადგნენ სატვირთო მანქანები და ჯავშანტექნიკა, სერბებმა დატოვეს ბარიკადი, ისე რომ წინააღმდეგობა არ გაუწევიათ. მანამდე სერბი მოსახლეობის წარმომადგენლებმა გადაჭრით თქვეს უარი ბარიკადის აღებაზე, რომელიც აღმართეს ქალაქ კოსოვო პოლეს ბაზაში ხელყუმბარის აფეთქების შემდეგ, რის შედეგადაც დაიღუპა ორი ადამიანი და 42 დაიჭრა. სამშვიდობო ძალების წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ არავინ მისცემს ნებას უმცირესობას, ნიადაგ არღვევდეს კოსოვოს მცხოვრებთა უმრავლესობის სიმშვიდეს. გაეროში იუგოსლავიის ელჩმა ვლადისლავ იოვანოვიჩმა მოუწოდა უშიშროების საბჭოს ალკვეთოს, როგორც მან გამოთქვა, „კოსოველი ალბანელების მიერ „სერბთა წინააღმდეგ“ მიმართული ტერორიზმისა და ვანდალიზმის ფაქტები.

РБИЈА ЗА ПРОМЕН

დილიში სურსათი დაარიგეს

აღმოსავლეთ ტიმორის დედაქალაქ დილიში მშვიდობისმყოფელთა მოსვლის შემდეგ პირველად დაურიგეს ლტოლვილებს სურსათი. სურსათისათვის რიგში ჩადგა რამდენიმე ათასი კაცი. თითოეულმა ოჯახმა მიიღო ტომარა ბრინჯი – თითქოს ეს საკმარისი იყოს, რომ ხუთი კაცი გამოიკვებოს ერთი თვის განმავლობაში. აღმოსავლეთ ტიმორის მრავალი მცხოვრები თვეზე მეტია ნახევრად მშიერია, რადგან იძულებული იყო მშობლიური ადგილები დაეტოვებინა ინდონეზიისაგან ტერიტორიის დამოუკიდებლობის შესახებ რეფერენდუმის შედეგებით გამოწვეული უწესრიგობის გამო. ჰუმანიტარული ორგანიზაციის თანამშრომლები ამბობენ, რომ სურსათის მარაგი დილიში დაიტაცეს, რის გამოც ახლა კვების პროდუქტების ნაკლებობას განიცდიან. მოსალოდნელია, რომ უახლოეს დღეებში პროვინციის მოსახლეობას მოამარაგებენ დამატებითი პროდუქტებით.

ევროკომისიის თავმჯდომარე შეშფოთებულია სურსათის ხარისხით

ევროპის კომისიის თავმჯდომარემ რომანო პროდიმ წამოაყენა წინადადება, რომ ევროპის კავშირის სტრუქტურაში შეიქმნას დამოუკიდებელი ორგანო, რომელიც პასუხს აგებს სურსათის ხარისხისათვის. როგორც პროდიმ თქვა, ევროკავშირის მცხოვრებლები შეძრწუნებული არიან მოწამლული კვების პროდუქტებთან დაკავშირებული მთელი რიგი სკანდალებით. ევროკომისიის თავმჯდომარემ განაცხადა, რომ სურსათის ხარისხი მისი ახალი კაბინეტის მუშაობის ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულება იქნება. როგორც მან თქვა, დამოუკიდებელი ორგანო ჰპირდება საზოგადოებრიობას, რომ გახდება ექსპერტთა მიუკერძოებელი ინფორმაციის წყარო, რომლებიც ევროკავშირის ადმინისტრაციისაგან ცალკე იმუშავებენ.

ქაშმირის დამოუკიდებლობის მომხრეები აპირებენ საზღვრის გადაკვეთას

ჯამუსა და ქაშმირის გათავისუფლების ფრონტის წარმომადგენლები, რომლებიც იბრძვიან ამ შტატის დამოუკიდებლობისათვის, ცდილობენ კვლავ გადალახონ საზღვარი, რომელიც ჰყოფს ინდოეთისა და პაკისტანის მოქიშპე ძალებს. ბოლო ინფორმაციებით, ფრონტის დაახლოებით 50 წევრი მიუახლოვდა გამყოფ ხაზს 100 მეტრის მანძილზე და აპირებს საზღვრის გადაკვეთას, როგორც კი თავისი ლიდერის ამანულა ხანის შესაბამის განკარგულებას მიიღებს. ორშაბათს პაკისტანის პოლიციამ ცრემლსადენი გაზი გამოიყენა და რამდენჯერმე გაისროლა გაფრთხილების მიზნით, რათა ფრონტის მომხრეებისათვის ხელი შეეშალა ინდოეთის კონტროლს დაქვემდებარებულ ტერიტორიაზე შესვლაში. ინდოეთის ძალები თავის მხრივ აცხადებენ, რომ ცეცხლს გახსნიან, როგორც კი ვინმე შეეცდება საზღვრის გადაკვეთას. ჯამუსა და ქაშმირის გათავისუფლების ფრონტი იბრძვის როგორც ინდოეთის, ისე პაკისტანისაგან ამ შტატის სრული დამოუკიდებლობისათვის.

შეთანხმება პალესტინის ტერიტორიებს შორის მაგისტრალის შესახებ

ისრაელის და პალესტინის ავტონომიის ლიდერებმა იერუსალიმში ხელი უნდა მოაწერონ შეთანხმებას ავტოსაგზაო მაგისტრალის გახსნის შესახებ, რომელიც ერთმანეთთან დააკავშირებს მდინარე იორდანის დასავლეთ ნაპირისა და ღაზის სექტორის ტერიტორიებს. შეთანხმებას მიაღწიეს ორშაბათ საღამოს მას შემდეგ, რაც ორი მხარის დელეგაციებმა საერთო ენა გამონახეს უშიშროების უზრუნველყოფის საკითხში. ორმოცი კილომეტრის სიგრძის გზა პალესტინელებს საშუალებას მისცემს ერთი ტერიტორიიდან მეორეზე გადავიდნენ ისე, რომ დაპატიმრების შიში არ ჰქონდეთ. როგორც ბი-ბი-სის იერუსალიმელმა კორესპონდენტმა თქვა, ამ შეთანხმებას სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს პალესტინის ავტონომიისათვის, რადგან ისრაელის ტერიტორიის ორად გაყოფილი პალესტინის თემები დიდ სიძნელეებს განიცდიდნენ ყოფითი თვალსაზრისით, განათლებისა და ბიზნესის დარგში.

უცხოეთის სააგენტოებისა და ჟურნალ-გაზეთების მიხედვით მოამზადეს
ლია გოგიჩაიშვილმა, კახა ქორიძემ.

სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტრო და მისი ტერიტორიული ორგანოები გიწვევთ აუქციონებსა და კონკურსებზე

რაიონი	ობიექტი	საწყისი გასაყიდი ფასი (აშშ დოლარებში)
თბილისი	შ.პ.ს. „ფრინველმრეწვსერვის“-ის სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული 100%-იანი წილი (ქეთევან წამებულის ქ. №25)	54100
	ქ. თბილისის საავიაციო სახელმწიფო გაერთიანების ბალანსზე რიცხული საფეხბურთო სტადიონი (ბ. ხმელნიცკის ქ. №40)	104011
	ქ. თბილისის ძმრის ქარხნის ბალანსზე რიცხული სახელმწიფო ქონება	28800
	ვარკეთილი 3, III მ/რ, კორპ. №313-ში მდებარე 97 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1995,3
	ვარკეთილი 3, III მ/რ, კორპ. №113-ში მდებარე 16 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	329,1
	ნუცუბიძის II მ/რ, კორპ.№3-ში მდებ. 261,62კვ.მ. არასაცხ. ფართი (II სართ.)	7933
	ვარკეთილი 3, III მ/რ, კორპ. №312-ში მდებარე პურის მაღაზია №78	3200
	მუხაძის ქ. № 6/3-ში მდებარე 261,26 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	5798
	ნუცუბიძის II მ/რ, კორპ.№3ა-ში მდებ. 55,39კვ.მ. არასაცხ. ფართი (II სართ.)	1703,33
	ვაზისუბნის დას., II მ/რ, კორპ, №21-ში მდებარე 8,21 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	249,6
	ცოტნე დადიანის ქ. №2/2-ში მდებარე 46,37 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1417
	ვაზისუბნის დას. კორპ. №19-ში მდებარე 118,4 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1821
	ფიოლეტოვის ქ. №8-ში მდებარე 95,14 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1459
	დიდი დიღომი, III მ/რ, კორპ. №21-ში მდებარე 91,3 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1341,5
	დიდი დიღომი, IV მ/რ, კორპ. №12-ში მდებარე 86 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1145
	პუშკინის ქ. №10/2-ში მდებარე 67,89 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1552
	მუხიანის III მ/რ, კორპ. №17-ში მდებარე 99,12 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1497
	მუხიანის III მ/რ, კორპ. №17-ში მდებარე 99,12 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1497
	გლდანის დას. I მ/რ, კორპ. №13-ში მდებარე 84,48 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1314,5
	მუხიანის დას. მე-4ბ მ/რ, კორპ. №41-ში მდებარე 296,3კვ.მ. არასაცხ. ფართი	4516,5
	მუხიანის დას. მე-4ა მ/რ, კორპ. №4-ში მდებარე 94,12 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2155,5
	მუხიანის დას. მე-4ბ მ/რ, კორპ. №29-ში მდებ. 175,72 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2656
	მუხიანის დას. მე-4ბ მ/რ, კორპ. №29-ში მდებ. 138,44 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2092,5
	ქერჩის ქ. №1-ში მდებარე 160,68 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2472,5
	მუხიანის III მ/რ, კორპ. №5-ში მდებარე 148,64 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2311,5
	ვარკეთილი 3, III „ა“ მ/რ, კორპ.№343-ში მდებარე 149 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	1895
	ვარკეთილის ზ/პლატო, „სავაჭრო ცენტრში“ მდებ. საპარიკმახერო №108	267,95
	შ.პ.ს. „თბილწყალკანალმშენი“ (ქავთარაძის ქ. №5)	313300
	შ.პ.ს. „თბილწყალმოწყობილობა“ (წყალსადენის ქ. №7)	247300
	გლდანის I და II მ/რ-ს შორის მდებარე სავაჭრო/ცენტრში მდებარე 110 კვ.მ. არასაცხოვრებელი ფართი	1716
	დემეტრე თავდადებულის ქ. №22-ში მდებარე 147,93 კვ.მ. არასაცხ. ფართი	2267
ბორჯომი	მაღაზია №32 მდებარე თორის ქუჩაზე	1437
	მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების კომბინატ „თოლიას“ პირველ სართულზე განთავსებული 109 კვ.მ. ფართი	1552
წყალტუბო	შ.პ.ს. „ფარმაციას“ 44,7% სახელმწიფო წილი	14854,6
	რადიომაუწყებლობის ტექნ. საშ., ქ. წყალტუბოში	1250,15
	მეცხოველეობის ფერმა სოფ. გუმბრაში	15648,06
ტყიბული	ქ. ტყიბულის უნივერმაღი (სახაზინო სავაჭრო ცენტრი)	5398
	ქ. ტყიბულის ავტომოტოსერვისი მთავარი კორპუსის შენობა ცალკეული კონსტრუქციული ელემენტების მიხედვით	1818
ახმეტა	ყოფილი საბითუმო მაღაზიის საიჯარო ფართი 74 კვ.მ., ქ. ახმეტა	555
	საყარაულო ოთახი სატრაქტორო პარკში, სოფ. ხორხელი	77,52
	სალორე შენობა, სოფ. საბერიო	765,6
	მზა პროდუქციის საწყობი, სოფ. საბერიო	1045,18
	საკვების შესანახი საწყობი, სოფ. საბერიო	131,25
	საბრიგადო სახლი სახერხზე, სოფ. ოჟიო	81,45
	ს/მომსახურების სამმართველოს ყოფ. ადმინისტრაციული შენობა, ქ.ახმეტა	1671,87
	ყოფილი აბანოს შენობა, სოფ. ზ/ხოდაშენი	1021
	საბინაო-კომუნალური მეურნეობის ადმინისტ. შენობა, სოფ. ზ/ხოდაშენი	1869,2
	სალავშე, სოფ. ზ/ხოდაშენი	410,5
	სასადილო, სოფ. ზ/ხოდაშენი	352
	ახმეტის სატყეო მეურნეობის დამხმარე წარმოების ქონება	10837,65
	ყოფილი საკონსერვო ქ-ნის სასადილო. ქ. ახმეტა	750
	ყოფილი ადგილობრივი მრეწველობის კომბინატის სასადილო	1627,5
	საროში წისქვილის დანადგარი, სოფ. ოჟიო	55,88
	სახბორე კალოებთან მატნის მხარეს, სოფ. მატანი	437,5
	სარემონტო-სამშენებლო უბანი საბეროში	1698
	„საქსოფრემმშენის“ ახმეტის სარემონტო-სამშენებლო უბნის სათაო შენობა	7156,29
	„საქსოფრემმშენის“ საწყობის შენობა	2874,59
	„საქსოფრემმშენის“ ავტოშემკეთებელი სახელოსნო	619,78
	„საქსოფრემმშენის“ პარკეტის საამქრო	5926,28
	„საქსოფრემმშენის“ ხე-ტყის სახერხი	1363,13
	სატრაქტორო პარკის ტექნიკის შესანახი ფარდული სოფ. ქისტაურში	148,54
	სატრაქტორო პარკის საყარაულო ოთახი სოფ. ქისტაურში	52,87
	საყარაულო ოთახი სოფ. მატანში	77,18
	განყოფილების კანტორა სოფ. მატანში	603
	ყოფილი პურის საცხობი სოფ. მატანში	193,74
ხარაგაული	9 აპრილის ქ. №5-ში მდებარე 85 კვ.მ. არასაცხოვრებელი ფართი	307
	სოლომონ მეფის ქ. №7-ში მდებარე 55 კვ.მ. არასაცხოვრებელი ფართი	193
ყაზბეგი	ყაზბეგის მასწავლებელთა სახლი №1	1798
	ყაზბეგის მასწავლებელთა სახლი №2	1798
	ცდოს სკოლის ყოფილი შენობა	374
	სოფ. სიონის მასწავლებელთა სახლი	2533
	სოფ. სნოს მასწავლებელთა სახლი	1887
	სოფ. გორისციხის მასწავლებელთა სახლი	1887
	სოფ. გველეთში მდებარე მოზარდ მთამსვლელთა სპორტული სკოლის სპორტულ- გამაჯანსაღებელი ბანაკი (4 კოტეჯი)	216 თითოეული
	სოფ. აჩხოტში მდებარე ყოფილი ბიბლიოთეკის დამწვარი შენობა	2798
	სოფ. აჩხოტში მდებარე მუნიციპალური საკუთრების (ყოფ. ადგილმრეწვის) შენობის ნახევარი	1555

შენიშვნა: ნუსხაში მოყვანილი ობიექტების ღირებულების დაფარვა მოხდება ეროვნულ ვალუტაში შესაბამისი კურსით.

კონკურსისა და აუქციონის წესით პრივატიზებული იქნება, აგრეთვე, წყალტუბოს და ხონის რაიონებში განლაგებული სახელმწიფო ქონება.

აუქციონი ნულოვანი საწყისი ფასით, რომელზეც გამოტანილი იქნება ამორტიზებული და ფიზიკურად გაცვეთილი ობიექტები, მოეწყობა ახმეტაში, ტყიბულში და წყალტუბოში.

აღნიშნულ საპრივატიზებო ობიექტებზე დაწვრილებითი ინფორმაცია გამოქვეყნებულია გაზეთ „მესაკუთრეს“ 24 სექტემბრის № 50-ში.

1999 წლის 17 სექტემბრიდან 18 ოქტომბრის 17 საათამდე ქ. თბილისში, ჭავჭავაძის გამზ. 64, ოთახი № 219 (სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს შენობაში) ან სახელმწიფო ქონების მართვის ტერიტორიულ ორგანოში სააქციო საზოგადოების ადგილმდებარეობის მიხედვით მიიღება განაცხადები 49-ე სპეციალიზებულ აუქციონში მონაწილეობაზე.

ფირმა შპს „დავით სარაჯიშვილი“ აცხადებს ლიკვიდაციას. დაინტერესებულმა პირებმა დარეკეთ ტელ: 95-84-64.

საქართველოს მთავრობის, მსოფლიო ბანკისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების საერთაშორისო ფონდის – „სოფლის მეურნეობის განვითარების“ პროექტი

აცხადებს ბიდინგს მცხეთის რაიონის გალავნის, ცხვარიჭამიის, საგურამოს, გლდანის და ზაჰესის საკრებულოების ტერიტორიებზე მიწის კადასტრის (აზომვითი და უფლებების დადგენის) სამუშაოების ჩასატარებლად. ხუთი საკრებულოს ტერიტორიაზე ეწყობა ერთი ბიდინგი ერთ ლოტად.

სამუშაოს შესრულების მსურველმა იურიდიულმა პირებმა ბიდინგში მონაწილეობის მისაღებად უნდა წარმოადგინონ სტანდარტული ფორმით შევსებული განაცხადი და ინფორმაცია კვალიფიკაციის შესახებ. ბიდინგში მონაწილეობის მისაღებად განაცხადი მიიღება ამა წლის 28 სექტემბრიდან 28 ოქტომბრამდე.

ბიდინგის დოკუმენტები, სტანდარტული ფორმები, კონსულტაცია და დამატებითი ინფორმაცია მსურველებს შეუძლიათ მიიღონ საქართველოს მთავრობის, მსოფლიო ბანკისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების საერთაშორისო ფონდის „სოფლის მეურნეობის განვითარების“ პროექტის მიწის რეგისტრაციის განყოფილებაში.

მისამართი: ქ. თბილისი, თამარაშვილის 15 ა, მე-3 სართული, ოთახი 306, ტელეფონი: 32-37-69, 53-67-51, 53-67-50.

საქართველოს მთავრობის, მსოფლიო ბანკისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების საერთაშორისო ფონდის – „სოფლის მეურნეობის განვითარების“ პროექტი

აცხადებს ბიდინგს (ტენდერს) ხაშურის, ქარელის და კასპის რაიონების სარეგისტრაციო ოფისების სარემონტო სამუშაოების ჩასატარებლად ცალ-ცალკე ლოტად.

სამუშაოს შესრულების მსურველმა იურიდიულმა პირებმა ბიდინგში მონაწილეობის მისაღებად უნდა წარმოადგინონ სტანდარტული ფორმით შევსებული განაცხადი და ინფორმაცია კვალიფიკაციის შესახებ. ხაშურის, ქარელის და კასპის რაიონების ოფისების სარემონტო სამუშაოების ჩატარებაზე ბიდინგში მონაწილეობის მისაღებად განაცხადი მიიღება ამა წლის 1 ოქტომბრიდან 1 ნოემბრამდე.

ბიდინგის დოკუმენტები, სტანდარტული ფორმები, კონსულტაცია და დამატებითი ინფორმაცია მსურველებს შეუძლიათ მიიღონ საქართველოს მთავრობის, მსოფლიო ბანკისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების საერთაშორისო ფონდის „სოფლის მეურნეობის განვითარების“ პროექტის მიწის რეგისტრაციის განყოფილებაში.

მისამართი: ქ. თბილისი, თამარაშვილის 15 ა, მე-3 სართული, ოთახი 306, ტელეფონი: 32-37-69, 53-67-51, 53-67-50.

არჩევნების წინ

ზნეობა, ზნეობა, უპირველეს ყოვლისა!

(პირველი გვერდიდან)

დიაღაც! რაღაც უეჭველად დააკლდებოდა ცოტნეს თავგანწირვის დიდებულ ამბავს, მოსისხლე მტერსაც რომ არ ეგრძნო და დაეფასებინა ამ თავგანწირვის სილამაზე და ამაღლება.

ბოროდინოს ველზე რამდენიმე გზის ხელიდან ხელში გადასულ ფლეშებთან კვლავ იერიშზე გადმოსულ ფრანგ გრენადერებს გენერალმა ბაგრატიონმა, „ვაშა, მამაცო ფრანგებოო", შეაგება.

რომაელმა სარდალმა მარკუს კამილუსმა, ძლიერად გამაგრებულ ქალაქ ფალერეს ხანგრძლივი ალყის დროს, არ იკადრა მოღალატე მასწავლებლის მიერ ქალაქიდან მოტყუებით გამოყვანილი ბავშვების საშუალებით აეძულებინა მოწინააღმდეგენი დამორჩილებოდნენ. პირიქით, ის ეშმაკის კერძი მასწავლებელი გააკოჭინა და მოსწავლეებს სულ შოლტების ცემით დააბრუნებინა ქალაქში. კამილუსის სამართლიანობამ და დიდბუნებოვნებამ ალყაშემორტყმულნი აღაფრთოვანა და ელჩები მიუგზავნეს, გნებდებით, არა იმდენად საკუთარი ძალის ურწმუნობის შეგნებით, რამდენადაც თქვენი უკეთესი ზნეობის აღიარებითო.

შეიძლება ეს ყოველივე ლეგენდაა, მითია.

დავუშვათ.

მაგრამ ისინი მაინც ამტკიცებენ ერთ ძალზე არსებით მოვლენას: ადამიანებს ძალიან სურდათ და სურთ სწორედ ასე ყოფილიყო.

რადგან, ადამიანს უნარი აქვს იყოს კეთილშობილი და დაინახოს სხვისი კეთილშობილება.

შეგონება: ომი მძიმე საქმეა და მრავალ უსამართლობასა და ძალადობას იქმს, მაგრამ ზნეკეთილი ვაჟკაცები ომშიც იცავენ რაღაც კანონებს. რაოდენ მისადევარი საქმეც უნდა იყოს გამარჯვება, სიკეთის წყაროდ ბოროტება არ უნდა გამოვიყენოთ.

ომი, უცხოტომელებთან პირისპირ დგომა არ არის დღეს საქართველოში, საპარლამენტო არჩევნებისთვის სამზადისია მხოლოდ, მაგრამ ეს ჩვენი პოლიტიკოსები ერთმანეთს რომ არ ინდობენ?

არავითარი ზნეობა.

არავითარი საქვეყნო ინტერესები.

კიო, ჩეჩნებს იარაღით ეხმარებით რუსეთის წინააღმდეგო.

ქართველთა გენოციდს აფხაზებს ტყუილად აბრალებთ, არაფერი მაგის მსგავსი არ ყოფილაო.

ყველანი ერთიანად სანაგვეზე ხართ გადასაყრელებიო.

მტყუანის დედა...ო, ეს მარგალიტი ვახტანგ რჩეულის წინასაარჩევნო კრებიდან არის.

და ასე შემდეგ.

არადა, რომ ჰკითხო, ერთმანეთს ყველა უზნეობასა და სიგლახეს უკიჟინებს, საქმე საქმეზე რომ მიდგეს კი, მზად არიან მეტოქეს სულ კვერნასავით გამოჭამონ ყელი.

ხშირად მიხდება წინასაარჩევნო ღონისძიებებზე დასწრება.

კორექტულობასა და თავდაჭერას, მოწინააღმდეგის პატივისცემას იშვიათად გადავწყდომივარ.

ბედნიერი გამონაკლისის მომსწრე გახლდით 27 სექტემბერს ფილარმონიის დიდ საკონცერტო დარბაზში, სადაც ვაკის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატი დავით სალარიძე ამომრჩევლებს ხვდებოდა.

ეს უზარმაზარი დარბაზი ისე იყო გაჭედილი, როგორც იტყვიან, ნემსი არ ჩავარდებოდა.

საღამო იყო მშვიდი და მღელვარეც იმავდროულად.

შეგონება: ომი მძიმე საქმეა და მრავალ უსამართლობასა და ძალადობას იქმს, მაგრამ ზნეკეთილი ვაჟკაცები ომშიც იცავენ რაღაც კანონებს. რაოდენ მისადევარი საქმეც უნდა იყოს გამარჯვება, სიკეთის წყაროდ ბოროტება არ უნდა გამოვიყენოთ.

მშვიდი, რადგან ზუსტად ისე წარიმართა (მოულოდნელობებისა და გადახვევების გარეშე), როგორც იყო დაგეგმილი.

მღელვარე, – რადგან დამსწრენი უაღრესად მგრძნობიარედ აყურადებდნენ შეხვედრის მაჯისცემას, რაც წამდაუწუმ მქუხარე ტაშით ფიქსირდებოდა.

არადა, დარბაზში ისხდნენ სულ სხვადასხვა ასაკის, სოციალური მდგომარეობის, პოლიტიკური მიმართულების ადამიანები (უამრავი ნაცნობი სახე იყო).

დავით სალარიძე ერთობ პოპულარული კაცია დედაქალაქში (და არა მარტო დედაქალაქში).

სადაც უმუშავია: კომკავშირში, პოლიციაში, საგადასახადო ინსპექციაში თუ სახალხო დამცველად, არსად არ გალანძღულა, არსად თავი არ შეურცხვენია, კაცის, ვაჟკაცის, მამულიშვილის სახელი დატოვა.

მას ენდობიან, მისი სჯერათ.

იმ საღამოს კიდევ ერთხელ დაამტკიცა, რომ ღირსეული კანდიდატია. თავიდანვე გამოაცხადა და მერე ეს მთელ მის სიტყვას (და სხვა გამომსვლელთა სიტყვებს) წითელ ხაზივით გასდევდა: ვაკის რაიონში გამარჯვებისთვის უკომპრომისოდ ვიბრძოლებ, ოღონდ კორექტულად, ზნეობრივად ვიბრძოლებო.

ვაკის რაიონში 19 მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატი ვიყრით კენჭს, თითქმის ყველანი თანაბარი ვართ. თქვენ დიდი არჩევანის წინაშე დგახართ და გთხოვთ, არჩევანი სწორად გააკეთოთო.

იმ საღამოს არავინ გაულანძღიათ, ძვირი არავისზე უთქვამთ.

ლაპარაკი იყო მხოლოდ საქმეზე, იმაზე, თუ როგორ გახადონ საქართველოს მომავალი უკეთესი, იმაზე, რომ მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს (დ. სალარიძე პარტია „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" წარმომადგენელია), იმაზე, რომ ყველამ ერთად უნდა ვაკეთოთ საქმე.

ასევე კორექტულად და მისაბაძად წარიმართა ამომრჩევლებთან დავით სალარიძის შეხვედრა 4 ოქტომბერსაც ნუცუბიძის პლატოს IV მიკრორაიონში, გერმანული სკოლის მიმდებარე ტერიტორიაზე, ღია ცის ქვეშ.

ბატონ დავითის წინასაარჩევნო შეხვედრებმა ერთი რამეც გახადა ჩემთვის თვალნათლივი: თვით აუდიტორიაც, ხალხიც მოწყურებულია მოისმინოს აწონილი სიტყვა, საქმიანი განსჯა, მას (რაღაც მცირე, ეგზალტირებული ნაწილის გარდა) მობეზრდა ლანძღვა-გინების, ჭუჭყისა და სიბინძურის სმენა.

ხალხმა ისიც იცის: კაცი რომ თავის თავს (და თავის თანამოსაგრეებს) ფრთიან ანგელოზად წარმოაჩენს, სხვას კი ტარტაროზად, ერთ ნათელ წერტილსაც ვერ უპოვის – ის კაცი არ შეიძლება მართალი იყოს.

ზნეობა, ზნეობა, უპირველეს ყოვლისა, ბატონებო!

დღეს ზნეობის საოცარი დეფიციტია.

ალეკო ალანიშვილი.

ფესტივალი

ერთი კვირის მანძილზე, 22-29 სექტემბერს, თბილისის მუსიკალურ-კულტურული ცენტრის სიმფონიური მუსიკის დარბაზში მუსიკის მოყვარულთა დიდი აუდიტორია სტუმრობდა. ეს უკვე ტრადიციაა, ისეთივე ტრადიცია, როგორიც ამ საზოგადოების მასპინძელი – საერთაშორისო მუსიკალური ფესტივალი „შემოდგომის თბილისი", ხელოვნების შესანიშნავი ფორუმი, რომელიც მეშვიდე წელიწადია ამშვენებს დედაქალაქის კულტურულ ცხოვრებას. არა მხოლოდ ამშვენებს, არამედ მისი განუყოფელი და მნიშვნელოვანი ნაწილიც არის.

უკვე შვიდი წელიწადია, რაც დამკვიდრდა ჯანსუღ კახიძის ეს ლამაზი და მნიშვნელოვანი წამოწყება. ყოველი ფესტივალის საუკეთესო შთაბეჭდილებები საუკეთესო მოგონებად აღიბეჭდება გონებასა და გრძნობაში და სწორედ ასე მიგვაცილებს მთელი წლის მანძილზე მომდევნო შემოდგომამდე. ბუნებრივია, რადგან მსმენელი საფესტივალო კონცერტების (ყოველ შემთხვევაში, მათი უდიდესი ნაწილის) სინჯს წუნს ვერ დასდებს. სხვაგვარად კი, წარმოუდგენელია, რადგან ფესტივალის შემოქმედებითი სტუმრები ძალიან მაღალი რანგის ოსტატები, თვითმყოფი მუსიკოსები, მსოფლიოში აპრობირებული და აღიარებული ხელოვანნი არიან, მათ შორის, უცხოეთში მოღვაწე ჩვენი თანამემამულეებიც. ახალგაზრდა ქართველი მუსიკოსები კი, რომელთაც ხშირად იწვევს ხოლმე ჯანსუღ კახიძე ფესტივალში მონაწილეობისათვის, და ამგვარად მათ შემოქმედებასაც უწევს პოპულარიზაციას, სწორედ იმ კატეგორიას განეკუთვნებიან, რომელიც ეიმედება ქართული მუსიკის ხვალინდელ დღეს – პრესტიჟული საერთაშორისო კონკურსებისა თუ ფესტივალების ლაურეატები. ასეთი რანგის მუსიკოსებთან შეხვედრა, მათი ნაღვაწის შეცნობა, მათი შემოქმედებით ტკბობა, ცხადია, – სიამოვნებს მსმენელს, ამიტომაც უყვარს აუდიტორიას „შემოდგომის თბილისი", ამიტომაც არ აკლია მას აპლოდისმენტები.

შემოდგომის თბილისი
საერთაშორისო მუსიკალური ფესტივალი
22-29 სექტემბერი 1999 წელი

ზეიმი, რომელიც მუდამ ჩვენთან არის

წლეულს, „შემოდგომის თბილისი" ცნობილ ქართველ პიანისტთან ალექსანდრე კორსანტიასთან შეხვედრით დაიწყო. მსმენელის ყურადღება მიიპყრო უდიდესი ემოციური ძალმოსილებით, საფორტეპიანო სტილისა და მელოდიკის სიმდიდრით გამორჩეული ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული ქმნილების – რახმანინოვის მესამე საფორტეპიანო კონცერტის კორსანტიასეულმა შთამბეჭდავმა ინტერპრეტაციამ. კორსანტიას პიანისტური ვირტუოზულობის მთელი არსენალის ქმედითობა ზედმიწევნით შეესაბამებოდა მხატვრული სახეების განვითარების რახმანინოვისეულ ჩანაფიქრს, თუმცა, შემსრულებლის გააზრება თავისთავადობით გამოირჩეოდა. მთელი სიცხადით შეიგრძნობოდა პიანისტის გულწრფელობა და აზროვნების სიღრმე რახმანინოვისეული ლირიკისა და ემოციათა პათეტიკის, დრამატიზმისა და ტრაგიზმის, პასტორალურ-ელეგიური ჩანახატების, სიხარულის, ზეიმის გადმოცემისას.

ალექსანდრე კორსანტიას ამ შედევრში რახმანინოვისეული გიგანტური სიყვარული ხიბლავს, მსმენელი კი, კომპოზიტორისა და შემსრულებლის სიყვარულის ჰარმონიამ მოხიბლა.

იმავე საღამოს თბილისის სიმფონიურმა ორკესტრმა ჯანსუღ კახიძის ხელმძღვანელობით კიდევ ერთი შესანიშნავი ტილოს არანაკლებად შესანიშნავი შესრულებით დატკბო აღტაცებული მსმენელი – იმთავითვე აღიარებული ნაწარმოები – შოსტაკოვიჩის მეხუთე სიმფონია აჟღერდა. ავტორის განმარტებით, ამ „სიმფონიის მთავარი თემაა პიროვნების ჩამოყალიბება. სწორედ ადამიანს ვხედავდი თავისი განცდებით ამ დასაწყისიდან დასასრულამდე ლირიკული ნაწარმოების ჩანაფიქრის ცენტრში". ჯანსუღ კახიძის ხელდასხმით ორკესტრმა მშვენიერად აახმიანა კლასიკური იდეა – „ბრძოლით – გამარჯვებისაკენ". დრამატურგიული სიმწყობრით გამოირჩეოდა ხასიათთა დინამიკა ფილოსოფიურ ჩაფიქრებულობიდან – ჟანრულ ჩანახატებამდე, ტრაგედიული პათოსიდან – გროტესკამდე, ნატიფი პოეტური ლირიკიდან – მასობრივ ზეიმამდე. ჩინებულად იყო გააზრებული ელფერთა მრავალპლანიანობაც, მხატვრული საშუალებების სიმდიდრეც, მელოდიკის ინტონაციური ბუნებაც, ლირიკულ მომენტებში კი, შეინიშნებოდა ინტონაციათა ბუნებრივი ვოკალურობა. ამგვარად, პირველივე კონცერტმა მომავალი საღამოების წარმატებულობის მძლავრი იმპულსები აღძრა და ისიც ცხადყო, რომ თბილისის სიმფონიური ორკესტრი კვლავაც კარგ საშემსრულებლო ფორმაშია.

კლასიკური მუსიკის კონცერტებს შორის, ერთგვარ ინტერმედიად იქცა ქართული მუსიკალური ფოლკლორის საღამო, რომელიც ბავშვთა ფოლკლორული ანსამბლის „ბიჭების" გამოსვლით დაიწყო. 28-ე სამუსიკო სკოლა-კოლეჯის ბაზაზე დაარსებული ეს ანსამბლი (სამხატვრო ხელმძღვანელი თამაზ ანდღულაძე, ლოტბარი არჩილ უშვერიძე) უკვე ათ წელიწადს ითვლის. ამ ხნის მანძილზე მან წარმატებით იმოგზაურა მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში, გაიმარჯვა არაერთ ფესტივალში. „ბიჭების" სიმღერა ამჯერადაც სიხალასითა და დახვეწილობით იქცევდა ყურადღებას.

ბიჭების შემდეგ სცენა დაეთმო „მზეთამზეს" – მუსიკისმცოდნე-ფოლკლორისტ ქალთა ანსამბლს. 13 წლის წინათ ამ კოლექტივის გამოჩენა მოულოდნელი იქცა, რადგან ხალხურ საშემსრულებლო მანერასთან და პირველწყაროებთან მაქსიმალური სიახლოვის გარდა, ანსამბლის მიზანს ქალთა რეპერტუარის ნიმუშების მოძიებაც შეადგენს. „მზეთამზე" წესისამებრ სიმღერას გარკვეულ რიტუალთან ერთად სთავაზობს ხოლმე მსმენელებს. მას წარმატება არ ღალატობს საერთაშორისო ასპარეზზე, ცხადია, წარმატებამ არც „შემოდგომის თბილისზე" უღალატა.

ეფექტური გამოდგა ოზურგეთის ფოლკლორულ ანსამბლ „ელესას" გამოსვლაც. ვლადიმერ ერქომაიშვილის მიერ ქართული სიმღერის თაყვანისმცემელთა და კარგ მცოდნეთა შეკავშირებით შექმნილი ეს კოლექტივი უკვე 21 წელიწადია ღირსეულად ეწევა ქართული სიმღერის პოპულარიზაციას. დამაარსებლის გარდაცვალების შემდეგ „ელესას" ამირან თოიძე ჩაუდგა სათავეში (სხვათა შორის, მას კონცერტის დღეს, 24 სექტემბერს, 80 წელი შეუსრულდა), ამიტომაც „ელესას" საკონცერტო მოღვაწეობის აქტიურობა არ შენელებულა, დახვეწილი ოსტატობა კი, თბილისურმა შეხვედრამაც ცხადყო.

კონცერტის დასასრულს სამივე ანსამბლის ერთდროული აჟღერება სიმბოლური იყო, რადგან ნათლად წარმოჩნდა, რომ ეროვნული მუსიკალური საგანძურის სიყვარული და დაფასება თაობიდან თაობას გადაეცემა და თუ ასე გაგრძელდა, ქართული სიმღერა დავიწყებას არასოდეს მიეცემა, ეს კი, თავისთავად, ქართული სულის ზეობა იქნება.

ქართული მუსიკალური აუდიტორია, კარგა ხანია, რაც ვლადიმერ სპივაკოვისა და მისი ორკესტრის „მოსკოვის ვირტუოზების" თაყვანისმცემელთა შორის ერთ-ერთია. ჩვენთვის ყოველთვის დიდი სიხარულია, როგორც ამ ორკესტრთან შეხვედრა, ასევე ცალკე მისი სოლისტების ან სოლისტთა კამერული ანსამბლის მოსმენა. სწორედ ასეთი სიხარულის გაზიარება ელოდა მსმენელს „შემოდგომის თბილისის" მესამე საღამოს – სცენაზე იყო „მოსკოვის ვირტუოზების" სექსტეტი მევიოლინეების ალექსეი ლუნდინის და კარენ შახგალდიანის, ალტისტ იური იუროვის, ვიოლონჩელისტ მიხეილ უტკინის, კონტრაბასისტ გრიგორი კოვალევსკისა და ჰობოისტ ალექსეი უტკინის შემადგენლობით. ალბათ, არ არის საჭირო იმის შეხსენება, რომ ყოველი მათგანი ცნობილი მუსიკოსია, საქმის დიდოსტატი და ამჯერადაც, აღფრთოვანება მოგვანიჭა მათ ხელოვნებასთან ზიარებამ. ყოველთვის გვაოცებდა ამ მუსიკოსების თავისთავადობისა და ანსამბლური მუსიცირების მონოლითურობის ნიჭი. ვფიქრობ, ანსამბლს მხოლოდ ლამაზი სიტყვის გამო არ ჰქვია „მოსკოვის ვირტუოზები", – ეს მუსიკოსები ჭეშმარიტად ვირტუოზები არიან, სიტყვის ყველაზე სრული დატვირთვით. ანსამბლის პროგრამაში იყო ჰაიდნის, მოცარტის, ბოკერინის, მოლიკის, პასკულის, როსინის, გლუკის თხზულებები, რომელთა სიდიადე ცხადად წარმოაჩინეს მუსიკოსებმა, რასაც ხელს უწყობდა მუსიკალური გამომსახველობის ყველა ხერხის ბრწყინვალედ ფლობის, მდიდარი ბგერითი პალიტრის, ნიუანსთა ხალასი შეფერადებების, ლაღი ემოციური განცდების, ინტერპრეტაციის დახვეწილობის სრულქმნილი ჰარმონიულობა. ალბათ, ბევრისთვის, „მოსკოვის ვირტუოზებთან" შეხვედრა, მართლაც, დაუვიწყარ და ძალზე სასიამოვნო მოგონებად დარჩება.

ზურაბ ოიკაშვილი.

სურათზე: ალექსანდრე კორსანტია.

(დასასრული იქნება).

მესაზღვრეთა შემოწმება

საქართველოს საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე ვალერი ჩხეიძე გუშინ დილით შატილში გაემგზავრა რუსეთ-საქართველოს საზღვრის ჩეჩნეთის მონაკვეთზე ქართველ მესაზღვრეთა მზადყოფნის შესამოწმებლად.

ჩრდილოეთ კავკასიაში სიტუაციის გამწვავებასთან დაკავშირებით ქართველმა მესაზღვრეებმა გააძლიერეს კონტროლი საზღვრის ჩეჩნეთის (80 კილომეტრამდე) და დაღესტნის (150 კილომეტრამდე) მონაკვეთებზე, აცნობებს პრაიმ-ნიუსს საზღვრის დაცვის დეპარტამენტში.

შევარდნაძის სახელობის სკოლა აზავრეთში

ედუარდ შევარდნაძის სახელობის სომხური საშუალო სკოლა გაიხსნება 19 ოქტომბერს ახალქალაქის რაიონის სოფელ აზავრეთში. როგორც პრაიმ-ნიუსს სამცხე-ჯავახეთის სამხარეო ადმინისტრაციაში აცნობეს, აზავრეთის სკოლის მშენებლობის დასრულება მოხერხდა საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის მიერ 75 ათასი ლარის გამოყოფის შემდეგ. სოფლის მცხოვრებთა გადაწყვეტილებით, სკოლას ედუარდ შევარდნაძის სახელი ეწოდება. სკოლის გახსნის საზეიმო ცერემონია საქართველოს პრეზიდენტის ახალქალაქის რაიონში ვიზიტის დროს შედგება.

სამხედრო ექიმების სწავლება

ქართულ-ამერიკული სამხედრო-სამედიცინო წვრთნები „medcur-2000", რომელშიც 60-მდე ამერიკელი სამხედრო ექიმი მიიღებს მონაწილეობას, მომავალი წლის ივნისში, წყალტუბოში გაიმართება.

ასეთი გადაწყვეტილება მიიღეს სამშაბათს საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს მთავარ სამხედრო ჰოსპიტალში გამართულ სამხედრო-სამედიცინო წვრთნების „medcur-2000" დაგეგმვის სამდღიან კონფერენციაზე, რომელშიც აშშ 30-ე სამხედრო-სამედიცინო ბრიგადის 9-კაციანი დელეგაცია და საქართველოს სამხედრო უწყების სამედიცინო სამმართველოს ხელმძღვანელები მონაწილეობენ.

როგორც პრაიმ-ნიუსს საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენშტაბთან არსებული „პარტნიორობა მშვიდობისათვის" პროგრამის შტაბის უფროსმა ირაკლი ბატკუაშვილმა აცნობა, წვრთნებში მონაწილე ქართველ სამხედრო ექიმთა რაოდენობა სწავლებების სახეობების დადგენის შემდეგ გაირკვევა. წვრთნების დაფინანსების 80 პროცენტს კი ამერიკული მხარე გაიღებს.

ბატკუაშვილის თქმით, სწავლებებზე, შესაძლოა ამერიკულმა მხარემ დიდი სამხედრო საველე ჰოსპიტალი ჩამოიტანოს.

პრაიმ-ნიუსთან ინტერვიუში აშშ 30-ე სამედიცინო ბრიგადის ხელმძღვანელმა ჩარლზ ფოქსმა განაცხადა, რომ სამხედრო-სამედიცინო წრთვნები, რომელსაც საქართველო და აშშ ერთობლივად პირველად ატარებენ, ითვალისწინებს ქართველ და ამერიკელ სამხედრო ექიმებს შორის გამოცდილების გაზიარებას.

მისი თქმით, ქართველ და ამერიკელ სამხედრო ექიმთა შორის თანამშრომლობა სწავლებების შემდეგაც გაგრძელდება.

გუშინ აუქციონზე

საქართველოს ბანკთაშორის საკრედიტო რესურსების სამშაბათს გამართულ აუქციონზე, წლიური საპროცენტო განაკვეთი 27 პროცენტით განისაზღვრა.

როგორც პრაიმ-ნიუსს საქართველოს ეროვნული ბანკის საზოგადოებასთან ურთიერთობების სამმართველოში აცნობეს, აუქციონზე, სადაც ეროვნული ბანკის გარდა 3 კომერციული ბანკი მონაწილეობდა, რესურსები 7 დღიანი ვადით განთავსდა.

ამასთანავე, ბრუნვის საერთო მოცულობა 600 000 ლარს გაუტოლდა.

ინფორმაციები მოგვაწოდა პრაიმ-ნიუსმა.

კვალი ნათელი

დედა თბილისის სიყვარულით გულანთებული

მისთვის მშობლიური იყო ამიერკავკასიის ხალხთა ენები

ძმები კაკაბაძეების (ყოფილი მოსკოვის) ქუჩის დასაწყისში, ერთი ჩვეულებრივი სამსართულიანი სახლი დგას. ამ სახლთან არის დაკავშირებული ჩემი ახალგაზრდობის წლები. აქ, მეორე სართულზე, ცხოვრობდა პროფესორი ლეონ მელიქსეთ-ბეგი.

ვისაც ერთხელ მაინც უსაუბრია მასთან, არ შეიძლება ამ კოლორიტულ პიროვნებას შთაბეჭდილება არ მოეხდინა მასზე. წლების განმავლობაში მისი სტუდენტი ვიყავი. ერთხელ გვითხრა შინ გეპატიჟებით, შემდეგ ლექციას ჩემს ბიბლიოთეკაში წაგიკითხავთო.

მეორე დღეს მთელი ჯგუფი ვესტუმრეთ. ბატონი ლეონი გვიჩვენებდა უნიკალურ გამოცემებს, საინტერესოდ გვიამბობდა მათი შეძენის ისტორიას. განსაკუთრებული შთაბეჭდილება მხითარისტების მიერ გამოშვებულმა პერიოდულმა გამოცემებმა მოახდინა, რომლებიც სრული კომპლექტებით იყო წარმოდგენილი. ბოლოს საკუთარი მონოგრაფიების თაროსთან მიგვიყვანა და ავტოგრაფით გვაჩუქა 1912 წელს მის მიერ გამოცემული ნაშრომი: „მომავალ აღმოსავლეთმცოდნეს, პატივისცემით პროფ. ლეონ მელიქსეთბეგისაგან. 1951 წელი, 15 სექტემბერი." ჩემს ცხოვრებაში პირველი ავტოგრაფიანი წიგნი მივიღე საჩუქრად.

საგამოცდო სესიების დროც მოვიდა. ბატონმა ლეონმა ბილეთები გვერდზე გადადო, საგამოცდო წიგნაკები ჩამოგვართვა და გვითხრა: – მე თქვენი ცოდნა ვიცი, რა საჭიროა ზედმეტი ფორმალობაო და მაღალი ნიშნები დაგვიწერა.

... 1952 წლის გაზაფხულზე, მთელი ჯგუფი ექსკურსიაზე წაგვიყვანა ერევანში. მასზე უკეთეს ექსკურსიამძღოლს, ალბათ, კაცი ვერ ინატრებდა. ძირისძირამდე გვიყვებოდა ერევნის ყოველი ღირსშესანიშნავი ძეგლის ისტორიას.

მახსოვს, სომხეთის მეცნიერებათა აკადემიაში მაშინ სრულიად ახალგაზრდა მეცნიერი, აკადემიკოსი მერგელიანი გაგვაცნო; სომხური ხელნაწერების ინსტიტუტში ე. წ. მატენადარანში უნიკალურ ხელნაწერთა განყოფილებაშიც შეგვიყვანა. გატაცებით გვესაუბრებოდა ყოველი პერგამენტის მნიშვნელობაზე.

გამოსვლისას მაგიდაზე შთაბეჭდილების სქელი წიგნი შევნიშნე. გადავფურცლე, უცებ შემომანათა ლამაზად გამოყვანილმა ქართულმა სტრიქონებმა. ეს იყო გრიგოლ რობაქიძის 20-იან წლებში გაკეთებული ჩანაწერი. გადმოწერაზე ფიქრიც არ შეიძლებოდა, მწერალი აკრძალული იყო.

ორი დღე დავყავით ერევანში, მესამე დღეს დილით თბილისისაკენ გამოვწიეთ. სევანის ტბაზე შევისვენეთ, ჩვენი ლექტორი განთქმული იშხანით გაგვიმასპინძლდა. ორი თანამგზავრი ლიმონათს არ დასჯერდა და არაყი გადაჰკრეს. ამის შემხედვარე ერთმა ქალბატონმა უკმაყოფილოდ ჩაილაპარაკა: ნახე, არყით გაითხლიშნენო. ამ სიტყვის გაგონებაზე ბატონი ლეონი მოგვიბრუნდა და გვკითხა: – იცით, ეს სიტყვა საიდან მოდის?

არ ვიცოდით. აგვიხსნა: ძველ თბილისში არაყს პატარა ხის სასმისით სვამდნენ. ამ სასმისს თხლაშოს ეძახდნენ. ყარაჩოხელები ხაშს ამ თხლაშოთი აყოლებდნენ არაყს. აქედან წარმოსდგა სიტყვა გაითხლიშა, ითხლიშება და ასე შემდეგო.

ბატონი ლეონის პიროვნებაზე როცა ვფიქრობ, უპირველეს ყოვლისა, მისი ბავშვურად მიამიტური ხასიათი მახსენდება. ცოტა რამ უხაროდა და ცოტა სწყინდა. ინტონაცია და ლექსიკა ძველი თბილისური ჰქონდა. არც იყო გასაკვირი. ქვეყნიერება მისთვის თბილისით დაიწყო და თბილისით დამთავრდა.

თბილისის კეთილშობილი მოქალაქის ოჯახში დაბადებულს სიყრმიდანვე დაჰყვა მშობლიური ქალაქის სიყვარული. მის არქივში დაცულია საოჯახო დოკუმენტები, რითაც ვეცნობით მის წინაპართა ისტორიას. აქ არის მოწმობა შექის მაზრის სოფელ კუნტურის მცხოვრების ბადალა, იგივე სარგის მელიქსეთბეგის, ბატონ ლეონ მელიქსეთბეგის პაპის თავისუფალი მდგომარეობის შესახებ. იქვეა მისი მამის მელიქსეთ ნიკიტას ძე მელიქსეთ-ბეგის სახელზე გაცემული მოწმობა, რომელიც ადასტურებს, რომ ისინი თბილისში დასახლებულან და თბილისის თავისუფალი მოქალაქის წოდებაც მიეღიათ.

ბატონი ლეონი დაიბადა 1890 წელს თბილისელი მოქალაქის ოჯახში, რეალური სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ სწავლა ოდესის უნივერსიტეტში ისტორია-ფილოლოგიის ფაკულტეტზე განაგრძო.

მეცნიერული მუშაობა სტუდენტობიდანვე დაიწყო ოდესის ისტორიულ-არქეოლოგიურ მუზეუმსა და იქ არსებულ სამეცნიერო საზოგადოებაში. მისი პირველი შრომა „არმაზანი", რომელშიც იგი საქართველოს ძველი დედაქალაქის მცხეთის ისტორიის საკითხებს განიხილავს, 1909 წელს დაიბეჭდა.

ოდესის უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ, 1913 წელს იგი აქტიურად ჩაება თბილისის სამეცნიერო და საზოგადოებრივ მუშაობაში. აირჩიეს ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ქართული საზოგადოების, სომხური ეთნოგრაფიული საზოგადოების, მოსკოვის არქეოლოგიური საზოგადოების კავკასიის განყოფილების, რუსულ-გეოგრაფიული საზოგადოების კავკასიის განყოფილების და სხვა საზოგადოებების წევრად. პროფესორი ლეონ მელიქსეთ-ბეგი ერთი იმათგანია, ვინც სულმნათმა ივანე ჯავახიშვილმა თბილისის უნივერსიტეტის დაარსებისთანავე მიიწვია ლექციების წასაკითხად. 1918 წლიდან შეუდგა პედაგოგიურ მუშაობას და 50 წლის განმავლობაში არ შეუწყვეტია უნივერსიტეტში მუშაობა. 1922 წელს სომხურ-ქართულ-ბერძნული ფილოლოგიის განხრით ჩაბარა სადოქტორო გამოცდები და აქვე ჩამოყალიბდა, როგორც შესანიშნავი მეცნიერ-მკვლევარი. 1928 წელს დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე: „ჩრდილო მხარეთა სომეხთა მოძღვარნი და მათი ვინაობა". მისი ერთ-ერთი ოპონენტი კორნელი კეკელიძე გახლდათ, რომელმაც მაღალი შეფასება მისცა მის ნაშრომს. 1935 წელს აირჩიეს არმენოლოგიის კათედრის გამგედ, რომელსაც გარდაცვალებამდე, 1963 წლამდე, განაგებდა. 1941 წელს მიენიჭა საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწის საპატიო წოდება. 1945 წელს სომხეთის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტად აირჩიეს.

ლეონ მელიქსეთ-ბეგის სამეცნიერო შრომების უბრალო ჩამოთვლაც კი შორს წაგვიყვანს. მკითხველის ყურადღებას მხოლოდ რამდენიმეზე შევაჩერებ. იგი 600 შრომის ავტორია, რომელთაც კავკასიოლოგიაში ფასდაუდებელი მეცნიერული მნიშვნელობა აქვს. საყურადღებოა, რომ ეს შრომები ქართულ, სომხურ, რუსულ და ევროპულ ენებზეა გამოქვეყნებული, ამდენად, მას კარგად იცნობს ფართო მკითხველი. აღსანიშნავია 1938 წელს გამოცემული მონოგრაფია „მეგალითური კულტურა საქართველოში", რომელიც მნიშვნელოვანი მოვლენაა საქართველოს არქეოლოგიაში. განსაკუთრებული ღვაწლი მიუძღვის წყაროთმცოდნეობაში. მას ეკუთვნის სამტომიანი ნაშრომი „ქართული წყაროები სომხეთისა და სომხების შესახებ", აგრეთვე – „საქართველოს მეზობელ მხარეთა აღწერა". ამ ნაშრომით განსაკუთრებული წვლილი შეიტანა საქართველო-სომხეთის და აზერბაიჯანის ისტორიის და ისტორიული გეოგრაფიის კარდინალური საკითხების შესწავლაში. ამ ტიპის გამოკვლევათა რიგს განეკუთვნება მოზრდილი წიგნი „საქართველოს ისტორიის წერილობითი წყაროების პუბლიკაციები." მასში წარმოდგენილია ქართული და სომხური ისტორიოგრაფიული წყაროების (XIX ს.) დეტალური კატალოგი. არ შეიძლება არ აღინიშნოს, აგრეთვე, ბიბლიოგრაფიული ხასიათის ნაშრომი „წყაროების მიმოხილვა აზერბაიჯანის ისტორიისათვის", რომელშიც თავმოყრილია ქართულ ისტორიოგრაფიულ ძეგლებში დაცული ცნობები აზერბაიჯანის შესახებ.

ცალკე აღსანიშნავია ბატონი ლეონის მეცნიერული ღვაწლი ცნობილი თბილისელი აშუღის, საიათნოვას ცხოვრებისა და პოეზიის კვლევის საქმეში. 1930 წელს ქართულ ენაზე გამოიცა მისი მონოგრაფია „საიათნოვა". ამ ვრცელ გამოკვლევაში საიათნოვას ბიოგრაფიის უცნობ და ნაკლებად ცნობილ ფაქტს სინათლე მოეფინა. ამ ნაშრომით მკვლევარმა გვიჩვენა, რომ მისთვის მეცნიერული სიმართლეა უპირველესი საზომი და არა თვითმიზანი. სომხურ და ნაწილობრივ, ქართულ საისტორიო წყაროებზე დაყრდნობით მან დაამტკიცა, რომ საიათნოვა, 1795 წელს, კრწანისის ომში კი არ მოუკლავთ, როგორც ლეგენდაშია, არამედ ბერად შემდგარი აშუღი 1801 წელს ახპატის მონასტერში თავისი დღით გარდაცვლილა. ამას არასასურველი რეაქცია მოჰყვა სომხური სამეცნიერო და ლიტერატურული საზოგადოების მხრიდან. მეცნიერის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ ბოლომდე ერთგული დარჩა ამ შეხედულების. იმდენად დიდი იყო მასზე ზეწოლა, რომ რიგ შემთხვევაში, საქმე პირად შეურაცხყოფამდეც კი მიდიოდა. საერთოდ, აქვე უნდა ითქვას, რომ პროფესორი ლეონ მელიქსეთ-ბეგის ნაშრომებს ზოგიერთი სომეხი მეცნიერი არაკეთილსინდისიერად იყენებს. ბატონმა ლეონმა გარდაცვალებამდე ცოტა ხნით ადრე, ჩააბარა ვრცელი ნაშრომი – ეპიგრაფიკის შესახებ, მანქანაზე ნაბეჭდი 335 გვ. სომხეთის მეცნიერებათა აკადემიის გამომცემლობას. სამწუხაროდ, ამ ნაშრომმა დღის სინათლე ვერ იხილა.

აქვე არ შეიძლება არ გავიხსენოთ მისი სტატიები: „გაბრიელ სუნდუკიანი და ქართული თეატრი", „აკაკი და სომეხი მწერლები", „მირზა ფათალი ახუნდოვი და საქართველო" და სხვა ნაშრომები, რომლებიც ამ სამი ერის სიყვარულით არის გაჟღენთილი.

„ჩემი სამი მშობლიური ენა", – ასე ჰქვია მის ერთ სტატიას. ამიერკავკასიის ხალხთა ენები მისთვის, მართლაც, მშობლიური იყო. ის არამარტო სალაპარაკოდ ფლობდა ამ ენებს, არამედ წერდა კიდეც: „ჩემთვის განსაკუთრებით სასიამოვნოა, რომ ჩემი კვლევითი მუშაობა მიმართული იყო საუკუნეთა მანძილზე, ერთიან ძმურ ოჯახში მცხოვრები ამიერკავკასიის სამი მოძმე ხალხის კულტურული კავშირ-ურთიერთობის განმტკიცებისაკენ", წერდა იგი. ეს ლიტონი სიტყვები არ იყო. მან თავისი სამეცნიერო მოღვაწეობით დიდი წვლილი შეიტანა სამი მოძმე ხალხის ისტორიული ურთიერთობის კვლევის საქმეში. ამიტომ იყო, რომ პროფესორ ლეონ მელიქსეთბეგს ქართველი მეგობრები სიყვარულით ეძახდნენ: „სომეხს საქართველოში", სომხები – „ქართველს სომხეთში", ხოლო აზერბაიჯანელები კი ერთისაც და მეორესაც. ამ სიყვარულის გამოხატვის მოწმე თავად არაერთგზის ვყოფილვარ.

დღეს, ცოცხალი რომ იყოს, დარწმუნებული ვარ, ბატონი ლეონი ბაგრამიანის ბატალიონის ავ საქმიანობას აფხაზეთში პირველი დაგმობდა და თანამემამულეებს ქართველ ხალხთან თანადგომის მაგალითს მისცემდა.

ფართო იყო ლეონის მეცნიერული თვალთახედვა, მაგრამ მაინც გამორჩეული სიყვარულით სწავლობდა მშობლიური თბილისის წარსულს. იგი ტოლს არ უდებდა იოსებ გრიშაშვილს თბილისისა და მისი უბნების ისტორიის ცოდნაში. მისი ყველაზე სასიამოვნო დასვენება ძველი თბილისის მონახულება გახლდათ. არაერთხელ მინახავს მის ვიწრო ქუჩებში ხელში განუყრელი ქოლგით მოსიარნე. სევდამორეული დადიოდა ბანიან სახლებს შორის. შემოივლიდა აბანოთუბანს, აუყვებოდა ბოტანიკური ბაღის აღმართს, უეჭველად შეჩერდებოდა მიზგითთან, თვალს შეავლებდა და ისევ გასწევდა. ბოტანიკური ბაღის შესასვლელთან მზერას მიაპყრობდა გორახანას, მუსულმანთა სასაფლაოს, გადმოხედავდა მთის კალთაზე შეფენილ ხარფუხს, მეტეხის ეკლესიას – ნარიყალას დანგრეული ქონგურებიდან გასცქეროდა საყვარელ ქალაქს ეს ჭარმაგი, მაგრამ სიცოცხლით სავსე, ენერგიული კაცი... მერე იმავე გზით ბრუნდებოდა უკან, მეიდანზე უეჭველად შეივლიდა სურბგევორგის ეკლესიაში და სანთლებს აანთებდა...

თან წაჰყვა ჩვენი ძველი ქალაქის სიყვარული და მისი წარსულის სევდა ბატონ ლეონს. ის ხომ ძველთბილისელ მოქალაქეთა ერთ-ერთი უკანასკნელი მოჰიკანი იყო.

ბონდო არველაძე.

სურათზე: ლეონ მელიქსეთ-ბეგი.

პარლამენტარი და სპორტი

დოკუმენტებში ის „კონსტანტინე ბარქაიად“ იწერება, მაგრამ როგორც თითქმის ყველა კონსტანტინეს, „კოტედ“ მიმართავენ და ჩვენც ასე მოვიხსენიოთ...

სადარბაზო ბარათი

კოტე ბარქაია დაიბადა 1951 წელს. დაამთავრა ქუთაისის მე-9 საშუალო სკოლა, შემდეგ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის სამკურნალო ფაკულტეტი (სპეციალობით რეანიმატოლოგია). მუშაობდა ქუთაისის რესპუბლიკური კლინიკური საავადმყოფოს ექიმ-ორდინატორად, ავტოქარხნის რაიონის მთავარ ექიმად, ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრის მოადგილედ...

სტუდენტობისას იყო თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატი, ინსტიტუტის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, მოგვიანებით, მშობლიურ ქალაქში — კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი..

პარლამენტში მაჟორიტარი დეპუტატი გახლავთ ქუთაისიდან, ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალურ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, ჯანმრთელობის დაცვის საკითხთა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე, გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტის წევრი.

ქალბატონთა საყურადღებოდ — დაუოჯახებელია...

ვინც ბატონ კოტეს „თვალმოკვრით“ იცნობს, ეგებ გაუკვირდეს, გუნებაში მაინც — აბა, სად ეს ზემძიმე წონის, უმსხვილესფიგურიანი კაცი და სად სპორტიო... მაგრამ ჩვენი საუბრის კვალდაკვალ, იმედი მაქვს, დარწმუნდება, თუ როგორ ღრმად არის შეჭრილი სწორედ ეს, ფიგურალურად რომ ვთქვათ, მასიური კაცი მასობრივ სპორტში...

ხმამაღლა სათქმელი...

— ბატონო კოტე, როგორ გაიხსენებდით თქვენს სპორტულ სიჭაბუკეს. უტაქტობად ნუ ჩამომართმევთ და თავიდანვე მსუქანი იყავით?

— ბავშვობიდანვე მსხვილი ვიყავი და ღონიერი, ძალიან ღონიერიც; ჯერ ბადროს ვტყორცნიდი, საქალაქო შეჯიბრებებზე გამოვსულვარ. კრივის სექციაში დავდიოდი, იქ მითხრეს, შენი მონაცემებით ჭიდაობა შეგეფერებაო. „კლასიკურში“ დავიწყე ვარჯიში საბჭოთა კავშირის დამსახურებულ მწვრთნელ ილია ბობოხიძესთან და საქართველოს დამსახურებულ მწვრთნელ ომარ მიქელაძესთან. „ხიდს“ ვაკეთებდი ადგილზე, ასეთი კომპლექციით ეს ძალზე ძნელი იყო, ჩემთვის — არა. სპარინგ-პარტნიორობას მწვრთნელები მიწევდნენ. მოზარდთა შორის ქუთაისის ჩემპიონი გავხდი ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში, რესპუბლიკის ჩემპიონი — საზოგადოება „დინამოს“ ხაზით და მოზრდილთა შორის — საქართველოს პირველობის პრიზიორი.

კეთილად მინდა მოვიხსენიო სკოლის ფიზკულტურის მასწავლებლები — ოთარ შავლია, ედუარდ ალიშანოვი, გივი ბზიკაძე, სკოლის დირექტორი ივანე წულეისკირი, სპორტზე შეყვარებული პიროვნება.

— სამედიცინო ინსტიტუტზე რას იტყოდით?

— უმაღლესში სწავლამ და საზოგადოებრივმა საქმიანობამ გამიტაცა, სპორტისთვის ისე ველარ ვიცლიდი. თუმცა, ჭადრაკს მაინც ვთამაშობდი, თამაზ კიკიანი გვამეცადინებდა. დიდად ვემადლიერები გიზო ღოლიძეს (ახლა კათედრის გამგეა) და პროფესორ რომანოზ სვანიშვილს, რომლებმაც გამიღრმავეს სპორტისადმი სიყვარული და, რაც მთავარია, დამანახეს ჯანმრთელობისათვის მისი მნიშვნელობა.

— მაპატიეთ, უნდა ჩაგერიოთ. ჯანმრთელობისათვის მნიშვნელობაო, ამბობთ, თან მედიკოსი ბრძანდებით, სიგარეტს კი ზედიზედ აბოლებთ...

— ნუ გაგიკვირდებათ, ექიმები, როგორც წესი, პირველ რიგში არღვევენ „საჯანმრთელობო“ წესებს (მანამდე კიდევ ერთი „აფორიზმი“ მოვისმინე თანამოსაუბრისაგან — ტელეფონით ვიღაცას უთხრა, მკურნალები რომ არ იყვნენ, ავადმყოფობებიც ნაკლები იქნებოდაო. — თ. ე.) ნერვიულობისას ვეწევი ხოლმე; ახლა, წინასაარჩევნო დღეები სწორედ ასეთია. ექვსი-შვიდი წელიწადი სიგარეტს არ გავკარებივარ, ერთი ტრაგიკული ამბის მერე ისევ დავიწყე...

— თქვენ ღვინოზეც გექნებათ საკუთარი „თეორია“..

— ხმამაღლა ვაცხადებ — დიდი რაოდენობით შემიძლია დალევა, თუმცა, არ მიყვარს. სამეგობრო წრეში ხშირად მიწევს თამადობა და, როგორც ამბობენ, არცთუ ურიგოდ გამომდის, სწორედ ამიტომ არ მეშინია განვაცხადო: ვერ ვიტან ჩვენში გავრცელებულ წრეგადასულ ღრეობას და ღვინის სმაში შეჯიბრს. არ ყოფილა შემთხვევა, ვინმესთვის დალევა დამეძალებინოს, სამაგიეროდ, სუსტი მსმელები ამხირებიან — რატომ არ გვასმევო.

სხვათა შორის, უცხოეთში პირველად გავიგე, რომ ღვინოს ჰქონია ფერი, არომატი, „ბუკეტი“, რომ სხვადასხვა კერძთან სხვადასხვა ღვინო „მიდის“ — ჩვენთან ხომ ყველაფერი გაუბრალოებულია. დავუბრუნოთ ქართულ ღვინოს კუთვნილი ღირსებები და მაშინ გავა მსოფლიო დონეზე. ქართულ სუფრასაც ტრადიცია აღვუდგინოთ, თორემ წრეგადასული ქეიფი პრობლემად გვექცა.

— ბატონო კოტე, თქვენს ამჟამინდელ ცხოვრებაში რა ადგილი უკავია სპორტს?

— დილის გამამხნევებელ ვარჯიშს ვაკეთებ, ცივი წყლის პროცედურებსაც ვიღებ, ლისის ტბაზეც ხშირად დავდივარ. მადლობა მინდა ვუთხრა პროფესორ დიმიტრი წვერავას და ექიმ ლარისა ვართანოვას, რომლებმაც ჯანსაღი ცხოვრების ჩემთვის შესაფერისი რეჟიმი შემირჩიეს. უდროობის გამო, სამწუხაროდ, ვერ ვახერხებ მათი რეკომენდაციების სრულად რეალიზებას.

ტელევიზორში სიამოვნებით ვუყურებ კარგ ფეხბურთს, ბადმინტონს, ცურვას, ჩოგბურთს, რა თქმა უნდა, ჭიდაობას. სიმპათიით ვეკიდები მთამსვლელობასა და მეკლდეურობას — პამირზე დაღუპულმა მურად ჭიჭინაძემ, ჩემმა თანაქალაქელებმა გიორგი და ლევან ახვლედიანებმა, თეიმურაზ ნემსაძემ რომ შემაყვარეს. კალათბურთში ხომ უახლოესი მეგობრები მყავდნენ — ვალერი ჯგერენაია, კაკო სალაყაია, მერაბ ბურჯანაძე.

— თქვენს „მარადიულ“ სპორტულ კერპებზე რას იტყოდით?

— სიამოვნებით ვადევნებდი თვალს მიშა მესხის, სლავა მეტრეველის, ჩემი მოგვარე სიომა ბარქაიას თამაშს. აღტაცებული ვიყავი რომან რურუას და ლევან თედიაშვილის ოსტატობით და კაიკაცობით. უცხოელთაგან მომწონდა ძველი ბორის ბეკერი.

— რა შეხედულებისა ხართ სპორტში პოლიტიკის შეჭრაზე?

— იმის მიუხედავად, რომ სპორტსა და სპორტსმენებს თავისებურად იყენებს ყველა პოლიტიკოსი, ვისაც ეს არ ეზარება, ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ სპორტი უნდა ჩამოშორდეს დიდ პოლიტიკას. ახალგაზრდობას უნდა ჰქონდეს სულიერი არსებობის სფერო, რომელიც არ იქნება დატვირთული პოლიტიკური ინტრიგებითა და ყოფითი პრობლემებით. ჩემი პოზიცია რასაკვირველია, არ გამორიცხავს სპორტსმენთა პიროვნულ მონაწილეობას პოლიტიკურ საქმიანობაში. დასტურად საქართველოს პარლამენტში ლევან თედიაშვილის, მანუჩარ მაჩაიძის, ვალერი გიორგობიანის, ზურაბ ქორიძის საქმიანობაც კმარა.

— ბატონო კოტე, თქვენ მაჟორიტარი დეპუტატი ბრძანდებით ქუთაისიდან. ვიცი, რომ ჯანმრთელობის სფეროში ქუთაისელთათვის ბევრი საქმე გაგიკეთებიათ (ცხადია, სხვებისთვისაც). „სპორტული თვალსაზრისით“ თუ შეწევნიხართ მშობლიურ ქალაქს? ამ კითხვას იმიტომაც გაძლევთ, რომ, რამდენადაც მსმენია, „მეორე წრეზეც“ აპირებთ წასვლას...

— ქუთაისში ახლაც ვეწევი შეფობას ბავშვთა საფეხბურთო გუნდს და ვფიქრობ, ახალ სეზონშიც შევძლებ მათთვის რეალური დახმარების აღმოჩენას. თავს მოვალედ ვთვლი ქუთაისელ მოჭადრაკეთა წინაშე და თენგიზ ხარლამიძესთან თანამშრომლობით, ვიმედოვნებ ვალის გასტუმრებას იმის მიუხედავად, კვლავ ამირჩევენ თუ არა.

ესაუბრა
თამაზ ეგანოიძე.

სან ჯელ.)

ღვაწლი უკვალოდ არ ქრება

ქართული რაგბის ოსტატის უკვდავსაყოფად

1992 წელს ჩოხატაურის რაგბისტთა გუნდი „ჯანი“ საქართველოს ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი გახდა. რამდენიმე ქუთაისელი რაგბისტით გაძლიერებულმა ჩოხატაურის გუნდმა ტოლი არ დაუდო საქართველოს წამყვან საკლუბო კოლექტივებს. თუმცა, ეს სულაც არ იყო მოულოდნელი და სენსაციური ფაქტი: ჩოხატაურის გუნდი ხომ ლელობურთში საქართველოს 35-გზის ჩემპიონი იყო, და, რა გასაკვირია, კარგ ლელობურთელებს კარგი რაგბი ეთამაშათ და კიდევ რამდენიმე ფაქტორი, რამაც ჩოხატაურში ოვალური ბურთით თამაშის აღზევება გამოიწვია. თუნდაც რაიონის გამგებლის გია ცინცაძის მეცენატური თანადგომა სპორტის ამ სახეობისადმი. იგი ადგილობრივ ფედერაციას თავკაცობდა და ყურადღებას არ აკლებდა გუნდს. თუმცა, მაინც გადამწყვეტი გახლდათ ის, რომ ამ პერიოდში მშობლიურ რაიონს დაუბრუნდა ქართული რაგბის ვარსკვლავი ავთანდილ გიორგაძე, რომელმაც თანამოაზრეთა შემოკრებით ბრძოლისუნარიანი გუნდი ჩამოაყალიბა. ავთო გიორგაძე, რომელსაც ახლო მეგობრები, თანაგუნდელები „ლონეს“ ეძახდნენ, სრულიად ყმაწვილი მოხვდა დიდ რაგბიში, თუმცა, მის ახალგაზრდულ წლებს განთქმული ჩოხატაურის ლელობურთის ტრადიციები უმაგრებდა ზურგს. ჯერ ავთო გიორგაძე „სპარტაკში“ ჩაირიცხა და სწორედ ამ გუნდის შემადგენლობაში გახდა საქართველოს პირველობის პრიზიორი, სომხეთის ღია პირველობის ჩემპიონი, ამიერკავკასიის მორაგბეთა ტურნირის გამარჯვებული, სპორტსაზოგადოება „სპარტაკის“ საკავშირო პირველობის პრიზიორი. შემდეგ სპორტული კარიერა თბილისის „ლოკომოტივში“ გააგრძელა, რომლის შემადგენლობაში ორჯერ გახდა სსრკ-ს პირველობის ბრინჯაოს პრიზიორი (1978-1981 წლები), იყო საკავშირო თასის პირველი გათამაშების ფინალური (1977 წ.) და თასის მფლობელი (1978 წ.). ავთო გიორგაძე საბჭოთა კავშირის ნაკრები გუნდის შემადგენლობაში მონაწილეობდა ფირა-ს თასის გათამაშებაში. ოჯახური პირობების გამო შემდეგ გურიაში დაბრუნდა და ქუთაისის „სახლმშენში“ (შემდგომ „აია“) დაიწყო თამაში. ქუთაისის გუნდთან ერთად მოიპოვა საკავშირო პირველობის ვერცხლის (1984 წ.) და ბრინჯაოს (1985 წ.) მედლები, ორჯერ გახდა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი (1987-1988 წლები), ხოლო 1987 წელს საკავშირო თასსაც დაეუფლა. საკავშირო ჯილდოთა სიუხვით მას სპორტის სათამაშო სახეობებში საქართველოში ბევრი ვერ დაუდგება გვერდით...

ავთო („ლონე“) გიორგაძე 1993 წელს გარდაიცვალა. იმჟამინდელ კარგად ცნობილ მოვლენათა გამო მისი ხსოვნისადმი საკადრისი პატივის მიგება ვერ მოხერხდა და ეს ხარვეზი, შეიძლება ითქვას, წლეულს, 25 სექტემბერს, გამოსწორდა. საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის ჩოხატაურის რაიონული ორგანიზაციის ინიციატივით ამ დღეს ფართოდ აღინიშნა გამოჩენილი ქართველი სპორტსმენის ხსოვნა. ამ დღეს ჩოხატაურს ქართული რაგბის თითქმის ყველა თაობის წარმომადგენელი ეწვია. სტუმრები და მასპინძლები ჩოხატაურის რაიონის სოფელ გუთურში ავთო გიორგაძის საფლავს ეწვივნენ, სადაც ცნობილი სპორტსმენის ღვაწლის უკვდავსაყოფად დაიდგა ბრინჯაოს ოვალური ბურთი, შემდეგ ამ სევდანარევი ზეიმის მონაწილეებმა ჩოხატაურის ცენტრალურ სტადიონზე გადაინაცვლეს, სადაც გაიმართა ავთო გიორგაძის ხსოვნისადმი მიძღვნილი შეკრება, გაიხსენეს სპორტსმენის სპორტული ცხოვრების ცალკეული ეპიზოდები. შეკრებილთ სიტყვებით მიმართეს საქართველოს რაგბის კავშირის თავმჯდომარემ ბიძინა გეგიძემ, ჩოხატაურის გამგებლის მოადგილემ რომან მამალაძემ, პარლამენტარმა დავით ქლენტმა, ცნობილმა ქართველმა მორაგბეებმა. აქვე შედგა ნორჩ მორაგბეთა სკოლის პრეზენტაცია.

მოგვიანებით კი ჩოხატაურის ცენტრალურ სტადიონზე ერთმანეთის პირისპირ წარდგნენ ჩოხატაურისა და ქუთაისის ვეტერან მორაგბეთა გუნდი „ჯან-აია“ და საქართველოს ვეტერან მორაგბეთა ნაკრები. ამ დღეს ჩოხატაურის სტადიონზე შეკრებილმა 2 000-მდე მაყურებელმა (მათ თამაშამდე დაურიგდათ საგანგებოდ ავთო გიორგაძის ხსოვნისადმი მიძღვნილი საქართველოს რაგბისტთა კავშირის მიერ გამოცემული ლამაზად გაფორმებული ბუკლეტი, სადაც აღნუსხულია ცნობილი მორაგბის სპორტული ცხოვრების სურათები), კვლავ იხილა ის ქართველი მორაგბეები, რომლებიც წლების მანძილზე იცავდნენ ქართული რაგბის ღირსებას. ამ დღეს ლელოს გასატანად თავდაუზოგავად იბრძოდნენ როგორც ქართული რაგბის პირველთაობელები (ამირან ლობჟანიძე, გელა მიქაბერიძე), ისე მომდევნო თაობათა წარმომადგენლები, ოვალური ბურთის აღიარებული ოსტატები ნუგზარ ძაგნიძე, ოლეგ ლიპარტელიანი, ავთანდილ ღიბრაძე, ზურაბ ხარშილაძე, ბესარიონ ლილუაშვილი, თემურ ბენდიაშვილი, ბიძინა გეგიძე, თემურ რუხაძე, დავით კილოსონია, ბართლომე ხამაშურიძე და სხვები. მოედანზე ერთმანეთს ეკინებოდნენ ავთო გიორგაძის მასწავლებლებიც და მისი ყოფილი თანაგუნდელებიც. თავდაპირველად „ჯან-აია“ დიდი უპირატესობით იგებდა, შემდეგ საქართველოს ნაკრებმა თამაშში გარდატეხა შეიტანა, მაგრამ საბოლოოდ მაინც „ჯან-აიამ“ იმარჯვა, თუმცა, კონკრეტულ შემთხვევაში აქ გამარჯვებული დიდად არავის აინტერესებდა, რადგან აქ ყველა გამარჯვებული იყო, არა მარტო მონაწილენი, არამედ მაყურებლებიც, რაგბის თაყვანისმცემლები, განსაკუთრებით კი ის პატარა მორაგბეებიც, რომლებმაც საკუთარი თვალით იხილეს „ფრაგმენტები დიდი რაგბიდან“.

მატჩის შემდეგ კიდევ ერთი სამართლიანობა აღდგა: 7 წლის დაგვიანების შემდეგ საქართველოს 1992 წლის ეროვნული ჩემპიონატის ბრინჯაოს პრიზიორებს, ჩოხატაურის რაგბის გუნდის წევრებს შესაბამისი ხარისხის მედლები გადასცა საქართველოს რაგბის კავშირის პრეზიდენტმა ბიძინა გეგიძემ. ლაურეატთა შორის ცოცხალი აღარ იყო ავთო („ლონე“) გიორგაძე, ქართული რაგბის კაშკაშა ვარსკვლავი, მაგრამ მან თავისი არყოფნითაც დაადასტურა, რომ ღვაწლი და სიკეთე უკვალოდ არ ქრება, ამ ცოდვილ მიწაზე რჩება ისევ და ისევ ცოცხალთა საჭიროდ და სასარგებლოდ.

თამაზ ხარაიშვილი,
„სრ“ საკ. კორ.

ამაგდარი

60 წელიწადი — სპორტის სამსახურში

მზია ჯუღელი — ქართული ტანვარჯიშის ერთგულ ქომაგებს, უეჭველია, ემახსოვრებათ ეს შესანიშნავი სპორტსმენი, საოცარი ბუნების ქალბატონი, რომელმაც შორს გაიტანა ქართული სპორტის ღირსება, სახელი და დიდება, დღეს კი მომავალი თაობის აღზრდას ემსახურება.

ქართული ტანვარჯიშის სკოლას არაერთი სახელი ამშვენებს, მათში გამორჩეული ადგილი ქალბატონ მზიას უჭირავს. ყოფილი საბჭოეთის სახელმოხვეჭილ ტანმოვარჯიშე ქალთაგან იგი თავისებური რეკორდსმენია: ბჯენით ხტომებში ზედიზედ შვიდჯერ მოიპოვა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონობა, მერვე ოქროს მედალი კი რგოლებზე ვარჯიშში ერგო. სულ ქალბატონ მზიას მონაგარი 13 ოქროს, 9 ვერცხლის და 6 ბრინჯაოს მედალს შეადგენს. ყველაზე დიდ წარმატებას მაინც 1952 წელს მიაღწია. ჰელსინკის XV ოლიმპიურ თამაშებში მზია ჯუღელი ჩემპიონი გახდა და ფინეთის დედაქალაქშივე სპორტის დამსახურებული ოსტატის წოდება მიანიჭეს. ყოველივეს კი საფუძველი 1939 წელს ჩაეყარა, როცა სრულიად ნორჩმა სპორტსმენმა თვალსაჩინო წარმატებები მოიხვეჭა მოსწავლეთა რესპუბლიკურ და საკავშირო პირველობებზე. იგი მრავალმხრივი სპორტსმენი გახლდათ: ჩინებულად ასპარეზობდა ცურვაში, კოშკურიდან ხტომაში, მძლეოსნობასა თუ სათხილამურო სპორტში. თუმცა, საბოლოო არჩევანი სპორტულ ტანვარჯიშზე შეაჩერა და არც შემცდარა. იმის მიუხედავად, რომ ბავშვობისას მძიმე სულიერი ტრავმა გადაიტანა (1938 წელს მშობლები დაუპატიმრეს), ქალბატონმა მზიამ გადალახა სიძნელეები და საწადელსაც ეწია.

ექვსი ათეული წელიწადია მზია ჯუღელი სპორტს ემსახურება. დიდი სარბიელიდან წასვლის შემდეგ საბჭოთა კავშირის ნაკრების უფროს მწვრთნელად დაინიშნა საქართველოში. 20 წელიწადი ტანვარჯიშის უმაღლესი სპორტული დაოსტატების რესპუბლიკურ სკოლას ხელმძღვანელობდა. მზია ჯუღელის დიდი დამსახურებაა, რომ სანაპიროს ტანვარჯიშული კომპლექსის მშენებლობა უმოკლეს ვადაში დასრულდა და საექსპლუატაციოდ გადაეცა. დიდი წვლილი მიუძღვის ქალბატონ მზიას ისეთი სპორტსმენების აღზრდაში, როგორებიც არიან: ოლიმპიური ჩემპიონი ვლადიმერ გოგოლაძე, მსოფლიო ჩემპიონები — რუსუდან სიხარულიძე, ნინო დრონოვა, რუსუდან ხოფერია, მსოფლიო თასის მფლობელები — პაატა შამუგია, ელისო ბედოშვილი, ევროპის ჩემპიონები — ანა დოლიძე, გაგა აბრამიშვილი და სხვები.

1991 წლიდან დღემდე მზია ჯუღელი საქართველოს ტანვარჯიშის სახეობათა ეროვნული ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტია, თუმცა, უამრავი საქმით დატვირთული, მაინც პოულობს დროს მდიდარი ცოდნა და გამოცდილება გაუზიაროს მომავალ თაობას, რომელიც დღეს იკვლევს გზას დიდი სპორტისაკენ.

მზია ჯუღელის თავდადებული გარჯა არ დარჩენილა უყურადღებოდ: იგი დაჯილდოებულია მრავალი ორდენითა და მედლით, დიპლომითა და სიგელით. საქართველოს ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დამსახურებულ მოღვაწეს, საქართველოს დამსახურებულ მწვრთნელს 1996 წელს „ღირსების ორდენი“ გადაეცა.

საგულისხმოა ისიც, რომ მზია ჯუღელის სახე ოლიმპიურ ჩემპიონებთან — დავით ციმაკურიძესთან და რაფაელ ჩიმიშკიანთან ერთად საფოსტო მარკებზეა აღბეჭდილი, ხოლო ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში მისი სახელობის სტიპენდია გაიცემა. დიდბუნოვანი ქალბატონის პორტრეტი სრულყოფილი არ იქნება, თუ არაფერს ვიტყვით მასზე, როგორც მოსიყვარულე დედასა და ბებიაზე.

ყმაწვილქალობისას მზია ჯუღელი ყოფილ აფროსანსა და მოთხილამურე არკადი არხანგელსკიზე გათხოვდა. შეეძინათ ქალიშვილი ირინა — ამჟამად ექიმი კარდიოლოგი, მისი ორი შვილი და ორი შვილიშვილი, სიხარულით ავსებს მზრუნველ ბებიას...

თეთრად გათენებული ღამეები, უანგაროდ და ერთგულად გაკეთებული უამრავი კეთილი საქმე — აი, რა ღვას იმ ექვსი ათეული წლის მიღმა, რაც ქალბატონი მზია ქართულ სპორტს ემსახურება.

ვაჟა დანელია.

სურათებზე: 1947 წელი. საბჭოთა კავშირის ჩემპიონები (მარცხნიდან) ნიკოლაი სერი, გალინა ურმანოვიჩი, მზია ჯუღელი, ნიკოლოზ თაყაიშვილი, ვლადიმერ ლავრუშენკო, ვლადიმერ ბელიაკოვი; მზია ჯუღელი 1952 წელს; შვილიშვილთან — მზრუნველი მწვრთნელი და ბებია.

სუმო

ალღო აუღეს

ესტონეთის ქალაქ კოხტლა-იარვეში დამთავრდა მეხუთე ევროპის ჩემპიონატი სუმოში, რომელშიც 23 ქვეყნის 150-მდე სპორტსმენი მონაწილეობდა, მათ შორის — ოთხი საქართველოდან. მართალია, სპორტის ეს სახეობა ქართველობისთვის უცხო ხილია, მაგრამ უკვე კარგად აუღეს ალღო. აბსოლუტურ წონით კატეგორიაში ყველას აჯობა თბილისელმა ლევან ებანოიძემ. მისმა თანაგუნდელმა ხვიჩა ქობალიამ (115 კგ.) მესამე ადგილი დაიკავა. მძიმეწონოსანთა ჭიდილში ვერცხლის მედალი ქარელელმა ჯონდო დაბრუნდაშვილმა მოიპოვა. გუნდურ შეჯიბრებაში საქართველოს ნაკრები (ლევან ებანოიძე, ჯონდო დაბრუნდაშვილი, ლევან ალთუნაშვილი) მესამე იყო. გაიმარჯვეს გერმანელმა სპორტსმენებმა.

წლეულს 4-6 დეკემბერს გერმანიის ქალაქი რიზა სუმოისტთა მე-7 მსოფლიო ჩემპიონატს უმასპინძლებს.

გარი ამირხანოვი.

ევრო-2000

„საუკუნის მატჩი“

9 ოქტომბრის მატჩი მოსკოვში რუსეთისა და უკრაინის ნაკრებებს შორის ორივე მხარისათვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. მან ევროპის ჩემპიონატის ფინალური ტურნირის საგზურის მფლობელი უნდა გამოავლინოს. საამისოდ უკრაინელებისათვის, რომლებმაც შარშან კიევში მოუგეს რუსებს (3:2) და ახლა ერთი ქულით უსწრებენ მათ, საკმარისი იქნება შეხვედრის ფრედ დასრულება. იოჟეფ საბო იმ წარმატების გამო უკრაინის № 1 მწვრთნელად აღიარეს და თუ ახლაც მიაღწია დადებით შედეგს, ახალი პატივისცემა უზრუნველყოფილი აქვს. იმ შემთხვევაში, თუ მოსკოვის მატჩს რუსეთის ნაკრები მოიგებს, საბო... ყველაფერს კარგავს!

უკრაინის ფეხბურთის ფედერაცია აპირებდა, უეფასთვის მიემართა თხოვნით მოსკოვში ტერორისტული აქტების გამო მატჩის სხვა ქალაქში გადატანის შესახებ, მაგრამ ამას უეფას აშკარა უარყოფითი რეაქცია და რუსული მხარის გარანტიები მოჰყვა. დაინიშნა ფრიად ავტორიტეტული ინგლისელი მსაჯი დევიდ ელერი, რომელიც მოსკოვის დროით 20 საათზე გამოიყვანს ნაკრებებს ლუჟნიკის სტადიონის მინდორზე.

აი, ზოგიერთი სხვა ცნობაც: მატჩს 72 903 მაყურებელი დაესწრება, აქედან 10 ათასი უკრაინელი გულშემატკივრები იქნებიან. ისინი ცალკე სექტორებში განლაგდებიან. სიფრთხილეს თავი არა სტკივაო და, რამდენიმე სექტორში რუს და უკრაინელ გულშემატკივართა შორის ბილეთები არ გაიყიდება — ისინი ცარიელი იქნება და „უსაფრთხოების ზონას“ შეადგენენ. (სულ კი „ლუჟნიკში“ რეკონსტრუქციის შემდეგ 83 ათასი ადგილია).

აქ უნდა აღინიშნოს კიდევ ერთი რამ: უკრაინული მხარის წმინდა ფსიქოლოგიური „სვლა“. მან თადარიგი დაიჭირა და უკრაინაში მოთამაშე სამ ცნობილ რუს ფეხბურთელს (რომელთაც, ცხადია, რუსეთის ნაკრებში არასოდეს უთამაშიათ!), მიაღებინა... უკრაინის მოქალაქეობა! ესენი არიან კიევის „დინამოს“ გუნდის წევრები სერგეი კორმილცევი, სერგეი სერებრენიკოვი და არტემ იაშკინი. სამივე ვალერი ლობანოვსკის გუნდში ძალიან კარგად თამაშობს და შეიძლება ეს ამ „ცბიერი“ მწვრთნელის რჩევითაც მოხდა. ახლა ამ „ექს-რუსებს“ უკვე უფლება აქვთ 9 ოქტომბერს მოსკოვში რუსეთის ნაკრების წინააღმდეგ ითამაშონ.

გივი თორელი.

D. M.
GEORGIA USA CVISCO DIPLOMAT MOTORS LTD
საქართველო აშშ შპს კვისკო დიპლომატ მოტორსი

კვისკო დიპლომატ მოტორსი გთავაზობთ „ჰონდას“, „კიასა“ და „ლადას“ ტიპის ავტომობილებს.
ანგარიშსწორება ნებისმიერი ფორმით (ნაღდი, გადარიცხვა).
სიახლე: პირველი ნოემბრიდან ვიწყებთ ვაჭრობას განვადებითაც.
გარდა ამისა, სარეალიზაციოდ ვიღებთ ყველა სახის ავტომანქანას როგორც ორგანიზაციებიდან, ისე კერძო პირებიდან, გაჩერებისთვის სადღეღამისო გადასახადის გარეშე.
მისამართი: დ. აღმაშენებლის ხეივნის მე-14 კმ. ნ. ბარათაშვილის ქ. № 8.
ტელ: 53-35-35; 53-35-36. ფაქსი: 53-35-40.
ავტომანქანების რეალიზაცია მოხდება ნ. ბარათაშვილის ქ. № 8-ში, დ. აღმაშენებლის ხეივნის მე-14 კმ.

ყოველი მხრიდან

შუმახერი გაზაფხულზე დაბრუნდება

მართალია, პრესაში რამდენჯერმე გამოჩნდა ცნობა, რომ გამოჩენილი ავტოპილოტი, ორგზის მსოფლიო ჩემპიონი მიხაელ შუმახერი, იელისში დიდი ბრიტანეთის

„გრან-პრის“ გათამაშებისას ფეხის ორმაგი მოტეხილობის შემდეგ, უბრუნდება „ფორმულა-1“ მორიგ შეჯიბრებებსო, მაგრამ გერმანელი მრბოლის ყველა ცდა, კვლავ მისჯდომოდა საჭეს, ჩაიშალა. მიზეზი? შეუწყვეტელი ტკივილები. „როგორც კი ფეხს ვტვირთავ, მაშინვე მეწყება მარჯვენა მუხლის ანთება“ — აცხადებს შეშფოთებული შუმახერი.

და აი, „ფერარის“ გუნდმა ოფიციალურად გამოაცხადა, რომ მისი ლიდერი მონაწილეობას ვერ მიიღებს სეზონის ბოლომდე დარჩენილ ორ რბოლაში მალაიზიასა და იაპონიაში.

გასულ კვირას გერმანელმა სპორტსმენმა სამედიცინო შემოწმება გაიარა პარიზის ერთ-ერთ კლინიკაში. ექიმთა აზრით, ძვლები ნორმალურად შეიზარდნენ, მაგრამ მიხაელი თავს ფიზიკურ მზადყოფნაში არ გრძნობს. სილვერს ტოუნში ავარიის შემდეგ მან რამდენიმე ტესტირება გაიარა მიუჯელოსა და ფიორანოში და შედეგებით კმაყოფილი არ დარჩა. გუშინწინ კი მიუჯელოში ავტოდრომზე 15 წრის შემდეგ შუმახერის ბოლიდი ტრასას მოსწყდა და ნახმარი საბურავი კედელს შეასკდა. სწორედ ამის შემდეგ გადაწყვიტა სახელოვანმა პილოტმა, შეჯიბრებებზე დაბრუნება მომდევნო სეზონამდე გადაედო.

სურათზე: მიხაელ შუმახერი.

ოლიმპიადას პრემიერ-მინისტრი გახსნის

როგორც წესი, მორიგ ოლიმპიურ თამაშებს ხსნის მასპინძელი ქვეყნის პირველი პირი. აქამდე ღიად იყო დარჩენილი საკითხი, თუ ვინ უნდა დაულოცოს გზა სიდნეის ოლიმპიადას.

ავსტრალიის სახელმწიფოს ოფიციალურ მეთაურად ითვლება დიდი ბრიტანეთის დედოფალი ელისაბედ მეორე, მაგრამ თამაშებს გახსნის არა ის, არამედ ქვეყნის პრემიერ-მინისტრი ჯონ ჰოვარდი, ვინაიდან დედოფალს არ შეუძლია 2000 წლის სექტემბერში ავსტრალიაში ჩასვლა.

სხვათა შორის, გამორიცხული არ არის, 6 ნოემბერს სრულად ავსტრალიის რეფერენდუმზე კონტინენტის მოსახლეობამ ხმა მისცეს ყოფილი ბრიტანეთის დომინიონის ტრანსფორმაციას. მაშინ 2001 წლის 1 იანვრიდან ავსტრალიას ეყოლება საკუთარი ქვეყნის მეთაური.

სწორედ ამის გამო საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის აღმასკომი დათანხმდა XXVII ოლიმპიური თამაშების გახსნის ოქმის ცვლილებებს, მაგრამ უარი თქვა წინადადებაზე, რომ ოლიმპიურ არენაზე ოლიმპიადის მონაწილე ქვეყნების დროშებთან ერთად აღმართულიყო ავსტრალიელი აბორიგენების ალამიც.

სპორტის რედაქცია.

„საქართველოს რესპუბლიკის“ სპორტის რედაქცია თანაუგრძნობს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილეს მურთაზ მნათობიშვილს
მამის
გარდაცვალების გამო.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ალბომი

ვაგრძელებთ ჩვენი ახალი რუბრიკის ფოსტაში შემოსული სურათების პუბლიკაციას. ძვირფასო მკითხველებო, ველით თქვენს გამოხმაურებას!

შეგახსენებთ მისამართს: ქ. თბილისი, კოსტავას 14, გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" რედაქცია. რუბრიკისათვის „ალბომი". ტელ: 99-66-10.

სურათზე: ინგლისური ენის პედაგოგი ნატა როინიშვილი, თავის ტყუპ გოგონებთან ანისთან და კიტისთან ერთად. თბილისი. 1978 წელი.

ჟურნალისტი იძიებს

„ჯეოსელის" პარტნიორის არაკეთილსინდისიერება დასტურდება

ქართულ „ჯეოსელსა" და თურქულ „გურტელს" შორის წამოჭრილი დავა, გემახსოვრებათ, ამ უკანასკნელის სასარგებლოდ გადაწყვიტა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო, სამეწარმეო და გაკოტრების საქმეთა პალატამ 1999 წლის 2 სექტემბრის გადაწყვეტილებით.

თურქი პარტნიორის მხრიდან ბარიერის შექმნის გამო, „ჯეოსელმა" ვერ შეძლო პალატის შემადგენლობისათვის წარედგინა რაიმე მტკიცებულება იმის დასადასტურებლად, რომ „გურტელმა" შეგნებულად არ გაუწია მას დახმარება თურქული „აბანკიდან" იმ კრედიტის მიღებაში, რომლის ხარჯზეც უნდა მოეხდინა „ჯეოსელს" „გურტელისაგან" მოწოდებული აპარატურის ღირებულების დაფარვა.

„ჯეოსელის" ინტერესების დამცველი ადვოკატების განცხადებას, რომ თურქი პარტნიორის არაკეთილსინდისიერების დამადასტურებელი მტკიცებულება არსებობს, მაგრამ ხელი არ მიუწვდათ მის მოსაპოვებლად, პალატამ წაუყრუა. არც საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 103-ე მუხლი გახსენებიათ, რომელიც ზუსტად ასეთი ვითარების მოსაწესრიგებლად არის შექმნილი და ადგენს: „თუ მხარეებმა ამა თუ იმ მიზეზით ვერ შეძლეს მტკიცებულებების უშუალოდ მიღება და სასამართლოში წარდგენა, მხარეთა შუამდგომლობით სასამართლოს შეუძლია თვითონ გამოითხოვოს მტკიცებულებები, ვისთანაც უნდა იყოს ისინი". შედეგად ის მივიღეთ, რომ ზემოთ აღნიშნულ 2 სექტემბრის გადაწყვეტილებაში ჩაიწერა:

– „პალატა თვლის, რომ „გურტელმა" შეასრულა ხელშეკრულებით ნაკისრი ეს ვალდებულებაც და დახმარება გაუწია „ჯეოსელს" კრედიტის მიღებაში, რაც დასტურდება საქმეზე წარმოდგენილი დოკუმენტებით..."

„... უსაფუძვლოა („ჯეოსელის" – თ. ძ.) საზედამხედველო საჩივრის მოსაზრება იმის შესახებ, რომ თითქოს ბანკმა უარი განუცხადა „ჯეოსელს" სესხის მიცემაზე „გურტელის" უარყოფითი პოზიციის გამო; აღნიშნულის დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება საქმეზე წარმოდგენილი არ არის..."

ზემოთ მოტანილი ამონარიდების წაკითხვის შემდეგ კაცი იფიქრებს, „ჯეოსელმა" თვითონ აღარ აიღო „გურტელის" ძალისხმევით გამოყოფილი კრედიტი და ახლა უსაფუძვლოდ სწამებს ცილს – „აბანკს" მანვე გადაათქმევინა მზა კრედიტის ჩვენთვის რეალურად მოცემა, რათა ამ გზით მოეხერხებინა „ჯეოსელის" კუთვნილი წილის ხელში ჩაგდებაო.

ეგებ, ასე არ არის და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პალატა ცალმხრივად, გადაუმოწმებლად დაეყრდნო „გურტელის" ინტერესების დამცველი ადვოკატის განცხადებებს და ის, რაც „ჩათვალა" და „უსაფუძვლოდ" სცნო, სინამდვილეში არც ჩასათვლელი იყო და არც უსაფუძვლო? ეგებ, „გურტელი" მართლაც ცდილობდა „ჯეოსელის" წილის ხელში ჩაგდებას და პალატის მიერ პაიპარად, „გურტელის" მიმართ „ნდობის" ზედმეტად გამოცხადებით გაკეთებული დასკვნებიც ხელს უწყობს მას ამ არაკეთილსინდისიერი განზრახვის აღსრულებაში?

ისეთ ვითარებაში, როცა უზენაესი სასამართლო საჭიროდ არ მიიჩნევს ამ კითხვებზე პასუხების ობიექტურად გასაცემად მტკიცებულებების მოპოვებას, პროკურატურას კი საერთოდ ჩამოერთვა სამოქალაქო დავების გადაჭრის კანონიერებაზე ზედამხედველობის უფლება, როგორღა უნდა გასწორდეს თემიდის საბოლოო სიტყვით გამრუდებული სამართალი?

ერთადერთი, რაც გვრჩება, ისღაა, რომ საზოგადოების სამსჯავროზე გამოვიტანოთ ის ფაქტები, რომელთა მოუპოვებლობამ და, შესაბამისად, გაუთვალისწინებლობამაც, არასწორ დასკვნებამდე მიიყვანა თემიდის უზენაესი მსახურნი, – ვინძლო, მათაც გაუწიონ ანგარიში მათ ობიექტურობას და მართალი სამართალი გააჩინონ.

ამ იმედით შევუდექით ჟურნალისტურ გამოძიებას, რომლის დროსაც მოპოვებულმა ფაქტებმა თვალნათლივ დაადასტურა „გურტელის" ადვოკატის იმ განცხადებების სიყალბე, რომლებიც საფუძვლად დაედო „ჯეოსელის" გამტყუნებას, ყოფილი პარტნიორის წინაშე. კერძოდ, აღმოჩნდა, რომ უზენაესი სასამართლოს პალატის დასკვნა – „გურტელი" არაფერ შუაშია „აბანკმა" უარი რომ განუცხადა „ჯეოსელს" სესხის მიცემაზეო, – არასწორია. შესაბამისად „გურტელს" არც კრედიტის მიღებაში გაუწევია დახმარება „ჯეოსელისათვის".

ფაქტებს, რომლებიც ასეთი განცხადების გაკეთების საფუძველს მაძლევენ, ჩემს მომავალ პუბლიკაციებში შემოგთავაზებთ და, მერწმუნეთ, მათი გაცნობის შემდეგ ეჭვიც აღარ შეგეპარებათ „გურტელის", როგორც „ჯეოსელის" ყოფილი პარტნიორის, არაკეთილსინდისიერებასა და უზენაესი სასამართლოს პალატის 2 სექტემბრის გადაწყვეტილების არაობიექტურობაში.

თამაზ ძველაძე.

სანთელი

ჩვენი თემო, ღირსების კავალერი

ცხოვრებაში ბევრი რამ მეორდება. მაგრამ ზოგჯერ ეს განმეორება სევდის მომგვრელია ხოლმე.

1983 წელს, თავის წიგნში „ბოლშაია გრუზინსკაია" აღფრთოვანებით გაგვიწია მან გიდობა წმინდა გიორგის ეკლესიამდე. გავიდა თექვსმეტი წელიწადი და ამავე ეკლესიაში წესის აგების შემდეგ კვლავ გავიარეთ მასთან ერთად იგივე გზა. უკვე მდუმარედ მივაცილებდით მარადიულობაში გადასულს.

ბოლო დღეებში ავადმყოფობამ ულმობლად დარია ხელი, იმედის ნატამალს არ უტოვებდა, სასოწარკვეთილმა წინათგრძნობამ შეიპყრო: „მიდივარ, მე თქვენ მიყვარდით"... ჩვენ კი რაღაცას ჩავჩხოდით გასამხნევებლად, ვეუბნებოდით, რომ მისი ვაჟკაცობა ჩვენთვის სამაგალითო იყო, რომ თავი უნდა აიყვანოს და გაუძლოს. ჩვენ არ გვინდოდა გაგვეგო ის, რაც მან უკვე იცოდა, რასაც უკვე გრძნობდა. ექიმი შემდეგ გვეტყვის: ამ კაცმა წინასწარ განჭვრიტა თავისი ავადმყოფობა.

ასე ცხოვრობდა ჩვენი თემო სტეპანოვი, ჩვენი თეიმურაზ მამალაძე, რომელიც მუდამ წინ უსწრებდა მოვლენებს თავისი ინტუიციით, წინასწარ განიცდიდა იმას, რაც დანარჩენებისათვის მომავალში უნდა მომხდარიყო. ეს პროფესიული გამოცდილება კი არა, ღვთივ მომადლებული ნიჭია. ამიტომაც აქცია მან ჟურნალისტიკა ცხოვრების უპირველეს საქმედ.

იქნებ რომელიღაც შემთხვევითი მკითხველი წააწყდეს „ნეზავისიმაია გაზეტაში" ინფორმაციას თეიმურაზ მამალაძის წიგნის – „გამარჯობა, ვირო"-ს შესახებ. ეს არის მივიწყებული თამაშების, გასართობების მოკლე ენციკლოპედია, ისტორიული თქმულებები თბილისის ძველ უბნებზე: თერმოგრაფია, აბანოს პროზისა და პოეზიის ანთოლოგია, აგრეთვე, სხვა კოლორიტული ექსკურსები, ახლა კი უკვე ჩვენმა სრულიად შემთხვევითმა მკითხველმა შესაძლოა ეს „ექსკურსები" ჟურნალ „დრუჟბა ნაროდოვში" იხილოს, საიდანაც გადმოიღო გაზეთმა ანოტაცია. „დრუჟბა" ხომ ახლა მოდური აღარ არის დღეს და ამ მიზეზით არც შემოდის ჩვენს ქვეყანაში.

„ვირამდე" ხომ ბევრი რამ შეიძლება ჩამოვთვალოთ – როგორ შეასხა ხოტბა მან მშობლიურ ვაზს და არომატულ შამპანს, როგორ გამოამზეურა შეიხთა სასახლეების საიდუმლოებანი, როგორ მრავალფეროვნად აღწერა ამა ქვეყნის ძლიერთა რაუტები. გამოგვიტყდა, რატომ ეამბორა რომის პაპს ხელზე, თუმცა კათოლიკე არ იყო. მაგრამ რაზეც უნდა ელაპარაკა და ეწერა, მის უკან ყოველთვის სამშობლო იდგა, მისი სამშობლო, სათაყვანებელი სამშობლო. ხომ უნდა მოახერხო, რომ ფეხბურთის მსოფლიო ჩემპიონატის შთაბეჭდილებების წიგნში „ტანგო ესპანეთი" – ორი მესამედი მიუძღვნა იმას, ბიჭობაში როგორ თამაშობდა ფეხბურთს ვერის უბანში. ბევრი რამ შეიძლება გაიხსენო. მათ შორის შრომები, დამსახურებანი, წოდებები, პრემიები, მისი უნიკალური მოღვაწეობა. მაგრამ ეს ყველაფერი უკვე ითქვა საგაზეთო ნეკროლოგებში აქაც და მოსკოვშიც, სადაც ყველაფერს მოუნახეს შესაფერისი, სწორი და გულში ჩამწვდომი სიტყვები, „არაჩვეულებრივად ნათელი და მონუმენტური ადამიანის" („ნოვიე იზვესტია") შესამკობად.

მინდა კიდევ ერთი რამ ვთქვა მის დამახასიათებელ შემოქმედებითს ნიშან-თვისებაზე, რომელიც ერთი შეხედვით არ გეცემა თვალში. მისი მრავალი წიგნის რედაქტორი ვიყავი, და თუ სწორია გამონათქვამი, რომ სტილი თავად ადამიანია, ეს თემოს მიმართ ორმაგად მართებული იქნება. დამუხტული იყო მისი გამოკვეთილი, რთულწყობილი ფრაზები, მოსაზრებები, ზამბარასავით დაჭიმული, როგორც მისი ხასიათი, როგორც მთელი მისი ცხოვრება ადრეული ბავშვობიდანვე დაწნეხილი. როცა სამთო ინჟინერი გიორგი სტეპანოვი დახვრიტეს, როგორც ხალხის მტერი და შეუპოვარმა გურულმა ქალმა, „ხალხის მტრის" თანამეცხედრემ მაგული მამალაძემ „ხალხის მტრის" შვილი ღირსეულ და ამაყ ადამიანად აღზარდა. თემომ წლები მოანდომა იმას, რომ მამის რეაბილიტაციისათვის მიეღწია. იმ „სამეულის" წევრების ვინაობაც გაიგო, ვინც მამამისი სასიკვდილოდ გასწირა, მაგრამ შურისძიება არც უფიქრია. კიდევ ერთი ნიშან-თვისება, რომელმაც იგი ჟურნალისტიკას აზიარა, ეს არის კომუნიკაბელობა, ურთიერთობის გემო. იგი თავისთვის და საზოგადოებისთვის კარგ ადამიანებს აღმოაჩენდა ხოლმე და გარშემო იკრებდა მათ.

ცუდს შორიდანვე ამჩნევდა, პირფერობისა და სიყალბის ნიღაბს მიღმა სწვდებოდა მისი გამჭრიახი თვალი. და ვაი იმას, ვისაც მისი კალამი მისწვდებოდა, და ზოგჯერ მუშტიც.

როგორც ცნობილია, რუსეთის პრესაში დედის გვარით იბეჭდებოდა, და აშკარა ომს უცხადებდა ყველაფერს, რაც ჩრდილს აყენებდა მის სამშობლოს: მასთან ძნელი იყო საერთო ენის გამონახვა, თუ იოტისოდენ სიყალბეს შეამჩნევდა ვინმეს. მეგობრებმა ვიცოდით მისი ეს თვისება და ყოველთვის გაფაციცებული ვიყავით. ერთმანეთს კი შევჩიოდით, რომ მის წინ ყოველთვის თითის წვერებით უნდა გვევლო. მრავალი ჩვენგანი თავის მოგონებების წიგნში ჰყავს მოხსენიებული. არავინ დავიწყებია. მაგრამ უფლება არ მაქვს, არ შევეხო ერთ განსაკუთრებულ მეგობრობას. მინდა ცოტა სხვაგვარად განვმარტო ის, რაც ყველას ერთმნიშვნელოვნად ეჩვენებოდა. მხოლოდ სამსახურებრივმა მოვალეობამ, იდეის მსახურებამ, ან, თუ გნებავთ, კარიერამ როდი დააკავშირა თეიმურაზ სტეპანოვი ედუარდ შევარდნაძესთან. გარეგნულად, ერთი უფროსობის ნებას აღასრულებდა, მეორეს ნათლად ესმოდა, რა სარგებლობის მომტანი იყო ასეთი თანამშრომლობა. შემდეგ კი იგი ბედნიერად წარმართა განგების ძალამ. თითქოსდა სხვადასხვა ადამიანები იყვნენ, ხასიათიც ურთიერთსაწინააღმდეგო ჰქონდათ – ერთი მხრივ რეფლექსური ემოციები, მეორე მხრივ კი მეუფალობა, მიუწვდომლობა და რკინის თვითდისციპლინა. მაგრამ ეს სიმბიოზი ნიადაგ გამაოგნებელ შემოქმედებითს შედეგებს იძლეოდა. ტალანტების საქმიანი თანამეგობრობა ადამიანური ნდობითა და პატივისცემით იყო განმტკიცებული.

კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი ამაში, როცა თემოს პანაშვიდზე ვიხილე მისი უფროსი მეგობრის სახე, როცა იგი სამგლოვიარო სიტყვას წარმოთქვამდა. გაცილებით მეტი იყო ჩაქსოვილი, ჩემი აზრით, ლაკონურ, თავშეკავებულ ფრაზებში: ჩვენი ურთიერთობა ნამდვილად განსაკუთრებული იყო... პირადად მე და, დარწმუნებული ვარ, მთელმა საქართველომ, უდიდესი დანაკლისი განიცადა.

ისე მოხდა, რომ მე დამევალა ოჯახისათვის გადამეცა საქართველოს სახელმწიფო ჯილდო, რომელიც მიაკუთვნეს თეიმურაზ სტეპანოვ-მამალაძეს გარდაცვალებამდე ცოტა ხნით ადრე.

ბოლშაია გრუზინსკაიაზე, წმინდა გიორგის ეკლესიაში, სადაც მანამდე არავის უნახავს თავშეყრილი ამდენი მოსკოველი, რომლებიც გარინდულნი უსმენდნენ ქართულ სამგლოვიარო წირვას, იქ კუბოსთან ვუთხარი თემოს, რომ ამ ჯილდოს ღირსების ორდენი ეწოდება, და, ალბათ, ეს ერთი იმ იშვიათ დამთხვევათაგანია, როცა სახელწოდება ასე შეესაბამება ცხოვრების წესს, მიწიერი ყოფიერების მთელ შინაარსს... ზემონახსენებ წიგნში არის ასეთი სენტენცია: „ხსოვნა ადამიანთან ერთად ქრება".

ვფიქრობ, ეს ის იშვიათი შემთხვევაა, როცა პროფესიონალის გამონათქვამი არ აღმოჩნდა ზუსტი. დიახ, საუბედუროდ, ხსოვნა ინავლება მიცვალებულში, მაგრამ არა მისი ხსოვნა – ჩვენში, შენი ხსოვნა, თემო!

იური მოსეშვილი.

ხსოვნა

ოთარ კაციტაძე

გარდაიცვალა საქართველოს დამსახურებული იურისტი, ჟურნალ „სამართლის" ყოფილი რედაქტორი, რესპუბლიკური მნიშვნელობის პერსონალური პენსიონერი ოთარ კაციტაძე.

დაიბადა 1925 წელს თბილისში, მოსამსახურის ოჯახში. 1949 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი.

1960 წლის იანვრიდან მოღვაწეობს გაზეთ „კომუნისტის" რედაქციაში, საიდანაც გადაჰყავთ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს, უმაღლესი სასამართლოს და პროკურატურის ჟურნალ „საბჭოთა სამართლის" ჯერ რედაქტორის მოადგილედ, ხოლო 1962 წლის მაისიდან – ამავე ჟურნალის მთავარ რედაქტორად, სადაც ოცდახუთი წლის მანძილზე შეუცვლელად და ერთგულად ემსახურა თავის საყვარელ საქმეს.

ამ ხნის მანძილზე ჟურნალმა მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა საქართველოში კანონიერებისა და მართლწესრიგის განმტკიცების, სამართლებრივი აზროვნებისა და კულტურის განვითარების საქმეში. დიდი იყო მისი პირადი წვლილი ჟურნალის დონისა და ხარისხის გაუმჯობესებაში, ქართული იურიდიული ტერმინოლოგიის დახვეწასა და დამკვიდრებაში.

სარედაქტორო საქმიანობის პარალელურად ო. კაციტაძე დიდ საზოგადოებრივ მუშაობასაც ეწეოდა. იყო საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საზოგადოებრივი აზრის ინსტიტუტის, საქართველოს პროკურატურის, იუსტიციის სამინისტროს და უმაღლესი სასამართლოს სამეცნიერო-საკონსულტაციო საბჭოს წევრი, ასევე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკისა და სამართლის ინსტიტუტის საკოორდინაციო-მეთოდური საბჭოს წევრი. 1964 წლიდან ჟურნალისტთა კავშირის წევრია, 1972 წლიდან – საქართველოს ჟურნალისტთა კავშირის გამგეობის წევრი, საზღვარგარეთის ქვეყნებთან მეგობრობისა და ურთიერთობის საზოგადოების იურიდიული სექციის ვიცე-პრეზიდენტი.

ო. კაციტაძეს მინიჭებული ჰქონდა რესპუბლიკის დამსახურებული იურისტის საპატიო წოდება, დაჯილდოებული იყო საპატიო ნიშნის ორდენითა და მთავრობის სხვა ჯილდოებით.

ბატონი ოთარის პრინციპულობამ, სამართლიანობამ, კაცთმოყვარეობამ, საქმისადმი ერთგულებამ და მაღალმა პიროვნულმა ღირსებებმა განაპირობეს ის აღიარება და ავტორიტეტი, რითაც დამსახურებულად სარგებლობდა საქართველოს იურიდიულ საზოგადოებაში.

მის მრავალრიცხოვან მეგობრებსა და ამხანაგებს დიდხანს დარჩებათ უკეთილშობილესი პიროვნების ხსოვნა.

ჟურნალ „სამართლის" რედაქცია;
საქართველოს იურისტთა კავშირი;
საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო;
საქართველოს იუსტიციის საბჭო;
საქართველოს გენერალური პროკურატურა;
საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო;
საქართველოს უზენაესი სასამართლო;
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი.

სუსანა ჯანგოევა

დაუვიწყარო, საყვარელო, უკვე მონატრებულო სუსანა!

ვერცხლისწყალივით დაუდგრომელო, სიცოცხლის დაუცხრომელი წყურვილით აღსავსე, მუდამ მოცინარო და ყველასადმი მოსიყვარულე, კაცთმოყვარე და მიმტევებელო. შენი გული სავსე იყო ყველანაირი ქართულით, რომელიც იფერფლებოდა და ბოლომდე ინთებოდა ქართული ტკივილით და ხარობდა მისივე ლხინით. ბრწყინვალედ იცოდი საქართველოს ისტორია, ქართული ტრადიციები და ამაყად იცავდი ამ ტრადიციებს შენი საოცარი ხალხის საოცარ ტრადიციებთან ერთად.

საყვარელო, შენ მხოლოდ მასწავლებლად უნდა დაბადებულიყავი და ამაში, მართლაც რომ, გაგიმართლა. დაუვიწყარია შენი ყოველი გაკვეთილი, შენი მასწავლებლობა და განათლებულობა, შენი დამოკიდებულება ბავშვებთან, რომლებიც ასე გკითხულობდნენ და მოუთმენლად გელოდნენ.

ამიერიდან, სამწუხაროდ, სკოლის ყოველ კუთხეკუნჭულში იქნება შენი სული დაბუდებული, რამეთუ ის სხვაგან ვერ გაძლებს და უკვე ასე მოგვიძღვნი შენს ლოცვა-კურთხევას, რადგანაც შენში მხოლოდ კეთილი სუფევდა და იმარჯვებდა ყოველთვის.

სასტიკი ამქვეყნიური ტრადიციის მიხედვით, უნდა დაგემშვიდობოთ და მსუბუქი გზა გისურვოთ სულეთში. მაგრამ არც კი ვიცით როგორ, ეს ღმერთისთვის მიგვინდვია.

თბილისის მე-9 საშუალო სკოლის ადმინისტრაცია და პედკოლექტივი.

ვახტანგ კვაჭაძე

საქართველოს კავშირგაბმულობისა და ფოსტის სამინისტრო და კავშირგაბმულობის პროფესიული კავშირები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა დარგის ღვაწლმოსილი მუშაკი ვახტანგ მიხეილის ძე კვაჭაძე.

იგი წლების განმავლობაში მუშაობდა საქართველოს კავშირგაბმულობისა და ფოსტის სამინისტროში. 1973 წლიდან 1988 წლამდე სხვადასხვა პასუხისმგებელ ხელმძღვანელ თანამდებობებზე. 1974 წლის ივნისიდან 1981 წლის ივნისამდე იყო კავშირგაბმულობისა და ფოსტის სამინისტროს კადრების განყოფილების უფროსი. 1981 წლიდან პენსიაზე გასვლამდე 1988 წლამდე მუშაობდა სამინისტროს კვალიფიკაციის ასამაღლებელი კურსების დირექტორის მოადგილედ.

ვახტანგ კვაჭაძე იყო კვალიფიცირებული, საქმის ერთგული, პატიოსანი მუშაკი, მეტად მრავალმხრივი პიროვნება, სპორტის ოსტატი, მთამსვლელი. დიდია მისი წვლილი ახალგაზრდა სპეციალისტების აღზრდის, მათი კვალიფიკაციის ამაღლების საქმეში. იგი იყო უაღრესად მოკრძალებული, კეთილშობილი პიროვნება, ძალზე უპრეტენზიო და თავმდაბალი.

დარგის ღვაწლმოსილი მუშაკის, სანიმუშო მოქალაქის, მეოჯახისა და მეგობრის ვახტანგ კვაჭაძის ხსოვნა მარად დარჩება მისი მეგობრებისა და კოლეგების ხსოვნაში.

საქართველოს კავშირგაბმულობისა და ფოსტის სამინისტროს პ/ზ მუშაკთა პროფესიული კავშირები.

საქართველოს გენერალური პროკურატურა იუწყება, რომ გარდაიცვალა საქართველოს დამსახურებული იურისტი და ჟურნალისტი, ჟურნალ „სამართლის" ყოფილი რედაქტორი
ოთარ კაციტაძე
და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს გენერალური პროკურატურა თანაუგრძნობს გენერალური პროკურატურის განყოფილების პროკურორს მანანა ცაავას დედის
ღომნა ხეცურიანის
გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

თენგიზ არჩვაძე და თეიმურაზ ებრალიძე ოჯახებით გულითად თანაგრძნობას უცხადებენ თამაზ, ანი და ნათია ჩანტლაძეებს ძვირფასი მეუღლისა და დედის
იზა ლესელიძე-ჩანტლაძის
გარდაცვალების გამო.

გურამ და მაია ახალაიები თანაგრძნობას უცხადებენ ლია ტყებუჩავას მეუღლის
ანზორ ნოდიას
გარდაცვალების გამო.

შვილები მიმოზა, ნანა არონიები, სიძეები ალიოშა ჭაჭია, მერაბ რაფავა, შალვა მარხულია, და ბაბი, შვილიშვილი ბაჩო ჭაჭია ოჯახით, შვილთაშვილები ეკა, მარინა, ირაკლი, ცოლისძმები თამარა ჯღარკავა, ვენერა გელენავა, ძმისწულები, დისწულები და ახლო ნათესავები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
ვალერიან სოლომონის ძე არონია
პანაშვიდი 7, 8 X, 6 სთ. დაკრძალვა 9 X, 4 სთ. სენაკის რაიონის სოფ. ნოქალაქევი.

მეუღლე ლაურა ქოჩუა-აბულაძე, შვილები ქეთინო, მალხაზ, თემურ აბულაძეები, შვილიშვილები ნანა, ანანო აბულაძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა
კონსტანტინე (კოტე) მამიას ძე აბულაძე
პანაშვიდი 6 X, გამოსვენება 7 X, 3 სთ. თბილისი, მე-8 პოლკის დასახლება, წულუკიძის III შესახვევი, კორპ. 12, ბ. 14.

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია იუწყება, რომ გარდაიცვალა ზუგდიდის რეგიონულ გაზეთ „ეგრისის მაცნეს" კორესპონდენტი
თამაზ ლაჭავა
და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ოთხშაბათი - 6 ოქტომბერი

I არხი

7.15 აერობიკა. 7.30 ალიონი. 9.00 პარლამენტის წინასაარჩევნო კამპანია. 12.00, 15.00, 18.00, 20.00, 0.00 მოამბე. 12.15 ტელემაღაზია. 12.25 „მოსკოვი - თბილისი". 12.45 რეტროპერსპექტივა. 13.25 ცეკვავს „ალგეთი". 13.50 ჯანმრთელობა. 14.10 XX საუკუნე -დრო და ადამიანები. 14.25, 15.35, 19.50 მაესტრო. 14.35 ჭორნიუსი. 15.15 მრავალჟამიერი. 15.45 მხ.ფ. მხ.ფ. „ალისა საოცრებათა ქვეყანაში". 18.15 50/50. 18.45 სერიალი „დალასი". 19.35 „ბასტი-ბუბუ". 20.50 „რა ხდება?!" 21.35 ვიზიტი. 22.00 ვესტნიკი. 22.25 ტელესინე-ვიდეო. 23.00 საქმე. 23.20 ვიდეოპატრული-02. 23.35 0.15 კომუნიკატორი. 0.45 მხ.ფ. „სილვერადო".

II არხი

19.00, 20.30 ინფორმაცია. 19.15 მულტფილმები. 20.00 საუბრები მართლმადიდებლობაზე. 21.00 „რაგბის მოყვარულთათვის". 21.30 პოდიუმი. 22.00 ოპტიმისტები. 22.25 ქართ.მხ.ფ. „სიყვარული ყველას უნდა". 23.50 პიტ-პარადი.

VII არხი

11.30, 18.05, 20.05, 22.15 ტელეგაზეთი. 11.40, 20.15 ანიკუდა. 11.55 მხ.ფ. „დალაში და საშინელება". 18.15, 18.40, 19.05 0.20 მუსიკა. 18.20 ხახ.ფ. 18.45 დოკ.ფ. „ველური ბუნება". 19.05 ტელესერიალი „სევარის საიდუმლო". 20.35 მხ.ფ. „[illegible]". 22.25 მხ. ფ. „კანონის მსახური". 0.00 დოკ.ფ „ბრძოლა [illegible]". 0.35 სერიალი „შიმშილი".

რუსთავი 2

7.00, 9.50 მუსიკა. 8.00, 8.50 „ტული". 8.05, 8.30, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 22.50, 1.25 კურიერი. 8.15 მულტსერიალი. 9.00 მხ.ფ. „სასწრაფო". 10.00, 18.15 „სიყვარულის ოცნებები". 10.30, 19.25 „ალფი". 11.20, 20.05 „გვადალუპე". 12.15, 15.15 მხ.ფ. 14.10 „ნანო". 16.30 დოკ.ფ. 17.10 „კორდიე". 18.40 აკუნა მატატა. 21.50 მხ.ფ „ნიკიტა". 23.50 „ექიმი ფრანსუაზა გაიანი" 1.35 კლასიკა.

კავკასია

17.00, 18.30, 20.30, 0.00 დღეს. 17.15 მულტფილმი. 18.15, 20.20, 21.45 მუსიკა. 19.00 სპექტრი. 21.00 ვარსკვლავები. 22.00 მხ.ფ. „მეოთხე პროტოკოლი". 0.15 მხ.ფ. „აკრძალული სიყვარული". 1.50 მუს. კალეიდოსკოპი.

იბერია

11.00, 18.00, 22.00, 0.00 „სტუდია-25". 11.30, 20.30 ზღაპრის ტელედარბაზი. 12.00 სალონი. 13.30, 18.15 სერიალი „მხოლოდ შენ". 14.15 მხ.ფ. „გალია. ჩიტუნებისათვის". 18.05 მუსიკა. 19.00 „ხვალ. [illegible] საქართველოს პოლიტიკური [illegible]). 21.00 „სტუმარი". 21.30 დოკ.ფ. 22.30 „მზადაა ყველაფერი".

1ST

8.00 ტონიკი. 10.30 მხ.ფ. „შურისძიება". 12.40 კლიპმიქსი. 18.00 დოკ.ფ. 18.55 მხ.ფ. „ჯუნიორი". 20.45 მხ.ფ. „ბრძოლა კოსმოსისათვის". 22.20 მხ.ფ. „მომაკვდინებელი აზრები". 0.05 მხ.ფ. ნონ-სტოპი.

საქართველოს ხმა

10.00, 17.30, 2.30, 22.00, 0.20 ექო. 10.15, 16.45 მულტფილმი. 11.00, 18.00 ქართ.მხ.ფ. 12.30 სპორტ.პროგრამა. 13.15, 15.15, 21.00, 23.35, 1.20 მხ.ფ. 14.45 დოკ.ფ. 19.30 მსოფლიოს სტადიონებზე.

ОРТ

07.00 Телеканал "Доброе утро". 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.20 Новости. 10.15 Сериал "ВО ИМЯ ЛЮБВИ". 11.15 Сериал "УСКОРЕННАЯ ПОМОЩЬ". 11.40 "Тема". 12.25 Сериал "ДЖЕННИ ЕДЕТ В ГОЛЛИВУД". 12.50 Домашняя библиотека. 13.15 Телеканал "Добрый день". 13.50 Х/Ф "31 ИЮНЯ". 15.00 Док. детектив. 15.30 "Вместе". 16.15 Мультфильм. 16.30 "Классная компания". 16.50 Зона джунглей. 17.15 "... До 16 и старше". 17.45 Х/Ф "МЕСТО ВСТРЕЧИ ИЗМЕНИТЬ НЕЛЬЗЯ". 19.25 Маски-шоу. 19.50 Футбол. Россия - Германия. (Прямая). 20.50 "Спокойной ночи, малыши!". 22.00 Время. 23.00 Х/Ф "БЛАГОДЕТЕЛЬ". 01.40 Х/Ф "ТЕМНАЯ ПЛАНЕТА".

РТР

07.30, 10.20 ДОБРОЕ УТРО, РОССИЯ. 08.00, 09.00, 10.00, 14.00, 18.00, 20.00, 22.00, 2.00 ВЕСТИ 09.15, 00.45 Дежурная часть. 10.20, 12.50, 13.50 "Гомеопатия и здоровье". 10.30 "Арена-спорт". 11.00 "ЖИЗНЬ В ЦВЕТЕ". Телесериал 11.50 Сериал "ЛЕТО НАШЕЙ ТАЙНЫ". 13.00 "Моя семья". 14.20 "Два рояля". 15.10 "АНТОНЕЛЛА". 16.05 Сериал "ДИКИЙ АНГЕЛ". 17.00, 02.20 "Магазин на диване" 17.30 Мультфильм. 18.20 БАШНЯ. 18.55 Сериал "КОМИССАР РЕКС". 20.30 Сериал "В ЗЕРКАЛЕ ВЕНЕРЫ". 21.25 "Сам себе режиссер". 22.45 Х/Ф "ПОСЛЕДНЕЕ ДЕЛО ВАРЕНОГО". 00.25 "Народ хочет знать" Ток-шоу. 00.00 "Кино + TV".

НТВ

07.00 Сегодня утром. 09.55, 21.50 Сериал "Д.Д.Д. ДОСЬЕ ДЕТЕКТИВА ДУБРОВСКОГО". 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 20.00, 23.00 Сегодня. 11.25, 23.45 Сериал "ВОЗВРАЩЕНИЕ В ЭДЕМ". 12.20 "Итого". 12.40 Среда. 13.30 Х/Ф "ВЫГОДНЫЙ КОНТРАКТ". 15.35, 20.55 Сериал "СКОРАЯ ПОМОЩЬ". 16.25 "Русские горки". 17.35 Сериал "ПРИКЛЮЧЕНИЯ СУПЕРБОЯ". 18.25 "Впрок". 18.50 Сериал "ЛЮБОВЬ И ТАЙНЫ САНСЕТ БИЧ" (США). 19.40 "Криминал". 20.35 Герой дня. 00.45 "Сегоднячко". 01.25 "Сегодня в полночь". 01.45 "Антропология".

ТВ6

07.55, 14.05 День за днем. 09.45, 19.10, 23.45, 01.40 Дорожный патруль. 10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00 ТСН-6. 10.10, 00.45 Тс Кто. 10.25 "Бис". 11.05, 20.00 Сериал "МИСТЕР УБИЙСТВО". 12.05 Х/Ф "ПОЛИЦЕЙСКИЙ НАЙМУ". 13.45, 16.05 Телемагазин. 16.30 Сериал "ПРОСТО МАРИЯ". 17.20 Мультфильм. 18.10 Сериал "ПУТЕШЕСТВЕННИКИ ВО ВРЕМЕНИ". 18.40, 01.00 Диск-канал. 19.30, 00.25 Сериал "ГРЕЙС В ОГНЕ 4". 21.00 Новости дня. 21.20 Место встречи с А. Шараповой. 21.40 Ток-шоу "Я сама". 22.40 Сериал "В МИРЕ ЖЕНЩИН". 00.00 Шесть новостей дня. 00.15 Цита ДЕНЬ. 01.50 Сериал "ЭРОТИЧЕСКИЕ ПРИЗНАНИЯ".

ТВ-ЦЕНТР

07.00, 09.15 Утренний телеканал. 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 События. 10.00, 12.45 Парад плюс. Выбери песню. 10.15 "21 кабинет". 10.45, 00.20 "Петровка, 38" 11.00, 00.30 Сериал "МИССИЯ НЕВЫПОЛНИМА". 12.15 Док. фильм. 13.00, 18.15 Телеканал "Дата". Взгляд из виртуальной студии. 14.00 Сериал "ЛАБИРИНТЫ ЛЮБВИ". 15.15 Мультфильм. 15.45 "Дамский клуб". 16.00 Сериал "ГРАФИНЯ ДЕ МОНСОРО". 17.30 "Хроно". 19.15 "Деловая Москва". 21.55 Х/Ф "УБИЙСТВО В БАДЖЕРС-ДРИФТ". 23.45 События одной строкой. 23.50 "Постскриптум". 00.00 ВРЕМЕЧКО 01.30 ВРЕМЕЧКО. "Ночной полет" 02.00 Молодежный канал "Да".

DISCOVERY

19.00 Линия полета. 19.35 Рыболовные приключения Рекса Ханта. 20.00 Военные истории. 20.30 Журнал открытий. 21.00 Точное время. 22.00 Ветеринар. 22.30 Вся правда про акул. 23.30, 5.00 Новые открытия. 0.00 Как победить гравитацию. 1.00 Громадные размеры. 2.00 Все, что вы хотите знать о... 3.00 Суперсамолет. 4.00 Византия: на веки вечные. 5.30 Изобретатели. 6.00 Юрассика.

МИР КИНО

11.35, 19.25 Сериал "НИГДЕ И НИКОГДА". 12.10 х/ф "ЖЕСТОКИЕ МЕРЫ". 13.50, 21.30, 01.05 КиНовости. 14.00 х/ф "БЛАГОРОДНЫЙ ВЕНЕЦИАНЕЦ". 15.50 х/ф "ИЗГНАНИЕ". 17.25 х/ф "ПОЛЕТ НА СЕВЕР". 19.55 х/ф "ЛЮБОВЬ, ИЗМЕНА, ВОРОВСТВО". 21.40 х/ф "МЕБИУС". 23.15 х/ф "ДВОРЕЦ РАЗРУШЕНИЙ". 01.15 х/ф "МОРОЖЕНЩИК".

EUROSPORT

11.30 Футбол. Евроголы. 13.00 Мотоцикл. Чемп. мира. 14.00 Гольф. 15.00 Теннис. Обзор турнира АТП. 15.30 Конный спорт. Кубок наций. 16.30 Парусный спорт. 17.00 Велоспорт. Чемп. мира. 20.00, 03.00 Мотоспорт. 21.00 Теннис. Турнир АТП. 01.00 Бокс. 02.00 Регби. Кубок мира. 04.00 Мотоспорт.

საქართველოს რესპუბლიკა
САКАРТВЕЛОС РЕСПУБЛИКА
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გამომცემელი - შპს „პრესა-98"

სარედაქციო კოლეგია: არმაზ სანებლიძე (მთავარი რედაქტორი), ვახტანგ აბაშიძე, ალეკო ასლანიშვილი, ნანული ბარათაშვილი, ანზორ ბასილაია, გურამ გოგიაშვილი, რუსუდან ლორთქიფანიძე, არჩილ მანჯგალაძე, ბონდო მძინარაშვილი, დავით ონოფრიშვილი, რუსლან რუსია, სპარტაკ ქობულია, ბადრი ხატიძე, ოთარ ხუციშვილი.

დამფუძნებლები - „საქართველოს რესპუბლიკის" ჟურნალისტები

ნომრის მორიგე რედაქტორი
რუსუდან ლორთქიფანიძე.

ინდექსი 66434

რედაქციის მისამართი: 380096, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 99-73-24.
სარეკლამო განყოფილება - ტელ: 93-28-13.
ელექტრონული ფოსტა — PRESS-98@CAUCASUS.NET

იბეჭდება გამომცემლობა „სამშობლოს" საგაზეთო კორპუსში, ხომარაულის 29.